

കേരണപ് പാട്ടൂൾ

தமிழ്

വകുപ്പ്

X

പക്തி 1

Kerala Reader - Tamil (AT)

Standard

X

Part 1

കേരണ അരക്ക്
കലബിൽത്തുരൈ

തയാറിപ്പ്

മാന്ത്രിക കലബിയാരാധക്ഷി മർഹുമ പയിൻശി നിരുവനമ് (SCERT), കേരണമ്
2019

தேசிய கீதம்

ஜன கண மன அத்நாயக ஜய ஹே
பாரத பாக்ய விதாதா
பஞ்சாப சிந்து குஜராத மராட்டா
திராவிட உத்கல பங்கா
விந்திய ஹிமாசல யமுனா கங்கா
உச்சல ஜலதி தரங்கா
தவ சுப நாமே ஜாகே
தவ சுப ஆசில மாகே
காகே தவ ஜய காதா
ஜன கண மங்கள தாயக ஜய ஹே
பாரத பாக்ய விதாதா
ஜய ஹே! ஜய ஹே! ஜய ஹே!
ஜய ஜய ஜய ஜய ஹே!

- மகாகவி இரவீந்திரநாத் தாகூர்

உறுதிமொழி

இந்தியா எனது நாடு. இந்தியர் அனைவரும் எனது உடன்பிறந்தோர்.

எனது நாட்டை நான் உயிரினும் மேலாக மதிக்கிறேன். அதன் வளம் வாய்ந்த பல்வகைப் பரம்பரைப் புகழில் நான் பெருமைகொள்கிறேன். அதற்குத்தக நான் என்றும் நடந்துகொள்வேன்.

என் பெற்றோர், ஆசிரியர், முத்தோர் இவர்களை நான் நன்கு மதிப்பேன்.

எல்லாருடனும் நான் பண்புடன் பழகுவேன். எனது நாட்டினிடமும் நாட்டு மக்களிடமும் பக்தியுடன் இருப்பேன் என உறுதி கூறுகிறேன். அவர்களின் நலத்திலும் வளத்திலும்தான் எனது இன்பமும் அடங்கியிருக்கிறது.

Prepared by :

State Council of Educational Research and Training (SCERT)

Poojappura, Thiruvananthapuram - 695 012, Kerala

Website: www.scertkerala.gov.in

e-mail: scertkerala@asianetindia.com

Phone : 0471 - 2341883, Fax: 0471 - 2341869

Type setting: SCERT Computer Lab

Printed at: KBPS, Kakkanad, Kochi-30

© Government of Kerala • Department of Education

அன்புக் குழந்தைகளே!

மொழியைக் கருத்துப் பரிமாற்றத்திற்கான ஒரு கருவியாக மட்டுமே பலரும் கருதுகின்றனர். ஆனால் மொழிதான் ஒரு மனிதனை மனிதனாக்குகின்றது என்பது உண்மை. கலை, கலாச்சாரம், நாகரிகம் போன்றவற்றின் தோற்றுத் திற்கும் வளர்ச்சிக்கும் மொழியே அடிப்படையாக அமைகின்றது. மனிதனைப் பிற உயிரினங்களிடமிருந்து வேறுபடுத்துவதும் மொழிதான். மொழி ஒன்றே ஆயினும் அதைப் பயன்படுத்துவோரின் கற்பனைத் திறனுக்கும் கருத்தாற்றலுக்கும் ஏற்ப அம்மொழியானது அழகு பெறும்; ஆற்றல் அடையும். மொழியைக் கையாள்வதில் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு தனித்தன்மை உண்டு. மொழிநடையை வைத்தே ஒருவரை அடையாளம் கண்டுவிடலாம் என்று கூறுவது இதனால் தானே. மொழிப் பாடங்களைப் பாடுவதனால் முக்கியமாக மூன்று நிலைகளிலான அடைவுகளை மாணவர்கள் பெறவேண்டும். அவையாவன கருத்தறிதல், வேறுபட்ட மொழிவடிவங்களை அறிதல், மொழித்திறன்களைப் பெறுதல் என்பன. இவ்வடைவுகளைப் பெற வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் எதையும் படித்தால் மட்டும் போதாது. படித்தவை தொடர்பான பயிற்சிகளிலும் ஈடுபட வேண்டும்.

இந்நோக்கில் ‘சமகிர’ (Samagra) என்ற கல்வி போர்டல் (Portel), தேசிய தொழில் திறன் சட்டகம் (NSQF), சம காலத்து முக்கியத்து வம் வாய்ந்த பேரிடர் தீர்வுகள் மற்றும் தொழில் நுட்ப (ICT) வாய்ப்புகள் ஆகியவற்றிற்கு இந்தப் பாடநூலில் முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இவற்றை நன்கு கற்றுப் பயன்டைய வாழ்த்துகிறேன்.

வாழ்த்துக்ஞடன்,

முனைவர் ஜே. பிரசாத்

இயக்குநர்

மாநிலக் கல்வியாராய்ச்சி மற்றும் பயிற்சி நிறுவனம்
திருவனந்தபுரம்

பொருளடக்கம்

பக்கம்

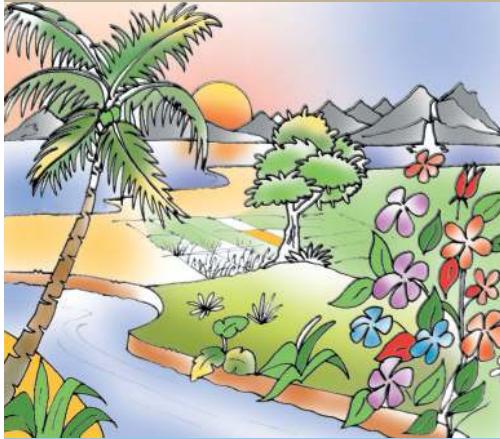
1.	அந்திமமை	5 - 26
	▶ புலனின்பம்.....	6
	▶ பூமித்தாய்.....	12
	▶ காலச்சூழல்.....	20
2.	விழுதுகள்	27 - 52
	▶ முத்தமொழி.....	28
	▶ இலக்கிய வளம்.....	34
	▶ களிநடம் புரிவாய்.....	44
3.	ஆலமரம்	53 - 78
	▶ களங்கமில்லா விளக்கம்.....	54
	▶ சுவடுகள்.....	66
	▶ மைல் கற்கள்.....	71
	சொல்லகராதி	79 - 80

அலகு
1

அந்திமமை

மனிதனும் இயற்கைக்கு உட்பட்டவன்தான். ஆனாலும் ஆறாவது அறிவு பெற்ற மனிதன் எப்போதும் தன்னை இயற்கையிலிருந்து மாறுபட்டவனாகவே கருதுகின்றான். இயற்கை இல்லையேல் மனித வாழ்க்கை இல்லை என்பது உண்மை. இருப்பினும் இயற்கை தரும் இன்பங்களை மட்டுமே மனிதன் பெரிதும் விரும்புகின்றான். இயற்கை ஜம்புலன்களுக்கும் இன்பம் தருவது. இயற்கை பல்வேறு செல்வங்களின் கருவூலம் என்பதையும் நாம் அறிவோம். வளம் மிக்க இயற்கையே வாழ்வின் ஆதாரம், இன்று இயற்கை பல்வேறு சரண்டலுக்கு ஆளாகியுள்ளது. ஒரு சிறு புல் முதல் பெரிய மலை வரை இயற்கையின் ஒவ்வொரு கூறும் எக்காலமும் நிலைபெறவேண்டும் போன்ற கருத்துகளை மாணவர்களின் மனங்களில் பதிய வைக்கும் நோக்கில் இவ்வகு வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது.

புலனின்பம்

இயற்கை ஜம்புலன்களுக்கும் மகிழ்ச்சி தருவது

பண்டைக்கால மக்கள் இயற்கையோடு மிக நெருங்கிய ஒரு வாழ்க்கையை மேற்கொண்டனர் என்பதற்குச் சான்றுகளாக விளங்குகின்றன சங்கப் பாடல்கள். ஜவகை நிலங்களுக்கும் பொருத்தமான ஏராளமான வருணனைகள் சங்கப் பாடல்களில் இடம்பெறுகின்றன. இவ்வருணனைகள் யாவும் இயற்கையின் ஒவ்வொரு அசைவையும் நுணுகிப்பார்த்ததன் வெளிப்பாடுகளாகும். கண்ணுக்கு இன்பம் தரும் இயற்கைக் காட்சிகள் மட்டுமன்றி, மெய், வாய், மூக்கு, செவி ஆகிய பிற புலன்களுக்கு இன்பம் பயக்கும் இயற்கை வருணனைகளையும் நம் புலவர் பெருமக்கள் கவைபடப் பாடியுள்ளனர். இந்திலையில் பத்துப்பாட்டில் சில பாட்டுகளில் இடம்பெறும் ஜம்புலன்களுக்கும் இன்பம் தரும் சில பகுதிகள் இங்குத் தரப்பட்டுள்ளன.

மெய்

வையகம் பனிப்ப, வலன் ஏர்பு வளைஇ
பொய்யா வானம் புதுப் பெயல் பொழிந்தென
ஆர்கவி முனைஇய கொடுங் கோற் கோவலர்
எறுடை இன நிரை வேறு புலம் பரப்பி,
புலம் பெயர் புலம்பொடு கலங்கி, கோடல்
நீடு இதழ்க் கண்ணி நீர் அலைக் கலாவ,
மெய்க் கொள் பெரும் பனி நலிய, பலருடன்
கைக் கொள் கொள்ளியர் கவுள் புடையூஉ நடுங்க

நெடுநல்வாடை 1 - 8
நக்கீரர்

வாய்

மழை விளையாடும் கழை வளர் அடுக்கத்து
அணங்குடை யாளி தாக்கலின், பல உடன்
கணம் சால் வேழும் கதழ்வுற்றா அங்கு,
எந்திரம் சிலைக்கும் துஞ்சாக் கம்பலை
விசயம் அடுஷம் புகை சூழ் ஆலைதொறும்
கரும்பின் தீம் சாறு விரும்பினிர் மிசைமின்

பெரும்பாணாற்றுப்படை 257-262

உருத்திரங்கண்ணனார்

கண்

பைந் நனை அவரை பவழும் கோப்பவும்
கரு நனைக் காயாக் கண மயில் அவிழவும்
கொழுங் கொடி முசன்டை கொட்டம் கொள்ளவும்,
செழுங்குலைக் காந்தள் கை விரல் பூப்பவும்
கொல்லை நெடு வழிக் கோபம் ஊரவும்
மூல்லை சான்ற மூல்லை அம் புறவின்
விடர் கால் அருவி வியல் மலை மூழ்கிச்
சுடர் கால்மாறிய செவ்வி நோக்கி,
திறல் வேல் நுதியின் பூத்த கேணி
விறல் வேல் வென்றி, வேலூர் எய்தின்
உறுவெயிற்கு உலைஇய உருப்பு ஆவிர் குரம்பை

சிறுபாணாற்றுப்படை 164-174

இடைக்கழி நாட்டு நல்லூர் நத்தத்தனார்

முக்கு

விளைவு அறா வியன் கழனி,
கார்க் கரும்பின் கமழ் ஆலைத்
தீத் தெறுவின் கவின் வாடி
நீர்ச் செறுவின் நீள் நெய்தற்
பூச் சாம்பும் புலத்து ஆங்கண்
காய்ச் செந்நெல் கதிர் அருந்து
மொட்டு எருமை முழுக் குழவி
கூட்டு நிழல், துயல் வதியும்
கோட் தெங்கின் குலை வாழை
காய்க் கழுகின், கமழ் மஞ்சள்
இன மாவின் இணர்ப் பெண்ணை
முதற் சேம்பின், முளை இஞ்சி
அகல் நகர் வியல் முற்றத்து
சுடர் நுதல் நகல் மட நோக்கின்

தேவாரம்

மாசில் வீணையும் மாலை மதியமும்
வீச தென்றலும் வீங்கிள வேளிலும்
மூச வண்டறை பொய்கையும் போன்றதே
ஈசன் எந்தை இணையடி நீழுலே.

திருநாவுக்கரசர்

பட்டினப்பாலை 8 - 20

உருத்திரங்கண்ணனார்

செவி

நீர்த் தெவ்வும் நிரைத் தொழுவார்
பாடு சிலம்பும் இசை, ஏற்றத்
தோடு வழங்கும் அகல் ஆம்பியின்
கயன், அகைய வயல் நிறைக்கும்
மென் தொடை வன் கிழா அர்
அதரி கொள்பவர் பகடு பூண் தெள் மணி
இரும் புள் ஒப்பும் இசையே என்றும்
மணிப் பூ முண்டகத்து மணல் மலி கானல்
பரதவர் மகளிர் குரவையோடு ஓலிப்ப

மதுரைக்காஞ்சி 89 - 97
மாங்குடி மருதனார்

சிறுபாணாற்றுப்படை

சிறிய யாழை மீட்டும் சிறுபாணர்கள் பிற பாணர்களைப் பரிசில் பெறும் பொருட்டு வழிப்படுத்துவதாக அமைந்தது சிறு பாணாற்றுப்படை. இந்நூலின் ஆசிரியர் நத்தத்தனார். நல்லியக்கோடன் என்னும் குறுநில மன்னனை இப்பாடலில் புகழ்ந்து பாடுகிறார் புலவர்.

பெரும்பாணாற்றுப்படை

பெரும்பாணர்களை ஆற்றுப்படுத்துவதாக அமையும் பாடல். இதனைப் பாடியவர் கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணார். திரையன் என்னும் தொண்டை நாட்டுத் தலை வன் இப்பாட்டில் புகழுப்படுகின்றான்.

பட்டினப்பாலை

இது ஓர் அகப்பாடல். பாடிய புலவர் கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணார். காவிரிப்பூம் பட்டினத்தின் சிறப்புகளை இப்பாட்டில் காணலாம்.

நெடுநல்வாடை

பத்துப்பாட்டில் நக்கீரர் பாடிய இன்னொரு பாட்டு. இது அகப்பாட்டாகவும் புறப் பாட்டாகவும் கருதப்படுகின்றது.

மதுரைக்காஞ்சி

பத்துப்பாட்டில் மிகப்பெரிய நூல். இந்நூலை இயற்றியவர் மாங்குடி மருதனார். பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனுக்கு உலகியல் உண்மைகளை உணர்த்துவதாக அமைந்துள்ளது இப்பாடல்.

செயல்பாடுகள்

- ☞ பாடப்பகுதியில் இடம் பெற்றுள்ள கடினச்சொற்களுக்குப் (அருஞ்சொற்கள்) பொருள் எழுதி அகரவரிசைப் படுத்துங்கள்.
- ☞ சங்கப் பாடல்களின் மையக் கருத்துகளைக் குறிப்பாக எழுதுங்கள்.
- ☞ பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ள வருணானைக் கூறுகள், உவமைகள், உருவகங்கள் போன்றவற்றைக் கண்டறிந்து எழுதுங்கள்.
- ☞ இறைவனின் திருவடிகளுக்கு இணையாகத் திருநாவுக்கரசர் கூறுவனவற்றைப் பட்டியலிடுகள்.
- ☞ “கோவலர் ஏறுடை இனநிரை வேறுபுலம்பரப்பி புலம் பெயர் புலம் பொடுகலங்கி” - நெடுநல்வாடை

இப்பாடல் வரிகள் மூலம் பெருவெள்ளைப் பெருக்கத்தால் ஏற்படும் இடர்பாடுகளை அறிந்தோம். இச்குழல் ஏற்படாமல். இருப்பதற்கான வழிமுறைகளைக் கலந்துரையாடிக் குறிப்பு எழுதுங்கள்.

ஈஸ்டர் தீவு

அக்டோபர் 10 ஆம் தேதி தென் அமெரிக்காவின் குச்கோ நகரிலிருந்து ஸ்மா பெருநகருக்கு விமானப்பயணம் செய்து வந்தடைந்தோம். அங்கிருந்து தொடர்ச்சியாக 7 மணி நேரம் விமானப் பயணம் செய்து அக்டோபர் 11 ஆம் தேதி ஈஸ்டர் தீவை அடைந்தோம். எங்கே போகிறோம் என்று கேட்ட எங்களை நோக்கி, ஒர் அற்புதமான இடம், மக்கள் என்று கூறிப் படங்களுடன் பேராசிரியர்கள் பாடம் எடுத்தனர்.

இத்தீவு உலகிலேயே மிகத் தனிமையான தீவாகும். தென் அமெரிக்கா விற்கும் ஆஸ்திரேலியாவிற்கும் இடையில் பசிபிக் பெருங்கடலில் உள்ளது. 1000 மைல்களுக்கு அருகே நிலமே கிடையாது. தீவின் நிலப்பரப்பு 63 சதுர மைல் கொண்டது. 1987 இல் அமெரிக்காவுக்கு விண்வெளிப் பயண விண்கலம் இறக்க இடம் தேவை என்ற காரணத்திற்காகப் பெரிய விமானத்தளம் இங்கு அமைக்கப்பட்டது. இது உல்லாசப் பயணிகள் வர நல்லதாகி விட்டது. இத்தீவு எரிமலைகளால் உண்டாக்கப்பட்டது. எரிமலைகள் அமைதி ஆகி 15,000 ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன என்பது அறிவியலாளர்கள் கணிப்பு ஆகும்.

ராப்பநூயி என்பது மக்கள் அழைக்கும் பெயர். 1722 இல் டச்சுக்காரர் ஜேக்கப் ரோகவீன் ஈஸ்டர் நூயிறன்று முதன் முதலில் வந்திறங்கியதால் ஈஸ்டர் தீவு என்றழைக்கப்பட்டு வருகின்றது. ராப்பநூயி எழுத்துகளைக் கல்வெட்டுக்களில் பார்த்தோம். பட வடிவ எழுத்துகளாக உள்ளன.

இத்தீவில் வசிக்கும் மனிதர்கள் ஹவாய் தீவில் உள்ள பாலிநேசியன் மக்கள் போல் முகச்சாடையும் உடல் அமைப்பும் கொண்டவர்களாக உள்ளனர். இவர்களுடைய பழக்க வழக்கங்கள் மிகவும் பழைமையானவை. ஒரு காலத்தில் இங்குப் பல்லாயிரக்கணக்கான மரங்கள் நிறைந்திருந்தனவாம். மக்கள் அழித்ததாலும், எலிகள் வேர்களைத் தின்றதாலும் அவை பெரும்பாலும் அழிந்துவிட்டன. இயற்கையை வழிபாட்ட இம்மனிதர்கள் எரிமலைப் பாறைகளில் மிகப் பெரிய சிற்பங்களைச் செதுக்கி, அவற்றை நெடுந்தூரத்தில் உள்ள அளக்கொ கடற்கரையில் நிறுத்தி உள்ளனர். இச்சிலைகள் 6 அடியிலிருந்து 30 அடி வரை உயரமானவை. இச்சிலைகளை மோய் என்று அழைக்கிறார்கள். இவை பல டன்கள் எடை

உள்ளவை. பெரிய சிலை 82 டன். இவற்றைச் சுமார் 900 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கடினமான கற்களை உளியாகப் பயன்படுத்திச் செதுக்கியிருப்பார்கள் என்று தொல்பொருளியல் அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர். இக்கனமான சிலைகளை வெறும் மரங்களையும் கயிற்றையும் வைத்து எப்படிப் பல கிலோ மீட்டர்கள் நகர்த்திக் கடற்கரைக்குக் கொண்டு வந்திருப்பார்கள் என்பது இன்னும் புரியாத புதிராக உள்ளது. இச்சிலைகளை அத்தீவின் மக்கள் தங்கள் முன்னோர்களாகவும், அவர்களை ஆபத்துகளிலிருந்து காப்பவர்களாகவும் கருதுகிறார்கள். இத்தகைய நூற்றுக்கும் மேலான சிலைகள் தீவின் மலைச்சரிவுகளில் அரைகுறையாகச் செதுக்கிய நிலையில் கிடக்கின்றன.

ஒரு காலக்கட்டத்தில் அதாவது 1959 இல் இத்தீவின் மக்கள் தொகை 159 பேர்தான். பிறகு தென்அமெரிக்க நாடுகளில் ஓன்றான சிலே இத்தீவைத் தன் ஆட்சிக்கு உட்படுத்திய பிறகு, இத்தீவின் மக்களுக்குப் பல வகை உதவிகள் கிடைத்தன. உணவு இறக்குமதி, உல்லாசப் பயணிகள் வரவு, உலக அரங்கில் ஓர் அறிமுகம், ஐக்கிய நாட்டின் தொல்பொருள் ஆராய்ச்சியாளர்களின் கவன ஈர்ப்பு ஆகியன கிடைக்க ஆரம்பித்தன.

மக்களின் வாழ்க்கைத்தரம் உயர ஆரம்பித்தது. பழங்காலத்தில் இவர்களுக்குப் பணப்பழக்கம் தேவைப் படாத்தாக இருந்தது. இப்பொழுது பயன் படுகின்றது. இந்தத் தனித்த தீவில் மக்களுக்குக் கடல் தரும் உணவுதான் முக்கிய உணவு. சர்க்கரைவள்ளிக் கிழங்கு, வாழை, கரும்பு போன்றவற்றைத் தென் அமெரிக்காவிலிருந்து வந்து பயிர் செய்திருக்கவேண்டும். மக்கள் இத்தீவுக்குப் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் தோணிகளில் வந்திருக்கக்கூடிய என்பது ஒரு கருத்து.

நாங்கள் தங்கிய விடுதியின் கூரையின் மேல் புல் வளர்த்திருந்தார்கள். இதனால் என்ன நன்மை என்று தெரியவில்லை. கோடை வெயிலுக்காகவோ? தினமும் காலை உணவு முக்குமுட்ட விதவிதமாகச் சாப்பிட வேண்டியது. பிறகு கால் கடுக்க நடந்து அல்லது பல நூறு படிகள் ஏறி ஊர்சுற்றிப் பார்க்க வேண்டியது. உடல் சோந்தது, உள்ளமோ துள்ளியது. இரண்டாம் நாள். பசிபிக் தீவுக்குரிய கலை நிகழ்ச்சிக்குப் பிறகு இரவு 9 மணியளவில் கடற்கரையிலிருந்து விண்மீன் கூட்டாங்களைக் காணச் சென்றோம். அங்கே கற்கள் நிறைந்திருக்கும், நாங்கள் உங்களுக்கு அனுப்பிய சிறிய கை மின்விளக்கை எடுத்து

வாருங்கள் என்று சொன்னதையும் கேட்காமல் சென்ற இளங்கோவன் எப்போதும் போல என் (கைவிளக்கின்) உதவியால் தப்பித்தார். எங்கள் குழுவுடன் வந்த புகைப்பட நிபுணர் க்ரிசு விண்மீன்களைப் பற்றி நிறைய விளக்கம் சொன்னார். இரவில் எப்படிப் படமெடுப்பது என்பதை ஓவ்வொருவருக்கும் அவரவர் காமிராவில் காண்பித்தார். அந்த இரவில் உலகின் மாசில்லாத தூய்மையான வானம் வந்து நம்மைத் தொடுவது போலவும் விண்மீன்களைக் கையால் பிடித்துவிட முடிவது போலவும் இருந்தது. எங்கோ உள்ள தீவிற்கு நம்மை அழைத்துச் செல்கின்றார்களே, அங்கே என்ன இருக்கப் போகின்றது என்று என்னிய எங்களைப் பார்த்து விண்மீன்கள் சிரித்தன.

சோம, சரோ இளங்கோவன்
உண்மை - பிப்ரவரி 2015

செயல்பாடுகள்

- ☞ ஈஸ்டர் தீவின் சிறப்புகளையும் அங்கு வசிக்கும் மக்களைப் பற்றியும் விளக்கி நன்பனுக்குக் கடிதம் எழுதுங்கள்.
- ☞ நீங்கள் கண்டு களித்த சுற்றுலாத் தலத்தைப் பற்றி அனுபவக் குறிப்பு எழுதுங்கள்.
- ☞ தீவுகள் தொடர்பான புகைப்படங்கள் மற்றும் விவரங்களைத் திரட்டிப் படக்குறிப்புகளாகத் தொகுத்து வெளியிடுங்கள்.

பூமித்தாய்

பசுமை யாகம்

அந்த ஆண்டு பத்மஸீரீ விருது வழங்கியதில் ஓர் ஆச்சரியமும் அதிசயமும் வெளிப்பட்டது. நூற்றுக்கணக்கான பிரபலமானவர்களுக்கு மத்தியில் படிப்பறிவில்லாத ஒரு காடுவாழ் பாமர ஆதிவாசி மெந்தனுக்கும் பத்மஸீரீ விருது வழங்கப்பட்டது. அவர் பெயர் ஜாதவ், அந்தச் சாமானிய மனிதன் செய்த சிருஷ்டி, விலை மதிப்பில்லாதது. அது யாராலும் எனிதில் உருவாக்க முடியாத பூமிக்கான பசுமைக் கவசம்.

பல வருடங்களாக மரம் வளருங்கள். மரம் தெய்வம் தந்த வரம் என்று மாறிமாறிக் கேட்டுக் கொண்டபடி நடப்பட்டதாகச் சொல்லப்பட்ட மரங்கள் இன்று ஒரு சிறு தோப்பாகக்கூட மாறியிருக்குமா என்பது சந்தேகம்தான். ஆனால் தனி மனிதனாகப் பிறரின் கட்டாயமோ, தூண்டுதலோவின்றித் தன் இரண்டு கைகளால் 30 ஆண்டுகளாக மரங்களை நட்டு வளர்த்து இன்று 1360 ஏக்கர் நிலப்பரப்பில் அடர்ந்த காட்டினை உருவாக்கி யானைகள், புலிகள், மான்கள், காண்டாமிருங்கள், குரங்குகள் தங்கி வாழ ஒரு பிரமாண்டமான அடர்ந்த பசுமை வனத்தை உருவாக்கிய சாதனைக்காக்கத்தான் ஜாதவுக்குப் பத்மஸீரீ விருது வழங்கப்பட்டுள்ளது.

1979இல் அஸ்ஸாம் பகுதியில் கொட்டும் மழை, சூறைக்காற்று. பிரம்மபுத்ரா நதியில் வெள்ளம் பெருக்கெடுத்துப் பொங்கிப் பிரவாகித்து ஜோர்காட் அருகில் பரந்துகிடக்கும் ஒரு மணல்திட்டுத் தீவை மூழ்கடித்துப் பாய்ந்தது.

வெள்ளப்பெருக்கில் அடித்து வரப்பட்ட மிருகங்கள், பாம்புகள் செத்தும் சாகாமலும் அந்த மணல் திட்டில் ஒதுங்கின. பிரம்மபுத்ராவில் வெள்ளம் குறைந்த பின் மணல் தீவை நோக்கிப் படகைச் செலுத்தினான் அந்த 16 வயதுச் சிறுவன்.

மணல்திட்டின் வெள்ளி மணல் சூரிய ஓளியில் வைரப் பொடிகளாய் மினுங்க, வெப்பம் திகுதிகுவென ஏறிக்கொண்டிருந்தது. ஒரு புல் பூண்டுகூட இல்லாதிருந்த அந்த மணல்திட்டு, சூரிய வெப்பத்தினால் நெருப்பாகச் சுட ஆரம்பித்தது. வெள்ளத்தில் ஒதுங்கிய பாம்புகளில் உயிருடன் இருந்தவை நிழலுக்காகப் புதரைத் தேடி, சுடும் மணவில் நெளிந்து வேகமாக ஊர... ஒரு செடிகூட இல்லாத அந்த மணல் திட்டில் சுடும் மணவின் வெப்பத்தைத் தாங்க முடியாமல் தூடி தூடித்து ஒவ்வொரு பாம்பாகச் செத்தன. இதைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்த அந்தச் சிறுவன் குலுங்கிக் குலுங்கி அழுதான்.

ஒரு புல், பூண்டு இல்லாமல் போனதால்தானே. இந்த வாயில்லா ஜீவன்கள் செத்துப்போயின. பூமி வறண்டு உவர்ந்துபோனால் மனிதர்களும் இப்படித் தூடிதுடித்துச் சாகணும்தானே... இந்தப் பொட்டல் மணல்காட்டைப் பசுமைக்காடாக மாற்றுகிறேன் என்று சபதம் எடுத்தான்.

வன அதிகாரிகளிடம் பிரம்மபுத்ரா மணல் தீவைக் காண்பித்து, அதில் மரங்களை நடலாமா என்ற கேள்வியை அவன் எழுப்ப, இந்த மணல் தீவில் மரங்கள் வளரா. மரங்கள் வளரத் தேவையான மன் ரகம் இங்கே கிடையாது. வேணுமானால் மூங்கில் மரம் வளர்க்கலாம் என்று அவர்கள் யோசனை கூற, அவன் மூங்கில் செடிகளை நட்டுத் தன் பசுமை யாகத்தை ஆரம்பித்தான்.

அஸ்ஸாயில் பிரம்மபுத்ரா நதியின் நடுவில் முஜலிலி தீவு உள்ளது. உலகில் நதியின் நடுவே இருக்கும் தீவுகளில் முஜலிலி தீவுதான் பெரியது. 1853இல் 1246 சதுர கிலோ மீட்டர் பரப்பளவில் இருந்த இந்தத் தீவு இப்போது 550 ச.கி.மீ யாகச் சுருங்கியுள்ளது. பிரம்மபுத்ரா நதி சிறிது சிறிதாக அரித்து விட்டது. இந்தத் தீவில் ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் வாழ்ந்தாலும், ஜாதவ் போல எவரும் காடு அமைப்பதில் ஈடுபடவில்லை.

தனது முயற்சியில் ஒத்துழைக்க நன்பார்கள் மற்றும் அண்டை வீட்டாரிடம் உதவி கேட்க, அவர்கள் உதாசீனப்படுத்தினார்கள். நேரம் கிடைக்கும்போதெல்லாம் மூங்கில் தளிர்களை மணல் தீவில் நட்டு அக்கறையுடன் பிரம்மபுத்ரா நதி நீரை ஊற்றிப் பிள்ளைகள் போல வளர்த்தான் ஜாதவ்.

சில வருடங்களில் மூங்கில் காட்டினை உருவாக்கினான். மூங்கில் காட்டினைப் பார்த்து ஜோர்காட் மக்கள் வியந்து நின்றனர். பிரகு அங்கேயே ஒரு குடிசை அமைத்து, அந்த மூங்கில் காட்டில் தனிமை

பத்மபூஷ

இந்தியாவில் கலை, கல்வி, தொழில், இலக்கியம், அறிவியல், விளையாட்டு, மருத்துவம், சமூக சேவை போன்ற துறைகளில் மிகச் சிறந்த சேவை புரிந்த இந்தியக் குடிமக்களுக்கு அரசால் வழங்கப்படும் விருது பத்மபூஷீ விருதாகும். இது 1954 இல் இருந்து வழங்கப்பட்டு வருகிறது. பாரத ரத்னா, பத்மவிழுஷன், பத்மபூஷன் ஆகிய வரிசைகளில் இது நான்காவதாக வழங்கப்படும் மிகப்பெரிய விருதாகும். இவ் விருது ஒவ்வொரு ஆண்டும் குடியரசுத் தினத்தன்று அறிவிக்கப்படும்.

வாடகைப்புழி

வைகறை எழுந்து
பின்வாசல் திறந்தால்
மடியிலும் முடியிலும் பூக்களை
வைத்துக்கொண்டு
புன்னைக்கும்
அந்த இளையமரத்தை
இன்று காணவில்லை.
வாசனைக் கரங்களால்
காற்றை அணைத்து
குதூகலப்படுத்தியும்
பச்சை இலைகளை
மெல்ல அசைத்தும்
வரவேற்கும்
அந்த வசந்த மகளை
இன்று காணவில்லை!
ஜந்து வருடங்களாக
என்னுள் பரவிய
அந்தப் பாசவிருட்சத்தை
இன்று காணவில்லை.
காலையும் மாலையும்
விடுகதையான
பூக்களை எடுத்து
பூஜையை நடத்தும்
என் மனைவியின்
முகத்திலும்

யில் வசிக்க ஆரம்பித்தான். பெற்றோர், உற்றார், உறவினர் பள்ளிப் படிப்பு, பாரம்பரிய உணவு எல்லாவற்றையும் மறந்தான்.

வெறுமனே மூங்கில் மட்டும் வளர்த்தால் போதாது. வனத்தில் வளரும் பல்வகை மரங்களை வளர்க்க வேண்டும் என்று எண்ணினான். அந்தப் பகுதியில் வளரும் மரங்களின் தளிர்களைச் சேகரித்து மனை தீவில் நட ஆரம்பித்தான்.

மன்னை... மரங்களை நேசித்ததால் இயற்கையின் பல சூட்சமங்கள் அவனுக்குப் புரியவந்தன. முன்பு வசித்த ஜோர்காட்டில் மண்புழுக்களை, சிவப்பு ஏறும்புகளை, கரையான்களைச் சேகரிக்கத் தொடங்கினான். காரணம், சிவப்பு ஏறும்புகள், மண்புழுக்கள், கரையான்கள் மண்ணின் தன்மையை மாற்றி வளமாக்குமாம். லட்சக்கணக்கான சிவப்பு ஏறும்புகளைச் சேகரித்து மூங்கில் காடுகளில் கொண்டு போய் விட.. அங்கே ஒரு ரசவாதம் நிகழத் தொடங்கியது.

எறும்பு சேகரிப்பின் போது, ஏறும்புகள் கடித்து... கை, கால்கள் உடம்பெல்லாம் வீங்கி ரணமாகிவிடும். அதை எல்லாம் பொருட்படுத்தா மல் எறும்பு சேகரிப்பில் தொடர்ந்து ஈடுபட்டான். எறும்புகள் மண்ணின் குணாலன்களை மரம் வளர்வதற்கு ஏற்ற மாதிரி மாற்ற, நடப்பட்ட தளிர்கள் வேறுன்றிச் சடசடவென்று 1360 ஏக்கர் நிலப்பரப்பில் வளர்ந்தன. விதம் விதமான பறவைகள் மரங்களில் கூடுகட்ட ஆரம்பித்தன. கழுகுகள் கால் பதித்தன. மான்களும் பசுமையத் தேடிக் குடிவதற்றன. மான்கள் வாழ்வதை உணர்ந்து மான்களை உணவிற்காக வேட்டையாடப் புலிகளும் வர ஆரம்பித்தன. தொடர்ந்து காண்டாமிருகமும் சேர்ந்து கொண்டது.

அந்த இளைஞரும் பிழைப்பிற்காகப் பச மாடுகள், எருமைகள், ஆடுகளை வளர்க்க ஆரம்பித்தான்.

2008 வரை ஜாதவ் வளர்த்துவிட்ட புதிய வனம் பற்றி வெளி யுலகத்திற்கு ஒன்றுமே தெரியாது.

ஜோர்காட்டிற்கு அருகே, 100 யானைகள் ஊருக்குள் புகுந்தன. வீடுகளை, பயிர்களைத் துவம்சம் செய்து சேதப்படுத்த ஊர்மக்கள் அஸ்ஸாம் வனத்துறையிடம் புகார் செய்தனர். யானைகளைத் தேடி வனத்துறை வர.. அந்தப் புதிய வனத்தில் யானைகள் இடம்பெயர்ந்தது தெரிய வந்தது.

யார் இந்தப் புதிய வனத்தை உருவாக்கியிருப்பார்கள் என்று வனத்துறை அதிகாரிகள் விசாரிக்க, கிடைத்த தகவல் அவர்களைத் தூக்கிவாரிப் போட்டது. அரசாங்கம் செய்ய முடியாததை நம்ம ஜாதவ் மொலாய் பாயெங் சாதித்துக் காட்டியிருக்கிறான் என்று ஆச்சரியத்தில் திக்குமுக்காடிப் போயினர். புதிய வனம் மொலாய் காடு எனப் பெயர் பெற்றது. உலகிலேயே

நதியின் நடுவில் அமைந்திருக்கும் மிகப் பெரிய காடும் இதுதான். யானைகள் அபாயம் காரணமாக அக்கம்பக்கத்து ஊர்மக்கள் மொலாய் காட்டை அழிக்கக் கோடரிகள் ஏந்திப் புறப்பட்டபோது ஜாதவ் உரக்கச் சொன்னார். யானைகள் எனது குடிசையையும் சேதப்படுத்தியுள்ளன. நான் வளர்க்கும் ஆடு, மாடுகளை விலங்குகள் கொன்றுள்ளன. அதனால் எனக்கு நஷ்டம் தான். இருந்தாலும் நான் வளர்த்த காட்டை அழிய விடமாட்டேன். வேணும்னா என்னைக் கொன்றுவிட்டுக் காட்டை அழியுங்கள். ஜாதவ் தெரியமாக ஊர்மக்களை எதிர்த்து நின்றான். மொலாய் காடு அழிவிலிருந்து காப்பாற்றப்பட்டது.

ஜாதவ் தன் மனைவி, ஒரு மகள் இரண்டு மகன்களுடன் அந்தக் காட்டில் வாழ்ந்து கொண்டு, வளர்க்கும் பசு, எருமைகளிட மிருந்தது பால் கறந்து ஜோர்காட் மக்களிடம் விற்று ஜீவனம் நடத்துகிறார். தில்லி ஜவஹர்லால் நேரு பல்கலைக்கழகம் உட்பட இந்தியாவின் பல பாகங்களிலிருந்தும் பல அமைப்புகள் ஜாதவின் பசுமைப் பணியைப் பாராட்டியுள்ளன. இவரைப் பற்றி எடுக்கப்பட்ட குறும்படங்களுக்குச் சர்வதேச அளவில் பரிசுகள் கிடைத்துள்ளன.

ஜாதவ், தனக்காகச் சொத்து ஏதும் சேர்க்கவில்லை. ஆனால் பல்லாயிரம் கோடி மதிப்புள்ள மரங்கள், மரங்கள் வெளியிடும் பல்லாயிரம் கன அடி ஆக்ஸிஜன்... இவற்றை இந்தியாவிற்குச் சொத்தாக அன்பளிப்பு செய்திருக்கிறார்.

பிஸ்மி பரிணாமன்
(ஓம் சக்தி இதழ் ஜன் 2015)

செயல்பாடுகள்

- ☞ மனைல் தீவை பசுமைத் தீவாக மாற்றிய ஜாதவ் அவர்கள் நம் பள்ளிக்குச் சுற்றுச்சூழல் தினத்தன்று வருகைதர உள்ளார். அவரைத் தமிழ் இலக்கிய மன்றம் சார்பாக வரவேற்ப தற்கு வரவேற்புரை தயார் செய்யுங்கள்.
- ☞ பத்மஸ்ரீ விருது குறித்து சிறு குறிப்பு எழுதுங்கள்.
- ☞ “அப்போது
பூமியின் குரலும்
என் காதுக்கு எட்டியது
மனிதர் வாழ்வதும்
வாடகை பூமியில் தான்
எனது குழந்தையைக்
கொன்றது யார் எனக் குழுறியது”
இவ்வரிகள் உணர்த்தும் கருத்திற்கு விமர்சனக் குறிப்பு எழுதுங்கள்.

புன்னகையைக் காணவில்லை!

கட்டையாய் நின்ற

கற்பகத் தருவின்

இறுதி முச்ச

என் இதயத்தில்

பட்டபோது

இடிந்து போனேன்!

வெட்டியது யார்?

எனக் கேட்க

தடித்த சொற்கள்

உதடுகளில் அணிவகுக்க

வீட்டின் உரிமையாளரின்

கதவைத் தட்டும் முன்

எனது உள்ளம்

மெதுவாகச் சொன்னது

“நீ குடியிருப்பது

வாடகை வீடு

உரிமையாளர் வெட்டினால்

உனக்கென்னவென்று!”

அப்போது

பூமியின் குரலும்

என் காதுக்கு எட்டியது

“மனிதர்கள் வாழ்வதும்

வாடகைப் பூமியில் தான்

எனது குழந்தையைக்

கொன்றது யார்” எனக் குழுறியது!

கவிதாசன்

- ☞ பத்மபூர்ணி விருது பெற்ற ஜாதவ் போன்று இயற்கை பாதுகாவலர் ஒருவரிடம் பேட்டி காண்பதற்கான வினாநிரல் தயார் செய்யுங்கள்.
- ☞ மேதா பட்கர், திம்மக்கா போன்ற இயற்கைப் பாதுகாவலர்கள் குறித்த செய்திகளைத் திரட்டி செய்தித் தொகுப்புத் தயாரியுங்கள்.

இயற்கையைப் பேணுதலே இறைவழிபாடு

அங்கிங்கெளாதபடி எங்கும் நிறைந்தருஞும் பரம்பொருளைத் தங்கு தடைபின்றி வழிபடத் தமிழர்கள் தத்தமக்கு ஏற்ற வண்ணம் ஆலயங்கள் அமைத்துச் சாலவும் தொழுதனர்.

புற்தூய்மையை நீராடியும் அகத் தூய்மையைத் தமிழ் பாடியும் தக்கவெத்துக் கொண்ட தமிழர்கள், பூவும் புனலும் சொரிந்து வழிபட நந்தவனங்கள் அமைத்தனர். குளங்கள் வெட்டினர். பாலும் பழமும் அன்னமும் படைத்து வழிபட, ஆவினம் பேணும் பசு மடம் நிறுவிய தோடு, நெல்லும் கனிகளும் தருவிக்க இறையிலி நிலங்களையும் ஏராளமாகத் திருக்கோயில்களுக்கு என்றே ஆக்கிப் பேணினர்.

பசிப்பினி போக்கவும், உடற்பினி நீக்கவும் செய்கின்ற முயற்சியில் பிறவிப்பினி ஓழியத் தமிழர்கள் கண்ட பெருநெறி இறைநெறி.

இல்லுறை தெய்வம், உள்ளுர்த் தெய்வம், தத்தம் குலங்களுக்கு என்றொரு (குல) தெய்வம், இவற்றோடு விருப்புறு தெய்வம் (இஷ்ட தெய்வம்) என்றெல்லாம், ஒன்றாய் இலங்கும் பரம்பொருளைத் தத்தம் மனதுக்கேற்ற வண்ணம் கொண்டு வழிபடுதற்குத் தமிழில் இடமுண்டு.

பன்டைத் தமிழ் இலக்கியமான திருமுருகாற்றுப் படை முருகப் பெருமான் எழுந்தருஞும் இடங்களை,

ஊர் ஊர் கொண்ட சீர்கைழு விழவினும்
ஆர்வலர் ஏத்தமேவருநிலையினும்
வேலன் தைஇய வெறிஅயர் களனும்
காடும் காவும் கவின்பெறு துருத்தியும்
யாறும் குளனும், வேறுபல் வைப்பும்
சதுக்கமும் சந்தியும், புதுப்புங் கடம்பும்
மன்றமும் பொதியிலும், கந்துடை நிலையினும்
(திருமுருகாற்றுப்படை 200-226)

என்று வரிசைப்படுத்திக் காட்டுகிறது.

அதாவது, ஊர்கள் தோறும், விரும்பிய வண்ணம் விழாவெடுக்கும் இடங்களிலும், ஆர்வலர்களாகிய அன்பர்களின் உள்ளங்களிலும், வெறியயர் களாக களிலும்

எழுந்தருள்பாலிக்கும் வேலன், நிரந்தரமாய் உறைந்திருக்கும் இடங்களாக இயற்கைத் தலங்களையே பெரிதும் எடுத்துக்காட்டுகிறது.

குறிப்பாகக் காடும் பூங்காவும் அழகிய ஆற்றின் இடையில் அமைந்துள்ள திடலும், ஆறும் குளமும் அழகமாய் ஊர்களில் சீர்பெற அமைத்த வைப்பிடங்களும், சதுக்கம், சந்தி ஆகிய இடங்களும் புதிது புதிதாகப் பூத்துச் சொரியும் கடம்ப மரமும் கந்தன் விரும்பித் தங்கும் சிறப்புக்குரிய இடங்கள் என்பது இதில் கவனிக்க வேண்டிய செய்தி.

கடம்பர் நெடுவேள் என்று பெரும்பாணாற்றுப்படையும் (75) செல்வக்கடம் பமர்ந்தான், காடுகெழுந்தெடுவேள் என்று அகநானாறும் (அகம்-382) முருகனைப் பெருமையுறப் பேசுகின்றன.

“கண்டறியாதன கண்டேன்” என்ற அப்பர் பெருமான் அருளிய தேவாரத்து அருட்காட்சி இயற்கை வடிவாய் இறைத் திருத்தோற்றம் தானே:

வேங்கடவனின் திருக்கோயில் வாசற்படியாய்க் கிடந்து அப்பெருமானின் பவளவாய் காண உருகிப்பாடும் குலசேகராழ்வார், அத்திருப்பதியின் நீர் நிலையில் மீனாகவும், செண்பக மரமாகவும், இயற்கைப் பொருளின் ஏதே னும் ஆகவும் எண்ணிய பெருந்திறனை என்னவென்று சொல்வது!

தலங்கள்தோறும் மூர்த்தியாகிய தெய்வத்தை நீரையும் மரத்தையும் முன் னிறுத்தியே நம் முன்னோர் தொழுது உய்ந்தனர். மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம், விருட்சம் என்கிற நிலைகளிலேயே இன்றளவும் தல புராணங்களைத் தமிழ் தாங்கி நிற்கக் காணலாம்.

பாடல் பெற்ற திருத்தலங்களான கடம்பவனம், திருக்கடம்பந்துறை, புன்னைவனம் ஆலம்பொழில், திருக்குற்றாலம், வடதிருமூல்லைவாயில், திருஇரும்பூளை முதலியன மரங்கள், செடி -கொடிகளின் அடிப்படையில் சிறப்புப் பெற்றவை. அவ்வாறே கடம்பவனநாதர், புன்னைவனநாதர், மருதீசர், மருதவானர், குற்றாலநாதர், கதவிவனநாதர் என மூர்த்திகளுக்கும் பெயர்கள் அமையக் காணலாம்.

கோயிலே நகராகக் கொண்ட மதுரைத் திருநகரம் ஒரு காலத்தில் கடம்பவனம். அதனுள்ளே நின்றாடும் கூத்தன் கடம்ப மரத்தையே தலவிருட்சமாகக் கொண்டு விளங்குகிறான்.

பொதுவாகச் சிவனுக்கு வில்வழும், மாலுக்குத் திருத்துழாய் ஆகிய துளசி யும் அம்மனுக்கு வேம்பும் என இலைகளைத் தாவி வழிபடுவது மரபு இத ணையே 'யாவர்க்குமாம் இறைவற்கொரு பச்சிலை' என்று திருமந்திரம் சொல் கிறது. கொடுங்கோடைக் காலமாகிய பங்குணியில் பற்பல அம்மன் கோயில்களில் இன்றளவும் பூச்சொரிதல் நிகழ்வு திருவிழாக்களாக நடத் தப்படுகின்றன.

இன்றளவும் புதுக்கோட்டை - காரைக்குடி நெடுஞ்சாலையில் உள்ள இளங்கொடிப்பட்டி என்னும் கிராமத்தில் பன்னாறாண்டுச் சுடுமண் புர விச் சிற்பங்களோடு பல ஏக்கர் கணக்கில் காடுகளும் அவ்லூர் மக்களால் பராமரிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

இருளைத் தூரத்தி எரிக்கும் வெயில் சற்றும் நுழைய முடியாத சோலையை வெயில் நுழைபு அறிய குயில்நுழை பொதும்பர் (மணி மேகலை 4:15 என்று மணிமேகலை சுட்டிக்காட்டும். அத்தகைய பொதும் பருக்கு எடுத்துக்காட்டாக இளங்குடிப்பட்டியில் இன்னும் இருக்கிறது. உருமர் சிட்டை என்னும் இறையுறை பெருங்காடு

இதுபோல் தமிழகத்தின் எல்லாக் கிராமங்களிலும் வழிபடுத் தலங்கள் இருந்தன. பெருந்கரத்துப் பேராலயங்களும் திகழ்ந்தன. ஆனால் இன்றைக்கு அவற்றின் தன்மை என்ன என்பதை என்னிப் பார்க்கவே துயரமாக இருக்கிறது.

யானையும் சிலந்தியும், ஏறும்பும், வண்டுகளும் மற்று இந்தப் பூதலத்து எல்லா இயற்கை உயிரினங்களும் வந்து வழிபட்டதெனத் தல புராணங்கள் தருகிற செய்திகளின் உண்மை என்ன? இயற்கையோடு இயைந்து இறைவனை எல்லா உயிரிகளும் ஏத்தின என்பதைத் தானே.

ஆனால், இன்றைக்கு மனிதர்களே பெரிதும் நுழையாத வண்ணம் பல ஆலயங்கள் ஆகிவிட்டன. பலதலங்களில் வழிபாடுகள் நின்றே போயின. புனரமைக்க வழியின்றி பற்பல திருக்கோயில்கள் சிதைவுற்று அழிகின்றன.

பெருகிவரும் நவீன வசதிகளை உள்ளமைத்துப் புனரமைக்கப்பட்டும் புதிதாக எழுப்பப்பட்டும் வருகிற கோயில்களில் ஆன்மீக மரபு ஓழிந்து ஆடம் பரங்களே மிகுந்து வருகின்றன. வனங்களை இழந்து தனிமையாய் நின்று தவம் புரியும் தல விருட்சங்களின் வேர்களில் கூட ஈரம் இறங்காதபடிக்கு கற்பதிப்புகள், நந்தவனங்களை, பசுமடங்களைக் கண்டுகொள்ள முடியாத படிக்கு அருச்சனைப் பொருள்களின் கடைப் பரப்புகள். எந்தத் திருக்குளங்களிலும் இறங்கி நீராட பெரும்பாலும் பக்தர்களுக்கு நேரமில்லை. அள்ளித் தெளித்துக் கொள்ளவேணும் ஆரோக்கியமான நீர் கொடுக்க முடியாமல் தவிக்கும் தீர்த்த நிலைகள்.

எந்த நிலங்களை எழிலுறைக் காடுகளை, நீர்நிறை ஏரிகளை, கவினுறு கண்மாய்களை இயற்கை ஆதாரங்களைக் காக்க வேண்டும் என்று ஆயுதமேந்தி கம்பீரமாக கருப்பரும், ஜயனாரும், காளியும், பிடாரியும் பூதங்களும் எழுந்தருளி நிற்கின்றனவோ அந்த இடங்களில் இப்போது ஆடம்பரமான அமைப்புகளில் ஆலய விரிவாக்கம்.

உள்ளூர்க் கற்களை அடியோடு கிள்ளி அகற்றிவிட்டு, ராஜஸ்தானின் சலவைக் கற்கள் இட்டுப் பிரகார விஸ்தரிப்பு, அபிஷேகத்துக்கென்று நீர்தர இருந்த ஏரிகள், குளங்கள் சுருங்கிக் குட்டைகளாகி வறண்டு போனின், போட்ட அடிகுழாய்களும் துருப்பிடித்துக் கிடக்க இப்போது ஆழ்துளைக் குழாய் பதித்த நீர்நிலைகள் அதுவும் எத்தனை நாளுக்கு வரும் என்று உணராமல் பக்தர்கள் செய்யும் வீணாடிப்பு.

இது தகுமோ, இது முறையோ, இது தருமந்தானோ என்று எந்தத் தெய் வத்திடம் சென்று முறையிடுவது?

புறத்தூய்மை பேணும் வசதியும் அகத்தூய்மை நல்கும் வாய்மையும் கொஞ்சங் கொஞ்சமாகக் குறைந்து வருகிறபோது, தமிழர்தம் வழிபாட்டு மரபார்ந்த கோயில்கள் முன்னெப் போலவே தன்னியல்பு கொண்டு மீண்டு வருவதற்கு எந்தக் கோயிலில் சென்று வேண்டுதல் செய்வதென்று தெரியாமல் நொந்து தவிக்கிறது சிந்தை.

இயற்கையைப் பேணி நடத்தும் வழிபாடே உண்மையில் இறை வழிபாடு. அதனை மறந்தும் மறுத்தும் நடத்துகிற எந்த விழாவாயினும், வழிபாடாயினும் அதனை ஒரு போதும் இறைவன் விரும்பி ஏற்படு இல்லை, எனவே இயற்கையைப் பேணுவோம்.

கிருங்கை சேதுபதி

கிருங்கை சேதுபதி

புதுச்சேரி பாரதிதாசன் அரசினர் மகளிர் கல்லூரித் தமிழ்த்துறையில் பணியாற்றி வருகிறார். இவர் எழுதிய “சிறு முளைத்த யானை” என்ற நூலிற்கு 2018 ஆம் ஆண்டிற் கான பால சாகித்ய புரஸ்கார் விருதைப் பெற்றுள்ளார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ‘இன்று புதிதாய் பிறந்தோம்’, ‘பரிசுத் திருநாள்’, ‘ரோஜாப்பு என்ற பாம்பின் கதை’ போன்ற சிறு கதை தொகுப்புகளையும் ‘அற்றைத் திங்கள் அவ்வெண்ணிலவில்’, ‘கொம்பு முளைத்த குதிரை’ போன்ற நாடக நூல்களையும் பல்வேறு கட்டுரை நூல்களையும் வெளியிட்டுள்ளார்.

செயல்பாடுகள்

- ☞ திருமுருகாற்றுப்படை காட்டும் இறைவன் உறையும் இடங்களைப் பட்டியலிடுங்கள்.
- ☞ சங்ககால இறை வழிபாட்டு முறைகளைத் தற்கால இறைவழிபாட்டு முறைகளோடு ஒப்பீடு செய்யுங்கள்.
- ☞ உலக இயற்கை வனப் பாதுகாப்பு நாளான ஜூலை 28 ஆம் நாள் உங்களது பள்ளியில் நடைபெறும் விழிப்புணர்வு முகாமிற்குச் சுவரொட்டி தயார் செய்யுங்கள்.

காலச்சூழல்

தமிழகச் சுற்றுச்சூழல்

கடந்த இரண்டாயிரமாம் ஆண்டில் ஜக்கிய நாடுகள் சபை மேம்பாட்டுத்திட்டம் ஆய்வு செய்து வெளியிட்ட மனித மேம்பாட்டு அறிக்கையானது, ஆய்வு செய்யப்பட்ட 174 நாடுகளில் இந்தியா 128 ஆவது இடத்தில் உள்ளதாகத் தெரிவித்துள்ளது. அனுகுண்டு கள் வெடித்தோம். களினித் துறையில் உலகிலேயே தலைமை இடத்தில் இருக்கிறோம். வல்லரசாகிவிட்டோம் என்று இறுமாந்து இருக்கும் இந்தியர்களுக்கு இது அதிர்ச்சியான செய்தியாகத்தான் இருக்கும்.

இந்த இருபத்து ஒன்றாம் நூற்றாண்டில் சுற்றுச்சூழல் சிக்கல்களே உலகின் தலையாய சிக்கல்களாக இருக்கும் என்று நாம் உறுதியாக நம்பலாம். உடலைப் பொசுக்கும் கடும் வெயில் முதல் உயிர்களை அள்ளிச் செல்லும் விதவிதமான நோய்கள் வரை பலவற்றுக்கும் சுற்றுச்சூழல் சீர்கேகடுகளே பெரும் காரணமாக இருக்கின்றன. இந்தியாவில் சுகாதாரத்துறைக்கான நிதி ஒதுக்கீடு 1.5 லிமூக் காடாகவே இருப்பதும், அதிகரித்து வரும் சுற்றுச்சூழல் மாசுபாடு களும் நம் இருள் மயமான எதிர்காலத்தைச் சுட்டிக் காட்டுவனவாக உள்ளன.

பழந்தமிழர்களின் வாழ்வு முறை இயற்கையில் உறவாடலாகவே அமைந்தது. நிலங்களின் பகுப்பும் ஒழுக்கத்தின் பகுப்பும் தமிழர்களால் சூழவின் தன்மைக்கேற்ப அமைக்கப்பட்டிருந்தன. ஜவகை நிலங்களுக்கும் திணையியல் ஒழுக்கத்திற்கு மரஞ்செடி கொடிகளையே குறியீடாகப்

பழந்தமிழர்கள் பெயர் சூட்டியுள்ள பாங்கை நாம் வியந்து நோக்கலாம். இது தொல்காப்பியருக்கு முந்தைய காலம் முதல் கடைச்சங்க காலம் வரை தென்படுகிறது. அதன்பின், அவை மெல்ல மெல்ல வெறும் பண்பாட்டு எச்சங்களாக மாறிவிட்டன. மூல்லைக்கொடிக்குத் தேரைக் கொடுத்ததும் மயிற்பேடுக்குப் போர்வை தந்ததும் இப்போது சிலருக்கு நகைப்பாகத் தோன்றினாலும் அதன் பின்னே இருந்த உயிர்ம நேயத்தை நாம் உற்று நோக்க வேண்டும்.

பழந்தமிழரின் இயற்கை நேய உணர்வுக்கு நாம் பல்வேறு சான்றுகளைக் காட்ட முடியும்.

“தெய்வம் உணாவே மாமரம் புட் பறை

செய்தி யாழின் பகுதியொடு

அவ்வகை பிறவும் கருவென மொழிப”

(தொல். பொருள். 20)

என்ற தொல்காப்பிய வரிகளில் உள்ள மாமரம், புள் என்ற சொற்கள் கருப்பொருள்களாக விலங்குகளையும் செடி கொடிகளையும் கொண்டிருந்த செய்தியைக் கூறுகின்றது. இலக்கண நூலான தொல்காப்பியம் தரும் சான்று நமக்கெல்லாம் தமிழர்களின் இயற்கையோடு இயைந்த வாழ்க்கை நெறியைத் தெள்ளத் தெளிவாக விளக்குகிறது. இதே போன்று பத்துப்பாட்டு, எட்டுத்தொகை நூல்களும் இயற்கையோடு இசைந்த வாழ்க்கையைப் படம்பிடித்துக் காட்டுகின்றன.

பந்தர் வேண்டாப் பலர் தூங்கு நீழல்

கைமான் வேட்டுவன் களை துயில் மடிதென (புறம் 320)

என்ற பாட்டு, பந்தல் தேவைப்படாத அளவுக்கு நிழல் தரும் கொடிகள் படர்ந்துள்ள முற்றத்தில் துயிலும் யானை வேட்டுவனைக் காட்டுகிறது. வாழ்க்கைக்கும் செடி கொடி களுக்கும் உள்ள உறவை இதைவிட நெருக்கமாக யார் காட்டுவர்?

“கடுவிசைக் கவணையில் கல் கை விடுதலின்

இறுவரை வேங்கையின் ஓள் வீ சிதறி

ஆசினி மென்பழும் அளிந்தவை உதிராத்

தேன் செய் இறால் துளைப்பட போகி

நறுவடி மாவின் பெந்துணர் உழுக்கிக்

குலையுடை வாழைக் கொழுமடல் கிழியாப்

பலவின் பழத்துள் தங்கும்” (கவித்தொகை 40 : 10-16)

என்ற பாடல் வரிகள் அந்நாளில் தமிழகத்தில் இருந்த சோலைக் காடுகளின் செழிப்பைக் காட்டும். அதாவது கவணிலே கல்லை வைத்து வேகமாக எறியும்போது வேங்கை மலர்கள் சிதறும்; ஆசினிப் பழம்

உதிரும்; தேன்கூடுகள் துளைக்கப்படும்; மாமர் மலர்க் கொத்துக்கள் சிதறடிக்கப்படும். குலை வாழையின் மடல் கிழியும். அதன்பின் பலாவின் பழத்துள் அந்தக் கல் சென்று தங்கும் என்பது இதன் பொருள். இப்படிப்பட்ட செழித்த காடுகள் நிறைந்த பகுதியாக இருந்தது தமிழ்நாடு.

மெல்ல மெல்ல மாறிவந்த அரசியல், பொருளியல், பண்பாட்டு மாற்றங்கள் தமிழர்களின் இந்தச் சூழல் நேய உணர்வை மக்கி மறக்கடிக்கச் செய்துவிட்டன. தமிழ்நாடு மெல்ல மெல்ல ஒரு குப்பைக் கோட்டமாக மாற்ற தொடங்கி விட்டது.

இன்று, தெள்ளிய நீரோடைகள் வற்றிக்காய்ந்து விட்டன. மலைகளிலே மரங்கள் இல்லை. குன்றுகள் கூடகற்பாளங்களாக விற்பனையாகத் தொடங்கி விட்டன. வயல்வெளிகளில் நெல்லுக்குப் பதிலாக நஞ்சை விதைத்து நஞ்சை அறுக்கிறோம். தென்பொதிகை மலையான குற்றாலம் தென்றலை மறந்துவிட்டது. கொடைக்கானலும், ஊட்டியும் மர ஆடைகளைக் களைந்து அம்மணமாகி நிற்கின்றன. காவிரியின் கரைகளில் தஞ்சை மக்கள் வடித்த கண்ணீர்தான் பாய்கின்றது. கல்பாக்கத்தில் இன்னொன்றும் கூடங்குளத்தில் புதியதாகவும் அனுஷலைப் பணிகள் தொடங்கலாயின. தூத்துக்குடியிலோ ஸ்டெர்லைட் செம்பு உருக்காலை மக்களை அச்சுறுத்திக் கொண்டிருக்கிறது. பவளப் பாறைகளும், கிழக்குக் கடலோர சதுப்புநிலக் காடுகளும் அழிக்கப்பட்டு வருகின்றன. நெற்கழனிகள் மேலை நாட்டினரின் சுவைக்கான இறால் களஞ்சியங்களாகின்றன. திண்டுக்கல்லும் வாணியம்பாடியும் தோலாலைக் கழிவால் தம் வளமை தொலைந்து நச்ச பரப்புகளாகிக் கிடக்கின்றன.

இப்படித் தமிழ் நலன் கெடுக்கும் சுற்றுச்சூழல் மற்றும் இயற்கை சீர்திப்பு களைச் சரி செய்வோமாக.

ஜோ. பால்பாஸ்கர்

ஜோ. பால்பாஸ்கர்

தமிழகச் சுற்றுச்சூழல் நேற்று, இன்று, இனி - நாளை என்ற நூலின் ஆசிரியர். சுற்றுச்சூழலைப் பாதுகாத்தல், இயற்கையைப் பாதுகாத்தல் போன்றவற்றில் மிகுந்த ஆர்வமுடையவர்.

செயல்பாடுகள்

- ☞ தொல்காப்பியர் குறிப்பிடும் கருப்பொருட்களின் பெயர்களை வரிசைப்படுத்துங்கள்.
- ☞ “பந்தர் வேண்டாப் பலர் தூங்கு நீழல்
கைமான் வேட்டுவன் களை துயில் மடிதென
என்ற புறநானுற்றுப் பாடல் குறிப்பிடும் இயற்கைச் சூழலைத் தற்காலச் சூழலுடன் ஒப்பிட்டு எழுதுங்கள்.
- ☞ மாசடைந்து வரும் சுற்றுச்சூழலைப் பாதுகாக்கும் வழிமுறைகள் பற்றிக் குறிப்பு வரையுங்கள்.
- ☞ “சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்போம், நோயைத் தடுப்போம்” எனும் கருத்தை வலியுறுத்தி ஓலைப் பெருக்கி அறிவிப்பு தயார் செய்யுங்கள்.
- ☞ “மரங்களை வெட்டாதீர்
வெட்டுகையில்
என் இதயத் துடிப்பு
மெல்ல மெல்லக் குறையும்”
எனும் கவிதை வரிகள் காட்டும் பிரச்சினையைச் சுட்டிக்காட்டி அதற்கானத் தீர்வைக் குறிப்பாக எழுதுங்கள்.
- ☞ இயற்கைக்கு ஏற்படும் துன்பம், எல்லா உயிர்களுக்கும் ஏற்படும் துன்பம் எனும் கருத்தை வலியுறுத்திச் சுவரொட்டி தயாரியுங்கள்.

அந்தப்பக்கம் ஒரு ஒத்தக்

கொம்பன் இருக்கு

1995 இல் சிறு ஊனுண்ணிகள் குறித்து நீலகிரி உயிர் மண்டலத்தில் ஆராய்ச்சி செய்து வந்த தோழர் யோகானந்த், சிறு வாணியில் தமது களப்பணியைச் செய்து வந்தபோது தான் அப்பகுதியைப் பார்த்து, வியக்க வாய்ப்பு வந்தது.

சிறுவாணியில் அன்று பிற்பகல், காட்டுப் பாதையில், இக்கட்டான் பயணத்தை முடித்துக் கொண்டு நன்பார் தீனேஷ் உட்பட மூவரும் ஒரு சரக்கு வண்டியிலிருந்து இறங்கினோம். குக்குறுவான்களின் பின்னணி ஒசையில் மனத்தில் இனம்

சொற்பொருள் பின்வருநிலை அணி

வந்த சொல்லே வந்து தந்த பொருளே தருவது சொற்பொருள் பின்வருநிலை அணியாகும்.

செல்வத்துள் செல்வம் செவிச்செல்வம் அச்செல்வம் செல்வத்துள் எல்லாம் தலை.

செல்வம் என்ற சொல் மீண்டும் மீண்டும் வந்து பொருள் என்னும் கருத்தைத் தந்துள்ளது. எனவே இது சொற்பொருள் பின்வருநிலை அணி எனப்படும். வேறு நோய்நாடி நோய்முதல் நாடி அதுதனிக்கும் வாய்நாடி வாய்ப்பாச் செயல்.

தீயவை தீய பயத்தலால் தீயவை
தீயினும் அஞ்சப் படும்.

புரியாத திகைப்பு. அடர்ந்து செறிந்த காடு. எதிரேயிருந்த பள்ளத்தாக்கை அடுத் திருந்த மழைக்காடு இருண்டு காணப் பட்டது. ஆங்காங்கே காட்டுக்கோழிகளின் கயாக் கக் என்ற கீச்கக் கூவல் எதிரொலி. சின்ன இருவாசிப் பறவை களின் தனித்த, உரத்த கேவல் மொழி, அங்குமிங்குமாக மலைச்சிட்டான்கள் எனப் பளபளத்த புதியதொரு பசுமை உலகம். சில்லென்ற காற்றில் எங்கள் வியர்த்த உடல் குளிர்ந்தது. எதிரே விடுதிக் காவலர் ஜோசப் வர, நிம்மதிப் பெருமூச்சு விட்டோம்.

3, 4 நாட்கள் பல பகுதிகளிலும் சுற்றித்திரிந்த நாங்கள், அந்த ஓங்கிய பெரும் மழைக்காட்டில் விதவிதமான பறவைகள், ஒரு சிறுத்தைப் பூனையின் காலடித்தடம், நீர்நாய்களின் எச்சங்கள், கரடிபின் கழிவுகள், பூச்சியினங்கள் பல, ஊர்ந்து சென்ற ஒரு கருநாகம் ஆகியவற்றைப் பார்த்தோம். வெயிலும், மழையும் என அக்காட்டின் மாறுபட்ட தன்மை கிளர்ச்சியூட்டியது.

மரங்களே... ஓ மரங்களே

மரங்களை நான் நேசிக்கிறேன்
மனிதர்களைக் காட்டிலும் பிரியமாய்.
இலையுதிர் காலத்தில்
கோபித்துக் கொண்டாலும்
இனிய வசந்தத்தில்
என்னைக் காதலிக்கின்றன.
ஓரோர் மரங்கள்
இரவினிலே
செல்லச் சிறுங்கலுடன்
இலைகளைக் கவிழ்த்துக்கொள்ளும்.
ஆயினும் பகவில்
பல்வேறு நிறங்களில்
மெல்லிய மஞ்சளில்....
மிதமான அரக்கு வண்ணத்தில்
கரும்பச்சையாய்... இளம் பச்சையாய்
என்னைப் பார்த்துக்
கண்சிமிட்டிச் சிரிக்கும்.
என்னை அருகே அழைக்கப்
பிடிவாதமாய்த் தவஞ்செய்கின்றன.
அருகிருக்கையில்
தாழைக்கினை பரப்பித்
தொட்டுவிடத் துடிக்கும்

இயற்கையின் கோடிக்கணக்கான அர்த்தங்கள் புரிந்தும் புரியாத நிலையில், நிம்மதி மேவிட நாட்கள் நகர்ந்ததே தெரியவில்லை.

ஊர் திரும்பும் நாள் வந்தது. பிற்பகல் 3 மணி. பை முதுகில் தொற்றிக் கொள்ள, சற்று தொலைவு நடந்து சென்று, தகரம் வேய்ந்த ஒரே குடிசைக்கடையில், தேநீர் அருந்தி விட்டுத் தார் சாலையிலேயே கொஞ்ச தூரம் செல்வோம் என ஆசையுடன் நடக்கலாணோம். கடையிலிருந்தவர்கள் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். பாத்துப் போங்க அந்தப் பக்கம் ஒரு ஒத்தக் கொம்பன் இருக்கு. அஞ்சவதஞ் சாமை பேதமை என்பது புரியாது சிரித்துக்கொண்டே அவர்களை மறந்து நடைபோட்டோம்.

பெரிய காட்டு யானை ஒன்று, டெனோசரைப் போல நடந்து வந்து சாலையின் குறுக்கே நிற்கின்றது. எதிர்பாராத பேருருவம்... அதிர்ச்சியில் யானை என்று

கத்தியதோடு சில நொடிகளுக்கே அதைப் பார்க்கும் வாய்ப்பு, ஒரு தந்தம் மட்டும் அதற்கு இருந்தது. ஒற்றைக் கொம்பன் தலையைத் திருப்பி எங்களைப் பார்த்ததும் வீர் எனப் பிளிரிக்கொண்டு எங்களை நோக்கி ஓடி வந்தது. அவ்வளவுதான் மூவருக்கும் ஓட்டப்பந்தயம்.

காடுகளில் பலமுறை யானைகளைச் சந்தித்த அனுபவம் எங்களுக்கு உண்டு. ஆனால் வாழ்வில் மறக்க முடியாத மேற்கண்ட சம்பவத்தின் ஒவ்வொரு முனையிலும் நாங்களே தவறு செய்திருக்கிறோம் என்பதை நீங்கள் கூர்ந்தறிதல் வேண்டும். யானை களுக்கு மக்கள் நினைப்பது போல சூதும், வாதும், பழி உணர்வும் இல்லை அல்லவா?

உயிரினங்கள் வாழும் காடுகளை நாம் கிள்ளுக்கீரயாக நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். நமக்கு நமது வீடுகள் போலவே அவற்றுக்குக் காடுகளே வீடுகள் என்பதை யும் கானகம் நமது சுற்றுலாத்தலமல்ல என்பதையும் நாம் உனர வேண்டும். இந்த வரையறைக்கும் நாம்தாம் காரணம். மக்கள் தொகையைப் பெருக்கியதும், காட்டுயிர்களைக் கொன்று குவித்ததும் மனிதர்தானே?

தனியுடைமை, ஊழல், தாழ்மை, அறியாமை, ஜாதி, மதவெறி போன்ற நெருடலான நமது சூழலில் யானைகளைக் காப்பாற்றுவது எனிதல்ல. சட்டம், கைபொப்பம், உத்தரவு, சம்பளம், மிரட்டல், தண்டனை ஆகிய வையே இன்று யானையைக் காப்பாற்றி வருகின்றன என்பதைவிட, இப்புவிச் செழிப்பின் சின்னமான அப்பேருயிரின் அழிவைச் சற்றுத் தள்ளிப்போட மட்டுமே அவை உதவுகின்றன எனலாம். இந்நிலை மாற மக்கள் மனம் மாற்றப்பட வேண்டும். இதை வழக்கம்போல் அரசுக்கு ஓயாது சொல்லிக்

தற்குறிப்பேற்ற அணி

இயல்பாக நிகழும் ஒரு நிகழ்ச்சியின் மேல் கவிஞர் தன்னுடைய குறிப்பை ஏற்றிக் கூறுதல் தற்குறிப்பேற்ற அணி (தன்குறிப்பேற்ற அணி) எனப்படும்.

சிலப்பதிகாரத்தில் கோவலனும், கண்ண கியும் பூம்புகாரிலிருந்து புறப்பட்டு மதுரைக்கு வருகிறார்கள். மதுரை எல்லையை அவர்கள் வந்தடைகிறபோது மதுரை நகரக் கோபுரத்தின் கொடியானது காற்றில் அசைந்தது. இது இயல்பான நிகழ்ச்சி.

இதனைக் காப்பிய ஆசிரியர் இளங்கோவடிகள் கூறும்போது “வாரல் என்பபோல் மறித்து கைகாட்ட” என்று குறிப்பிடுகிறார்.

தூரத்தில் இருந்தாலும்
கரமசைத்துக் கூப்பிடும்
ஆற்றங் கரையோரம் நிழற்படுகை போடும்.
மலர்களை மட்டுமல்ல
மழுத் துளிகளையும் சமக்கும்.
பூக்களில்லாத ஊசி மரங்களும்
நேசிக்கத் தகுந்தவைகளே.
சிவப்புத் தொப்பியுடன்
நெருப்புக் கொன்றை.
மணம் வீசி மயக்கும் சந்தன மரங்கள்.
என்னைக் கண்டவுடன்
தலை குனிந்து வரவேற்கும் மூங்கில்.
என்னைப் போல
நிமிர்ந்து நிற்கும் யூகவிப்படல்
இப்படி-
எத்தனை எத்தனை மரங்கள்
என்னை நேசிக்கின்றன!
அதனால்தான் சொல்கிறேன்
மரங்களை வெட்டாதீர்!
வெட்டுகையில் -
என் இதயத்துடிப்பு
மெல்ல மெல்லக் குறையும்.

- வைகைச் செல்வி

கொண்டிருப்பதைவிட வேறு என்ன செய்துவிட முடியும்? ஒரு வேளை அரசு தீவிரச் செயலில் இறங்கும்போது, கடைசி யானையின் பாடம் செய்யப்பட்ட பஞ்சடைத்த உடல் அருங்காட்சியத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கலாம்.

டுமீல்! அதோ கோடிக்கணக்கான ஆண்டுகள் வாழ்க்கைப் போராட்டத்தில் வெற்றியடைந்த, இப்புவியில் வாழும் உரிமையை நமக்கு முன்பே பெற்றுவிட்ட, தந்தம் தாங்கிய மேலும் ஒரு கம்பீரமான ஆண் யானை சுடப்பட்டு, காடே எதிரொலிக்கும் கதறலுடன் பிணமாகச் சாய்கிறது. இப்போது நாம் என்ன செய்யப் போகிறோம்?

ச. முகமது அலி, க. யோகானந்த்

செயல்பாடுகள்

- ☞ ‘இயற்கையை அழிப்பதால் உயிரினங்கள் பாதிக்கப்படுகின்றன’ என்னும் கருத்தை ஏற்றுக்கொள்கிறீர்களா? உங்கள் கருத்தைச் சிறு குறிப்பாக எழுதுங்கள்.
- ☞ இயற்கை பல்வேறு சுரண்டல்களுக்கு ஆளாகிறது எனும் தலைப்பில் சொற்பொழிவு உரை ஒன்றைத் தயார் செய்யுங்கள்.
- ☞ இயற்கை வளங்களை அழிப்பதால் ஏற்படும் பிரச்சினைகளையும் அதற்கானத் தீர்வுகளையும் குறித்துத் தலையங்கம் எழுதுங்கள்.
- ☞ காடுகள் அழிக்கப்படுவதால் ஏற்படும் விளைவுகள் பற்றி வனத்துறை அதிகாரிக்குக் கடிதம் எழுதுங்கள்.
- ☞ 2014 ஆம் ஆண்டிற்கான சாகித்ய அகாதமி விருதுபெற்ற நூல் ‘அஞ்ஞாடி’ பூமணி என்பவரால் எழுதப்பட்ட இந்நால் நாவல் வகையைச் சார்ந்தது. 2014 ஆம் ஆண்டு திருவள்ளூர் பதிப்பக்த்தார் இந்நாலை வெளியிட்டுள்ளனர். 1066 பக்கங்கள் கொண்ட இதன்விலை 350 ரூபாய். இதற்கான நூலடைவு தயார் செய்யுங்கள்.
- ☞ இயற்கைக்கும் ஐம்புலன்களுக்கும் உள்ள தொடர்பினை வெளிப்படுத்தும் விதமாக ‘இன்பம் தரும் இயற்கை’ எனும் தலைப்பில் கட்டுரைத் தயாரியுங்கள்.
- ☞ தற்குறிப்பேற்ற அணிக்கு எடுத்துக்காட்டுடன் விளக்கம் தருக.
- ☞ ‘இயற்கை அழிவும் நகரமயமாதலும்’ என்ற தலைப்பில் செயல்திட்டம் தயார் செய்யுங்கள்.
- ☞ காட்டுவிலங்குகள் மக்களின் குடியிருப்புப் பகுதிகளுக்கு வருவதைத் தடுப்பதற்கான வழிமுறைகளைக் கலந்துரையாடிக் குறிப்பு தயார்செய்யுங்கள்.

அலகு 2

விழுதுகள்

மொழி மனிதனைப் பண்படுத்துவதுடன் வழிநடத்தவும் செய்கிறது. மேலும் சமூகத்தின் மூலதனமாகவும் காலத்தின் கண்ணாடியாகவும் விளங்குகின்றது. மொழியால் மட்டுமே சமூகத்தின் வளர்ச்சியை அளவிட முடிகிறது. ஒரு மொழியின் ஆற்றலையும் அழகையும் இனிமையையும் வெளிப்படுத்துபவை இலக்கியங்கள். அத்தகைய தமிழ் இலக்கியங்களின் பழமையையும் பெருமையையும் சுட்டிக்காட்டி மாணவர்களிடையே மொழி, இலக்கிய ஆர்வம் ஏற்படுத்துவதே இவ்வலகின் முக்கிய நோக்கம்.

முத்த மொழி

“வீறுடை செம்மொழி தமிழ்மொழி- உலகம்
வேறான்றிய நாள்முதல் உயிர்மொழி”

என்று தமிழின் பெருமையைப் பறைசாற்றுவார் பாவலரேறு பெருஞ்சித்திரனார். தமிழ், மூவாயிரம் ஆண்டுகளுக்குமேல் பழைய வாய்ந்த இலக்கிய வளம்மிக்க மொழி, காலத்தால் முத்த தமிழ்மொழி, தனித்தன்மையால் மிடுக்குற்றுச் செம்மொழியாய்த் திகழ்கிறது. ‘திருந் திய பண்பும், சீர்த்த நாகரீகமும் பொருந்திய தாய்மொழி தமிழ்ச் செம்மொழியாம்’ என்று பரிதிமாற்கலைஞர் செம்மொழிக்கு இலக்கணம் வகுத்துள்ளார். தொன்மை, முன்மை, நுண்மை, திண்மை, எண்மை, ஒண்மை, இனிமை, தனிமை, இளமை, வளமை, தாய்மை, தூய்மை, மும்மை, செம்மை, இயன்மை, வியன்மை என வரும் பதினாறு செவ்வியல் தன்மைகளைக் கொண்டது செம்மொழி. அதுவே நம்மொழி என்பார் பாவானார்.

நிலைத்த மொழி

உலகில் ஆறாயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட மொழிகள் உள்ளன என்பார் மொழிநூலார், இவற்றுள் இலக்கண, இலக்கிய வளமுடைய மொழிகள் மூவாயிரம். இவற்றுள்ளும் ஈராயிரமாண்டுகட்கும் மேற்பட்ட வரலாற்றுத் தொன்மையுடைய மொழிகள் சிலவே. அவை தமிழ், சீனம்,

சமஸ்கிருதம், இலத்தீன், ஈப்ரு, கிரேக்கம் ஆகியன இவற்றுள் இலத்தீனும் ஈப்ருவும் வழக்கிழந்து போயின. இன்றும் நிலைத்து நிற்கும் மொழி களுள் நம் தமிழ்மொழியும் ஒன்று.

இரு மொழி நிலைத்து நிற்பதற்கு, அதன் பழமையும் வளமையும் மட்டும் போதா. அம்மொழி பேச்சுமொழியாக, எழுத்து மொழியாக, ஆட்சி மொழியாக, நீதிமன்ற மொழியாக, பயிற்று மொழியாக நிலைபெற்றிடல் வேண்டும். இலக்கிய வளம், இலக்கண அரண், மிகுந்த சொல்வளம், வரலாற்றுப் பின்னணி, தனித்தியங்கும் மாண்பு, காலத்திற் கேற்று புதுமை எனப் பலவகைகளிலும் சிறப்புப் பெற்றிருத்தல் வேண்டும். தமிழ்மொழிக்கு இவை அனைத்தும் பொருந்தும்.

செம்மொழித் தகுதிப்பாடுகள்

1. தொன்மை. 2. பிறமொழித் தாக்கமின்மை 3. தாய்மை 4. தனித் தன்மை 5. இலக்கிய வளம், இலக்கணச்சிறப்பு, 6. பொதுமைப் பண்பு 7. நடுவுநிலைமை 8. பண்பாடு, கலை பட்டறிவு வெளிப்பாடு 9. உயர்சிந் தனை 10. கலை இலக்கியத் தனித்தன்மை வெளிப்பாடு. 11. மொழிக்கோட்பாடு என பதினொரு தகுதிக் கோட்பாடுகளை அறிவியல் தமிழ்நினர் முஸ்தபாவும், மொழிவல்லுநர்களும் வரையறுத்துள்ளார்கள்.

1. தொன்மை

முதல் மாந்தன் தோன்றிய குமரிக் கண்டம். அவன் பேசிய மொழி தமிழ்மொழியே என்கின்றனர் ஆய்வாளர்கள். அக் குமரிக்கண்டத்தில் முதல், இடைத்தமிழ்ச்சங்கங்கள் அமைத்துத் தமிழர் மொழியை வளர்த் தனர், இந்திலப்பகுதி கடற்கோளால் கொள்ளப்பட்டதால், தமிழ்ச்சான் ரோரால் மூன்றாவது தமிழ்ச்சங்கம் இன்றைய மதுரையில் தோற்றுவிக் கப்பட்டது. இது மூவாயிரம் ஆண்டுக்கு முன் நிகழ்ந்தது என்பர். உலகம் தோன்றிய போது தோன்றிய தமிழை அதன் தொன்மையைக் கருதி ‘என்றுமுள் தென்தமிழ்’ என்பார் கம்பர்.

2. பிறமொழித் தாக்கமின்மை

காலச்குழலே மொழிக் கலப்பினை ஏற்படுத்துகிறது. ஆங்கிலத்தில் எண்ணற்ற பிறமொழிச் சொற்கள் கலந்துள்ளன. வடமொழியிலும் தமிழ், பிராகிருதம், பாலிமொழிச் சொற்கள் கலந்துள்ளன. இவ்வாறே தமிழிலும் பிறமொழிச் சொற்கள் கலந்துள்ளன, பிறமொழிச் சொற்களை நீக்கினால் பல மொழிகள் இயங்கா, ஆனால் தமிழ் ஒன்றே பிறமொழிச் சொற்களை நீக்கினாலும் இனிதின் இயங்கவல்லது. மிகுதியான வேர்ச் சொற்களைக் கொண்ட மொழி, தமிழ். அவ்வேர்ச் சொற்களைக் கொண்டே புத்தம் புதுக் கலைச்சொற்களைத் தமிழ்மொழியால் உருவாக்கிக் கொள்ள இயலும்.

3. தாய்மை

தமிழ்மொழியானது திராவிட மொழிகளான கண்ணடம், தெலுங்கு, மலையாளம், துளுவம் முதலிய மொழிகளுக்குத் தாய்மொழியாகத் திகழ்

கிறது. அது பிராகுபி முதலான வடபுல மொழிகளுக்கும் தாய்மொழி யாக விளங்குகிறது என்பார் கால்டுவெல். ஆயிரத்தெண்ணாறு மொழி களுக்கு வேர்ச்சொற்களையும், நூற்றெண்பது மொழிகளுக்கு உறவுப் பெயர்களையும் தந்துள்ளது தமிழ். ஆதலால், உலக மொழிகளுக்கெல்லாம் தாய்மொழியாகத் திகழ்கிறது தமிழ் என்பது பெருமைக்குரிய ஒன்று.

4. தனித்தன்மை

தமிழ்த்தாய்

ஆதிசிவன் பெற்றுவிட்டான் - என்னை
 ஆரிய மெந்தன் அகத்தியன் என்றோர்
 வேதியன் கண்டு மகிழ்ந்தே - நிறை
 மேவும் இலக்கணஞ் செய்து கொடுத்தான்
 மூன்று குலத் தமிழ் மன்னர் என்னை
 மூண்டநல் லன்போடு நித்தம் வளர்த்தார்
 ஆன்ற மொழிகளினுள்ளே - உயர்
 ஆரியத் திற்கு நிகிரென வாழ்ந்தேன்
 கள்ளென்றும் தீயையும் சேர்த்து - நல்ல
 காற்றையும் வானவெளியையும் சேர்த்துத்
 தென்றை தமிழ்ப்புல வோர்கள் - பல
 தீஞ்சவைக் காவியம் செய்து கொடுத்தார்.
 சாத்திரங் கள்பல தந்தார் - இந்தத்
 தாரணி யெங்கும் புகழ்ந்திட வாழ்ந்தேன்
 நேத்திரங் கெட்டவன் காலன் - தன்முன்
 நேர்ந்த தனைத்தும் துடைத்து முடிப்பான்
 நன்றென்றுந் தீதென்றும் பாரான் - முன்பு
 நாடும் பொருள்கள் அனைத்தையும் வாரிச்
 சென்றிடுங் காட்டுவெள் எம்போல் - வையச்
 சேர்க்கை யனைத்தையும் கொன்று நடப்பான்
 கன்னிப்பருவத்தில் அந்நாள் - என்றன்
 காதில் விழுந்த திசைமொழி யெல்லாம்
 என்னென்ன வோபெய ருண்டு - பின்னர்
 யாவும் அழிவுற் றிறந்தன கண்ணர்
 தந்தை அருள்வை யாலும் - முன்பு
 சான்ற புலவர் தவவை யாலும்
 இந்தக் கணமட்டும் காலன் - என்னை
 ஏறிட்டுப் பார்க்கவும் அஞ்சி யிருந்தான்

இயல், இசை, நாடகம் என்னும் முப்பெரும் பிரிவுகளைக் கொண்டது தமிழ். தமிழர் அகம், புறம் என வாழ்வியலுக்கு இலக்கணம் வகுத்தனர். திருக்குறள், மாந்தர் இனத்திற்கே வாழ்வியல் நெறிமுறை களை வகுத்தளித்தது. உலகில் பேசப்படும் மொழி களுள் தமிழின் பழையையோ அதன் பெருமை யையோ எம்மொழியும் நெருங்கவியலாது. தமிழ் மொழி இறவா இலக்கிய, இலக்கண வளங்கொண்டு தனக்கெனத் தனிநோக்கும் போக்கும் கொண்டுள்ளது. இவையாவும் தமிழ்மொழியின் தனித்தன்மை களே.

5. இலக்கிய வளம், இலக்கணச் சிறப்பு

உலக இலக்கியங்களுள் முதன்மை பெற்றுள்ளவை சங்க இலக்கியங்கள். இவற்றின் மொத்த அடிகள் 26350. அக்காலத்தே இவ்வளவிற்கு விரி வாக உருவாக்கப்பட்ட இலக்கியங்கள், உலகில் வேறு எம்மொழியிலும் இல்லை என்பது உலக இலக்கியங்களை ஆய்ந்த கமில்சவலபில் என்னும் செக் நாட்டு மொழியில் பேரரிஞரின் முடிபு.

மாக்கமுல்லர் என்னும் மொழி நூலறிஞரோ தமிழே மிகவும் பண்பட்ட மொழியென்றும், அது தனக்கே உரிய இலக்கியச் செல்வங்களைப் பெற்றிருக்கும் மொழியென்றும் பாராட்டியிருக்கின்றார். உலக இலக்கியங்கள் எவற்றிற்கும் இல்லாத தனிச் சிறப்பு, சங்க இலக்கியங்களுக்கு உண்டு. அவை தொன்மக் கருத்துகளின் அடிப்படையில் எழுதாமல், மக்கள் வாழ்வியல் நெறிகளை வெளிப்படுத்தின. ஆதலால், சங்க இலக்கியங்களை மக்கள் இலக்கி யம் எனலாம்.

தமிழ்மொழியின் இலக்கண அமைப்பானது, தனிச் சிறப்படையது; நுண்ணிய அறிவை உண்டாக்கவல்லது. தமிழ் இலக்கணம் படிக்க படிக்க விருப்பத்தை உண்டாக்குவது என்பார் கெல்லட். நமக்குக் கிடைத்த இலக்கண நூல்களுள் மிகப்பழ

மையானது தொல்காப்பியம். இஃது எழுத்து, சொல், பொருள் ஆகிய மூன்றனுக்கும் இலக்கணம் கூறுகின்றது. தொல்காப்பியான் ஆசிரியராகிய அகத்தியர் எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அணி ஆகிய ஐந்து இலக்கணங்களை எழுதினார். அந்நாலுக்கு அகத்தியம் என்பது பெயர். அறிவியல் முறையில் அமைந்த இத்தகைய இலக்கண நூல்கள் தோன்ற வேண்டுமென்றால், குறைந்தது ஆயிரமாண்டுகளுக்கு முன்பாவது தமிழ் மொழி தோன்றிச் செம்மையிலை பெற்றிருக்கல் வேண்டும். அத்தகைய இலக்கிய இலக்கண வளமுடையது தமிழ்மொழி.

6 பொதுமைப் பண்பு

தமிழர், தமக்கென வாழாப் பிறர்க்குரியான ராக வாழ்ந்தனர்; ஒன்றே குலம் எனப் போற்றினர்; தீதும் நன்றும் விளைவது அவரவர் செயலால் என்றுணர்ந்தனர்; செம்புலப் பெயல்நீர்போல அன்புள்ளாம் கொண்டனர். இவ்வாறான பொதுமை அறங்களைத் தமிழ் இலக்கியங்கள் கூறுகின்றன. அவை உலகத்தால் போற்றப்படுகின்றன.

7. நடுவுநிலைமை

சங்க இலக்கியங்கள் இனம், மொழி, மதம் கடந்தவை; இயற்கையோடு இயைந்தவை; உலகத்தார் ஏற்கும் பொதுக் கருத்துகள் உடையவை; மக்கள் சிறப்புடன் வாழ ஏற்ற கருத்துகளை மொழிபவை.

8. பண்பாடு, கலை பட்டறிவு வெளிப்பாடு

சங்கப் படைப்புகள் வெறுங்கற் பனைப் படைப்புகள்ல. அவை மனிதப் பட்டறிவின் முழு வெளிப்பாடுகள்; அறிவுடன் பொருந்தி வருவன்; அறத்தொடு நிலையாய் நிற்பன. அவை பகுத்துண்டு பல்லுயிர் ஓட்டுதல், யான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம், பிறந்மனன நோக்காப் பேராண்மை முதலிய பண்பாட்டு நெறிமுறைகளையும் வெளிப்படுத்துகின்றன.

9. உயர் சிந்தனை

'யாதும் ஊரே, யாவரும் கேளிர்' என உலக மக்களை ஒன்றிணைத்து உறவுகளாக்கிய உயர்சிந்தனை மிக்கது புறநானாறு. அஃது உரிமைக்கு உறவுகோல் ஊன்றுவது. 'பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும்' எனத் திருக்குறள் உலகுக்கு எடுத்துரைக்கிறது. அது மக்கட்பண்பில்லாதாரை மரம் எனப் பழிக்கிறது. இவையெல்லாம் தமிழ்மொழிக்கே உரிய விழுமிய சிந்தனைகள்.

இன்றோரு சொல்லினைக் கேட்டேன் - இனி எது செய்வேன்? என தாருயிர் மக்காள் கொன்றிடல் போலொரு வார்த்தை - இங்கு கூறுத் தகாதவன் கூறினன் கண்மர்

புத்தம் புதிய கலைகள் - பஞ்ச பூதச் செயல்களின் நுட்பங்கள் கூறும் மெத்த வளருது மேற்கே - அந்த மேன்மைக் கலைகள் தமிழினில் இல்லை

சொல்லவும் கூடுவ தில்லை - அவை சொல்லுந் திறமை தமிழ்மொழிக் கில்லை மெல்லத் தமிழினிச் சாகும் - அந்த மேற்கு மொழிகள் புவிமிசை யோங்கும்

என்றந்தப் பேதை உரைத்தான் - ஆ இந்த வசையெனக் கெய்திட லாமோ? சென்றி டீவீர் எட்டுத் திக்கும் - கலைச் செல்வங்கள் யாவுங் கொணர்ந்திங்கு சேர்ப்பீர் தந்தை அருள்வாலி யாலும் - இன்று சார்ந்த புலவர் தவவாலி யாலும் இந்தப் பெரும்பழி தீரும் - புகழ் ஏறிப் புவிமிசை என்றும் இருப்பேன்.

மகாகவி பாரதியார்

மகாகவி பாரதியார்
1882 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 11ஆம் தேதி திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் எட்டையெடுரம் என்ற இடத்தில் பிறந்தார். தந்தை சின்னச்சாமி ஜூயர். தாயார் லட்சுமி அம்மாள். இயற்பெயர் சுப்பிரமணியன். பாரதி என்பது எட்டையெடுரம் மன்னர் அளித்த பட்டப் பெயராகும். மனம், மொழி, மெய்யால் நாட்டு விடுதலைக்காகப் போராடியவர் தேசிய கவி பாரதியார். குயில்பாட்டு, கண்ணன்பாட்டு, பாஞ்சாலி சபதம் ஆகியவை இவரது முப்பெரும் பாடல்கள்.

10. கலை இலக்கியத் தனித்தன்மை வெளிப்பாடு

தமிழ்ச்சான்றோர் மொழியை இயல், இசை, நாடகம் எனப் பிரித்து வளமடையச் செய்தனர்; மேலும், எளிய குடிமகளையும் குடிமகளையும் காப்பியத் தலைவர்களாக்கிக் காப்பியம் படைத்தனர். குடிமக்கள் காப்பியமான சிலப்பதிகாரம், அரசியல் பிழைத்தோர்க்கு அறம் கூற்றாகும் என்னும் அறநெறியை உலகாள்வோர்க்கு உணர்த்துகிறது. இந்நால் கூறும் கலைநுட்பச் செய்திகள், சங்ககாலத் தமிழர்களின் கலை, இலக்கியத் தனித்தன்மைகளுக்குச் சான்றுகளாகத் திகழ்கின்றன.

11. மொழிக்கோட்பாடு

தொல்காப்பியர் கூறும் எழுத்துப் பிறப்புமறைகள் மொழி நாலாரையே வியப்பில் ஆழ்த்துகின்றன. ‘இன்றைய மொழியியல் வல்லுநர்கள் பேணிப் பின்பற்றத்தக்க வழிமுறைகளைத் தொல்காப்பியம் கூறுகின்றது’ என்பார் முனைவர் எமினோ. எக்காலத்திற்கும் பொருந்தும் மொழியியல் கோட்பாடுகளை வகுத்த தமிழர்தம் மொழித்திறம் ஆராயத்தக்கது.

ஒரு மொழிக்கு முப்பத்து மூன்று ஓலிகள் இருந்தாலே போதும் என்பார். ஆனால், தமிழோ ஐந்தாறு ஓலிகளைக் கொண்டுள்ளது. இதுவே மனித உணர்வுகள் அனைத்தையும் எண்ணியவாறு வெளிப்படுத்தப் போதுமானது என்பார் மொழிநூலார். தமிழ்மொழி காலப் புதுமையைப் பெற்றத்தக்க வல்லது; கணினிப் பயன்பாட்டிற்கும் ஏற்றது.

இவ்வாறு செம்மொழிக்கான பதினொரு கோட்பாடுகளும் முற்றிலும் பொருந்துமாறு அமைந்த ஒரே மொழி தமிழ்மொழி.

இவ்வருஞ்சிறப்புமிக்க தமிழைச் செம்மொழி என அறிவித்தல் வேண்டும் என்ற முயற்சி 1901 இல் தொடங்கி 2004 வரை தொடர்ந்தது. நடுவணரசு 2004 ஆம் ஆண்டு அக்டோபரில் தமிழைச் செம்மொழியாக ஏற்பளித்தது.

செயல்பாடுகள்

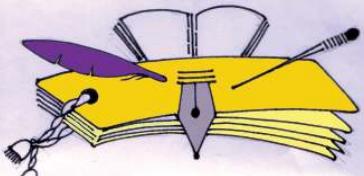
- ☞ தமிழ்த்தாய் வாழ்த்து கவிதையினை நயம் பாராட்டி எழுதுங்கள்.
- ☞ “மூன்று குலத் தமிழ் மன்னர் என்னை முன்னடநல் வெள்போடு நித்தம் வளர்த்தார் ஆன்ற மொழிகளினுள்ளே - உயர் ஆரியத் திற்கு நிகரென வாழ்ந்தேன்” இப்பாடல் வரிகளின் கருத்துக்களைத் தற்காலச் சூழலோடு ஒப்பீடு செய்து எழுதுங்கள்.

- ☞ தமிழ்த்தாய் தானே பேசுவது போல் அமைந்த பாரதியார் கவிதையின் கருத்தினை உட்கொண்டு இன்று தமிழ்த்தாய் பேசினால் எவ்வாறு அமையும் என்பதை உரைநடையில் எழுதுங்கள்.
- ☞ செம்மொழிக்குரிய செவ்வியல் தன்மைகளைக் கலந்துரையாடிப் பட்டியலிடுங்கள்.
- ☞ தமிழ்மொழியினை வளர்ப்பதற்கான வழிமுறைகளைக் கலந்துரையாடி குறிப்பெழுதுங்கள்.
- ☞ பண்டைக்காலம் முதல் எழுத்தளவிலும் பேச்சளவிலும் இளமை காத்துவரும் தமிழ்மொழியின் சிறப்புகளை அறியும் பொருட்டுத் தமிழ்றிஞர் ஒருவரிடம் நேர்காணல் காண்பதற்கான வினா நிரல் தயாரியுங்கள்.
- ☞ பள்ளித் தமிழ் இலக்கியமன்றத் துவக்கவிழா சார்பாக நிகழ இருக்கும் போட்டிக்காகச் “செம்மொழித் தகுதியும் செந்தமிழும்” என்ற தலைப்பில் கட்டுரை எழுதுங்கள்.

இலக்கிய வளம்

தமிழ்மொழியின் பன்முகம்

நாலடியார்

குஞ்சி யழகும் கொடுந்தானைக் கோட்டழகும்
மஞ்சள் அழகும் அழகல்ல - நெஞ்சத்து
நல்லம்யாம் என்னும் நடுவு நிலைமையால்
கல்வி அழகே அழகு

(நாலடியார் - 131)

பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் ஒன்றான நாலடியார் சமண முனிவர்களால் இயற் றப்பட்டதாகும். நான்குஅடிகளைக் கொண்ட வெண்பாக்களால் ஆன தனிப்பாடல்களின் தொகுப்பாக விளங்குகிறது. நாலடி நானூறு, வேளாண் வேதம் ஆகியப் பெயர்களிலும் அழைக்கப்படுகிறது.

மணிமேகலை

குடிப்பிறப் பழிக்கும் விழுப்பங் கொல்லும்
பிடித்த கல்விப் பெரும்புணை விடுவதம்
நாணனி களையும் மாணையில் சிதைக்கும்
பூண்மூலை மாதிராடு புறங்கடை நிறுத்தும்
பசிப்பினி யென்றும் பாவியது தீர்த்தோர்
இசைச்சொல் அனவைக் கென்நா நிமிராது

- சீத்தலைச் சாத்தனார்

மணிமேகலை ஐம்பெருங்காப்பியங்களுள் ஒன்று. சிலப்பதிகாரமும் மணிமேகலையும் ஒரே கதைத்தொடர்புடைய காரணத்தால், இவை இரட்டைக் காப்பியங்கள் என வழங்கப்பெறுகின்றன. கதைத் தலைவியின் துறவு வாழ்க்கையைக் கூறுவதனால் இந்நாலுக்கு மணி மேகலைத் துறவு என்று வேறுபெயரும் உண்டு. இதன் ஆசிரியர் சீத்தலைச் சாத்தனார்.

பெருமாள் திருமொழி

வாளால் அறுத்துச் சுடினும் மருத்துவன் பால்
மாளாத காதல் நோயாளான் போல்; மாயத்தால்
மீளாத் துயர் தரினும் வித்துவக்கோட்டம்மா நீ
ஆளா உனது அருளே பார்ப்பன் அடியேனே

- குலசேகராழ்வார்

இப்பாடல் வைணவ ஆழ்வார்களுள் ஒருவரான குலசேகராழ்வாரால் பாடப்பட்டது. நாலா பிரத் திவ்ய பிரபந்தத்தில் பெருமாள் திருமொழி என்னும் பகுதியில் இடம் பெற்றுள்ளது. பன்னிரு ஆழ்வார்களில் இவர் ஒருவர் மட்டுமே கேரளத்தைச் சார்ந்தவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

கலிங்கத்துப் பரணி

எடுமெடு மெடுமென வெடுத்ததோர்
 இகலொலி கடலொலி இகக்கவே
 விடுவிடு விடுபரி கரிக்குழாம்
 விடும்விடு மெனுமொலி மிகைக்கவே.
 வெருவர வரியிலை தெறித்தநான்
 விசைபடு திசைமுகம் வெடிக்கவே
 செருவிடை அவரவர் தெழித்ததோர்
 தெழி உலகுகள் செவிடெடுக்கவே

- செயங்கொண்டார்

கலிங்கத்துப் பரணி என்ற நூல் பரணி வகையைச் சார்ந்த சிற்றிலக்கியம் ஆகும். இந்நால் இரண்டாம் குலோத்துங்கச் சோழனின் கலிங்கப்போர் வெற்றி குறித்துப் பாடப்பட்ட நூல். இந்நால் செயங்கொண்டார் என்னும் புலவரால் இயற்றப்பட்டது.

செயல்பாடுகள்

- ☞ தமிழ்மொழியின் இலக்கிய வகைகளைக் கலந்துரையாடி பட்டியலிடுங்கள்.
- ☞ ‘முருகு பொருநாறு பாணிரண்டு முல்லை
 பெருகு வளமதுரைக் காஞ்சி -மருவினிய
 கோலநெடு நல்வாடை கோல் குறிஞ்சி பட்டினப்
 பாலை கடாத்தொடும் பத்து’
- இவ்வெண்பாவின் துணையுடன் பத்துப்பாட்டு நூற்களை வரிசைப்படுத்துங்கள்.
- ☞ “யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்” என்ற கணியன் பூங்குன்றனாரின் கூற்றிற்கேற்ப நம்முடைய சமூகம் இயங்குகின்றதா? உங்கள் சிந்தனையை விளக்கக் குறிப்பாக எழுதுங்கள்.
- ☞ “பசிவந்தால் பத்தும் பறந்து போகும்” என்ற பழுமொழியின் கருத்து மனிமேகலை பாடலோடு எவ்வாறு பொருந்தி வருகிறது என்பதை விளக்கி எழுதுங்கள்.
- ☞ ‘தனியொரு மனிதனுக்கு உணவில்லை எனில் இந்த ஜகத்தினை அழித்திடுவோம்’ என்ற பாரதியின் கூற்று இன்று நிறைவேறி உள்ளதா? விவாதக் குறிப்பு எழுதுங்கள்.
- ☞ இறைவனுக்கும் பக்தனுக்கும் உள்ள தொடர்பினைப் பெருமாள் திருமொழி சுட்டிக்காட்டும் பாங்கினைக் குறிப்பாக எழுதுங்கள்.
- ☞ கலிங்கத்துப்பரணி பாடல்களின் நயம் பாராட்டி எழுதுங்கள்.

காளி

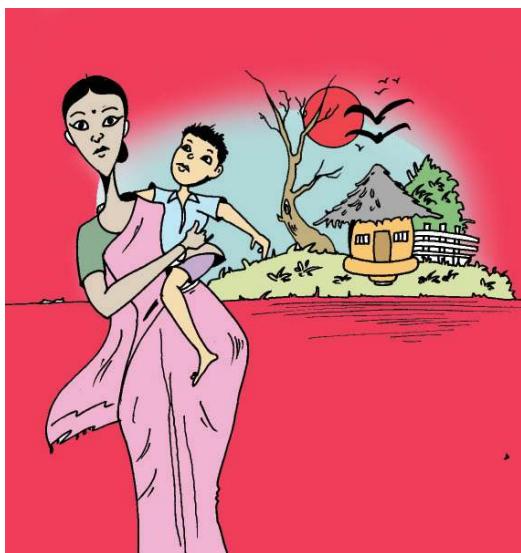
விடியக்காத்திருக்கிற வானத்தின் ஓளிக்கீற்றுகள், மெல்லிய நிழ ஸைப்படர வைத்தப்படி எட்டிப்பார்க்க காத்திருக்கின்றன. இந்தப் பிர தேசத்தின் அமைதியைக் கைவிடப்போகிற மக்களில் சிலர் ஆங் காங்கே நடந்து கொண்டிருந்தனர். கடற்கரை, கூடைகளோடும் மூன்று சக்கர வண்டி வைத்திருப்பவர்களோடும் கல்யாணக்கோலம் பூண்டி ருந்தது. இன்றைய பட்சி ஜோதிடத்தின் படி காகங்கள் ஏமாந்தவர்களி டத்திலிருந்து தனக்கான உணவை அபகரிக்கக் காத்திருந்தன காகங் கள். விடாமல் தூரத்திக்கொண்டிருக்கிற மீன் வண்டியோடு ஒட்டமாக நடைபோட்ட காளியின் இடுப்பிலிருந்த சூர்யாவின் கிடுக்கிப்பிடி மூச்ச முட்டச் செய்தது. “அட சனியனே, இப்படி ஏன்டா என் உயிர எடுக் கற...?” பட்டென அறைந்தாள். இன்னும் வேகமாக அவள் முடியைப் பிடித்து இழுத்த சூர்யாவை ஒரு துணிமுட்டையை விட்டெ றிவது போல் பொதுக்கென பிளாட்பாரத்திற்கு விட்டெறிந்தாள். “இந்த சனியன பெத்ததிலிருந்து இந்த பாடுபடறனே... எந்தலையெழுத்து இப் படின்னு விதிச்சிட்டான்னு” சொல்லிக்கொண்டே ஆத்திரம் தீரும் மட்டுக்கு அடிக்கத் தொடர்க்கினான்.

ஆவின் பால் பூத்திற்குப் பக்கத்திலிருந்த நீலநிற பிளாஸ்டிக் கொட்டா யிலிருந்து ஓடிவந்த ஸ்பென், “அக்கா அடிக்காதக்கா உனக்கென்ன பைத்தியம் பிடித்துக்கிடக்குதா? சொல்லிட்டே இருக்கேன்... நிறுத்தமாட்டியா!” என்றான்.

அவனது பேச்சைக்கேட்டதும் இன்னும் வெறிபிடித்தவளாக மாறிப் போன காளி யாருமற்று குழந்தையை பராமரிக்க வேண்டியிருப்பதன் ஆற்றாமை மேலிட “உனக்கென்ன சொல்லிடுவ இவனுக்கு செல்லம் கெடுக்கறதே பொழப்பாய் போச்ச த பாரு ஸ்பெனு காலங் காத்தால் எழுந்தாதான் என் பொழப்பு ஓடும் இல்லன்னா இந்தப்பய

‘பசின்னு உயிரெடுத்தா நா என்ன எழவைக் கொடுக்க முடியும். இங்கியே படுத்து கெடன்னு சொன்னாலும் பிரியாம், எங்கூடவே எழுந்து மல்லு குடுக்குறான். கழுத்தை நெறிக்கிறான். தலையமுடிய பிடிச்சி இழுத்து கடிக்கறான். இப்படி வெறிபுடுச்சாப்புல கிடக்கித வச்சிட்டு ஒருவேல பாக்க முடியல்”. பொலபொலவென விடியத்துவங்கிவிட்டதை உனர்ந்தவளின் பரபரப்பு இரட்டிப்பானது. அவள் சூர்யாவை இப்படி உடம்பு நோகும்மாறு அடித்து ஸ்பெனுக்கு கோவத்தை அதிகப்படுத்தியது.

“யக்கோ, காத்தாலேயே ஆரம்பிச்சிட்டியா? அவன் அப்படித்தான்னு தெரிஞ்கும் பேசிக்கிட்டிருக்க பாரு... உன்னிய எத்தனை தபா சொன்னாலும் உன்னைத் திருத்த முடியாதுக்கா. அவன் உங்கூட கூட்டிப்போ வாத, இங்கயே உட்டுட்டு போ. சும்மா பச்ச மண்ணப்

போட்டு இப்படி அடிக்கிற... கத்தற... எல்லாம் போதும் நிப்பாட்டிக்க....” வூங்கியைத் தூக்கி சொருகிக்கொண்டு அவனது கொட்டாய்க்குள் சென்றான். சாலைகளில் வாகனங்கள் முளைவிடத் தொடங்கிவிட்டன.

காளியையும் ஸ்ரீபனையும் மாறிமாறிப் பார்த்த சூர்யா. அங்கிருந்த ரோட்டிற்குள் இறங்கினான். தடுமாறி விழுந்து விடுவது போல வேகமாக நடந்தான். ஸ்ரீபனைடம் பேசிவிட்டு பின்னால் திரும்பிய காளி, இவன் நடந்து போவதைப் பார்த்தும் ஆத்திரம் பிடுங்கித்தன்ன, அவனை இழுத்துவந்து அருகிலிருந்த பிளாட்பார அம்மன் கோவி லுக்கு முன்னால் கட்டிப்போட்டாள். “சூர்யா நீ இங்கியே இரு நாவேலைக்குப் போயிட்டு வர்ணேன் வரும்போது நாஷ்டா வாங்கியாரேன். இட்லி வடகறி வாங்கியாறாட்டா?” இவன் கத்திப் பேசவதைப் பார்க்காமல் ரோட்டில் வரிசையாகப் போய்க்கொண்டிருந்த வண்டிகளைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தான் சூர்யா.

அவனுக்கு எல்லாவற்றையும் புரியவைக்க முடியாதென்றாலும் தன்மகனுக்கு எல்லாம் புரியுமென்கிற ஓட்டத்தில் சொல்லி முடித்த திருப்தி யோடு, ஏறா செஷ்ட் பக்கமாகப் போனாள். அங்கிருந்த பெட்டிகளில் ஓட்டல்களுக்கு ஏற்றமாதிரி பார்சல் செய்து, ஜஸ் பெட்டிகளுக்குள் வைத்து அடுக்கிக் கொண்டிருந்தாள்.

சூர்யாவுக்கு, அம்மா விட்டுவிட்டு வேலைக்குப்போனதோ, தன்னைத் திட்டியதோ பொருட்டாக இல்லை. அவன் கையில் கிடைத்த பொருட்களைத் தட்டி விநோதமான ஒலியெழுப்பிக்கொண்டு விளையாடினான். அவன் சட்டை, பட்டன் இல்லாமல் ஆங்காங்கே கிழிந்திருந்தது. தலை முடி ஓட்ட வெட்டப்பட்ட ஆங்காங்கே சில தழுப்புகளோடிருந்தான். அவனுக்குப் பிடித்தது என எதையும் சொல்லமுடியவில்லை. எப்போதாவது காரணம் தெரியாமல் கத்திக்கொண்டிருந்தால், அக்கம் பக்கத்திலிருப்பவர்கள் சமாதானப்படுத்தினாலும் அடங்க மாட்டான். காளி ஓடிவந்து மடியில் போட்டு தடவிக்கொடுத்தால் தூங்கிவிடுவான்.

“இவனுக்கு அம்மா வாசனை மட்டும் நல்லா தெரியுதென” சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் அன்னம்மா அக்கா, சூர்யாவுக்குப் பசிக்குமென தான் சாப்பிட வைத்திருக்கும் உணவில் ஒரு பங்கை எடுத்துவைத்து கொடுப்பாள். கூடையில் கொஞ்சம் கருவாட்டை வைத்துக்கொண்டு மார்க்கெட் ஓரத்தில் உட்கார்ந்திருப்பாள். சிந்தாரிப்பேட்டை மீன் மார்க்கெட் சென்னையில் மிகப் பிரபலம் அதனால் மீனோ கருவாடோ வியாபார மாகிவிடும். காளியைப்போல அன்றாடம் வேலை பார்த்தாக வேண்டியதில்லை. நாள், கிழமை காலங்களில் பெரிதாய் வியாபாரமிருக்காதென கடைபோடமாட்டாள், ஆடிமாதமென்றால் விற்பனை அதிகம். முன் கூட்டியே சொல்லிவைத்து வாங்கிச் செல்வார்கள். அன்னம்மா சூர்யாவை பார்த்துக்கொள்ளுவது காளிக்கு கொஞ்சம் ஆறுதலான விஷயம்.

‘சூர்யாவை கோயிலுக்கு முன்னால் கட்டிப்போட்டுவிட்டு வந்திருக்கி றோம். சீக்கிரம் போகவேண்டுமென்று’ நினைத்துக் கொண்டே

இருந்தாள். காலையில் அனுப்பவேண்டிய லோடு ஏற்றி வண்டிகிளம் பியதும் “அண்ணே, பையனுக்கு நாஷ்டா குடுத்துட்டு வந்திடறேன்னு” கிளம்பினாள். வடகறியோடு இட்டலி வாங்கிக்கொண்டு, பம்பிங் ஸ்டேஷன் குழாயில் பாட்டிலில் தன்னீரைப் பிடித்துக் கொண்டு கோயில் பக்கம் சென்றாள். கோயிலின் முன் இப்படியும் அப்படியுமாக வேகவேகமாக நடந்துகொண்டிருந்த சூர்யாவைப் பார்த்து பதறினாள். “பின்னைக்கு வெறிவந்திருச்ச போல, தாயி... காப்பத்தும்மா...” என சொல்லி முடிப்பதற்குள் அவன் வேகமாக நடந்து சுவரில் பச்சக்கென மோதிக்கொண்டான். அலற்தொடங்கிவிட்டவனின் தலையிலிருந்து சிவப்பாக வழிந்ததை உற்றுப்பார்த்துக் கொண்டே சாலையைக் கடக்க முயன்றாள்.

காலையில் வாங்கிய இட்லிப் பொட்டலத்தைப் பத்திரமாக வைத்திருந்த ஸ்டெபன், அக்கா, “இந்த இட்டலிய துன்னுக்கா. அவனுக்கு சரியாப்போ வும் டென்சன் படாத்” என்று அவனது தோளில் கைவைத்ததும் காத்தி ருந்தவள் போல உடைந்து அழுத்துடங்கினாள். “ய்க்கா இன்னாக்கா.... நீபோயி இப்பிடி இருக்கலாமா? எம்மாந்தகிரியமா இருப்ப. இப்பிடி அழுவுறியே. மனசு கஸ்டமாகீது” என துடித்தான். “இவன் இப்படி ஒரு மன்னும் தெரியாம இருக்கான். இவன் எப்பிடி காப்பாத்தபோறேன்னு தெரியலயே ஸ்டெபனு. அவன் இப்பிடி ரத்தமா கிடக்கிறத பாக்கத் தெம்பில்ல இன்னா பொயப்பு, வாய்தொறந்து கேக்க தெறியல. எதித்தா போல செவுற இருக்கறது தெரியல. போய் மோதி மண்ட உடச்சிக்கி றான்; கைகால் உடச்சிக்கிறான். இவன் விளையாடினுகிறான் வேகமா நடக்கறான்னு பார்த்த உடனியே அல்லு தூக்கி போட்டுச்ச. ஏதோ பன் னிக்க போறான்னு நினைச்சேன். அடுத்த நிமிசமே இப்பிடி உடச்சிக் கினு கத்தறான். பன்னன்டு தையல் போட்டிருக்கு. இது ஆறங்காட்டி யும் இவங்கூட மல்லு கிடக்கணுமே... இதுக்கு எவ்வோ... வலிக்கும்’.

“இவனப்போல புள்ளைங்கப் பள்ளிக்கூடத்துல சேந்துட்டுது. இவன சேக்க மாட்டேங்குறாங்க. கடைசி தெரு நெட்டச்சி மகன், மூளை கலங் கினவனாயிருந்தாலும் பள்ளிக்கூடத்திலே சேத்துகிட்டாங்களாம் யாருக் கும் தொந்தரவு குடுக்கிறதில்ல. சொன்ன இடத்திலே மனிக்கணக்கா உக்காந்துக்குனு இருக்கான். ஒரு எழுத்து கூட எழுதமாட்டானாம். வெறிக்கப் பாத்துக்கினுருப்பானாம். இவன் அப்பிடி வேடிக்க பாத்து கினு இருக்கமாட்டான். திடீர்னு கைல கிடக்சத தூக்கிபோட்டு அடிச் சிடுறான். அந்தப் பையனபோல எங்கியும் சேத்துகிட்டா நல்லாயிருக் கும். புள்ளைங்கக் கூட நல்லது கெட்டது கத்துக்கும்”. அழுகையை விட்டுவிட்டு, இவனுக்கு அடுத்து செய்ய வேண்டியது குறித்து யோசிக் கத் தொடங்கினாள்.

சூர்யா, தன் நெற்றியில் தையல் போடப்பட்டு முகம் வீங்கிக் கிடந் தான். அரசுமருத்துவமனையில் படுக்கைக்கு இடமில்லாமல் தரையில்

பாய் விரித்து படுக்கவைத்திருந்தார்கள். அவ்வப்போது கேஸ் வருவதும், டிஸ்சார்ஜ் ஆகி வெளியேறுவதுமாகப் பரபரப்போடு இருந்த குழந்தைகள் பிரிவில் காலையில் பாலும் பிரட்டும் கொடுத்திருப்பார்கள். “இந்தப் பையன் நாஷ்டாவை வாயிலியே வாங்காம துப்புது. ஸ்டைபனு, ஒரு பன்னு வாங்கியாடா குடுத்துப்பாப்பம்” என்றாள். பாதி பன்னை மையில் தொட்டு ஊட்டி, மாத்திரைகளை விழுங்கச் செய்தாள்.

குர்யாவுக்கு ஆர்வம் அதிகமானால், இப்படித்தான் கண் மண் தெரி யாமல் இடித்துக் கொள்வான். தலையெங்கும் ஆங்காங்கே வெட்டுக் காயங்கள். குர்யா, கண் திறந்து பார்த்தது. வாய்திறந்து பேசமுயன்றான். ஆனால், அவன் குரல் வெளியே எழவில்லை. வாயிலிருந்து வழிந்த ஜோள் அவனுக்குப் பிடிக்க வில்லை போல, கைவைத்துத் துடைத் துக்கொண்டவன், கையை மீண்டும் மீண்டும் உதறினான். முகத்தைச் சளிக்க முயன்றதும் வலி அதிகமானதில் அமைதியாகி சுவரை வெறித் துக் கொண்டிருந்தான்.

காளிக்கு களைப்பு அழுத்தியது. “பாவிமனுசன் நிம்மதியா போயிட்டியே” என திட்டிக்கொண்டே பாயின் ஓரத்தில் பையனைப்படுக்க வைத்து விட்டு அவனோடு படுத்துக்கொண்டாள். அவளது என்னங்கள் ஈழன்றன.

காளி வேலைபார்த்த ஏறா ஷெட்டில் புதுசா வேலைக்கு வந்து சேர்ந்த பாலா. புதுப்பேட்டையிலிருந்து வந்திருந்தான். வேலை நேரத்தில் சிரிக்க சிரிக்க பேசும் அழுகு அவனைத்தவிர, யாருக்கும் வராது. அவன் செட்டில் இருப்பதை, அங்கிருக்கிற எல்லோர் முகங்களிலும் தெரியும் சந்தோஷத்தில் உணர்ந்துகொள்ள முடியும். கறுப்பா இருந்தாலும் களையானவன். காளிக்கும் பாலாவுக்கும் எப்படி பற்றிக்கொண்டதென தெரியவில்லை. பாலாதான் “கட்டிப்பமா காளின்னு” என்று ஆரம்பிச்சான். காளிக்கு ஆசையிருந்தாலும் தயக்கமும் பயமும் இருந்தன. பாலா, அப்பா அம்மாவோடு சொந்த குடிசையில் இருப்பவன். காளிக்கென யாருமில்லை. இப்படியே ரோட்டோரம் படுப்பதும் அங்கே இருக்கும் அக்காக்களோடு வேலைக்கு போவதும் சாப்பிடுவதுமாக இருப்பவன். அன்னம்மா அக்கா, “பாலாவ கட்டிக்கிட்டா, நல்லாயிருப்ப சீக்கிரமா கட்டிக்க. இந்த பிளாட்பாரத்தில் இருந்தது போதும்” என்று பச்சைக் கொடி காட்டடினாள்.

பாலா வீட்டில் கடும் எதிர்ப்பு. “எதுவுமில்லதா பிளாட்பாரத்திற்கு பட்டு குஞ்சமா? இதெல்லாம் சரிப்டாதுடா. போறதுன்னா ஒரேடியா போயிடு. இந்தப்பக்கம் அப்பன் ஆத்தான்னு சொல்லிக்கிட்டு வந்திடாத” என இறுதியாக சொன்ன நாளில், வீட்டை விட்டு வந்தவன். ஆத்தோரம் குடிசை ஒன்றை வாடகைக்குப் பிடித்துவிட்டு, காளியைப் பார்க்க வந்தான், அன்னம்மா அக்காவும் பாலாவும் சேர்ந்து கோவிலில் கல்யாணம் ஏற்பாடு செய்தார்கள், ஏறா ஷெட்டில் இருந்தவர்கள், அவர்கள் குடும்பக் கல்யாணம் போல கவனித்து கொண்டார்கள். காளியை “இனி

வேலைக்கு போக வேணாம்” என்று நிறுத்திவிட்டான். குடிசை முன் னால் தடுப்புக்கு துணிகட்டி, ஸெல்ட்போட்டு ஸ்பீக்கரில் குத்துப்பாடலாகப் போட்டு களைகட்டினாலும், பாலாவின் அம்மா அப்பா வரவேயில்லை, அவர்கள் வராததை ஒட்டி சிலர் கேட்கவும் செய்தார்கள். “பெத்தவங் கருக்கு புடிக்கலன்னு சொல்லியும் கட்டியிருக்கன்னா, இவ கிட்ட அப்படி இன்னா கண்டுகினேன்னு தெரியல்” இப்படி கேட்டவர்களுக்கு, பிரத்யேகமாகப் புதில் சொல்லாமல், “அப்படி ஏதும் இல்லாம இப்படி முடிவெடுப்பனா?” என்று பேசி நகர்ந்து விடுவான்.

காளி மீதான அவனது கொள்ளைப் பிரியத் தீற்கு அளவில்லை. அதற்குக் காரணம் கேட்டால் அவனுக்குத் தெரியாது, ‘காளி... காளி என’ சதா அவள் நினைப்பு. வேலை முடிந்ததும் ஆஸ்பர்ட் தியேட்ட ருக்கு போவது, பீச்சுக்குப் போவதென, அவளை அழைத்துக் கொண்டு சந்தோஷமாகக் கிளம்பி விடுவான். அவனது பெற்றோர்களைப் பார்க்க வேண்டுமென காளி சொன்ன போது, பெரிதாக ஆர்வம் காட்டாத பாலாவை தொடர்ந்து நச்சித்தான். உண்மையில் அம்மா அப்பா குடும்பம் பாசம் இவற்றின் மீது மிகுந்த விருப்பங் கொண்டவளாயிருந்தான் காளி. “அவங்க அன்பு செலுத்தி இருந்தா, பாலா எதுக்கு ‘கட்டிக்கிறேன்னு’ என்னாண்ட வந்திருக்கப் போகுது” என சில சமயம் இவருக்குத் தோன்றி னாலும் எதும் தெரியாம யோசிக்கக் கூடாது நினைப்புத்தான் பொழுப்பு கெடுக்கும் என நினைவுகள் பல திசைகளில் போனாலும் அவர்களைப் பார்த்துவிடத் துடித்தாள்.

“காலையிலேயே போய் வந்திடலாம், செட்டுக்கு போவனும். ஒரு கல் யாண பார்ட்டிக்காவேண்டி எக்ஸ்ட்ரா லோடு வருதாம்” என அவளைத் தூரிதப்படுத்தினான் பாலா. அவனது குடிசைக்கு முன் காளியை நிப்பாட்டி “இங்கேயே நில்லு பாக்கறேன்” என்று “அம்மா.. அம்மா...” என்றான். இது வரை இவன் செத்தானா பிழைத்தானா எனத் தேடிப்பார்க்காத அம்மா மீது பீறிட்ட கோவத்தை அடக்கிக் கொண்டான். அம்மா, அப்பா இரண் டுப்ரேரும் வெளியே வந்து பார்த்து, ஒரு வார்த்தையும் பேசவில்லை. அவன் அம்மா மட்டும் அந்த காலையிலும் வெற்றிலைப் போட்டிருந்தாள். பச்சக்கென துப்பினாள். அத்தனைக் கோவத்தோடு துப்பியவளைப், பயத்தோடு பார்த்தாள் காளி. காளிக்குப் பயமென்றால் என்னவென்று தெரியாது. சொந்தம், பாசம் என்று வந்தா கூடவே பயமும் வந்திடும் போல.... சுதாரித்துக் கொண்டு “அத்தை” என்றாள். “அடியே கிறுக்கி...” யாருக்கு யாரு அத்தை? நல்லாயிருந்த குடும்பத்த பிரிச்சபிட்டு அத்தையாம் அத்தை அவள கூட்டிகினு நட்டா... உலகத்திலில்லாத அழகிய கூட்டினு வந்துட்டான் என காறி உமிழுந்தாள். பாலாவால் பொறுக்க முடியவில்லை. “அம்மா” அவ மாசம்மாகீரா அஞ்ச மாசம்மா எங்கு ஞக்கு உன்ன உட்டா யாரும்மா கீரா பழைய கதையெல்லாம் மனசல வெச்சக்காத மன்னிச்சுமீமா நான் உன்ன கஷ்ட படுத்திகினேன்னு தெரியிது. அவள் ‘லவ்பண்டேன்’ இன்னாங்கிற: பிள்ளை பேசப்பேச சமாதா னமடையாமல், திட்டிய அம்மாவையும் அவருக்கு பணிந்தது போல்

காலையிலேயே மப்பிலிருந்த அப்பாவையும் மன்னிக்க முடியாதவன் ஆனான். “இவன் குழந்தையை நாசமா போவட்டும்” என அம்மா மண்ணை வாரித்தூற்றினாள்.” அம்மா சண்டைக்காரிதான். என்றாலும், பாலாவிற்கு எப்போதும் அன்பைமட்டுமே தந்தவள்.

“என்ராசா... என்மவராசன்... சக்கிரபத்தி...” இப்படி சொல்லிக்கூப்பிடுவது தான் பிடிக்கும். அப்படியே மகனுக்கு தேவையானதை ‘இல்லைன்னு’ சொல்லாம் எல்லாம் பார்த்துபார்த்து செய்தவள். ‘எட்டாவதுக்குமேல் பள்ளிக்கூடம் போவமாட்டேன்னு’ நின்றவனை அடித்த அன்றுதான் அம்மாவின் ஆத்திரத்தைப் பார்த்தான் பாலா. காளி பிளாட்பாரத்தில் வளர்ந்தாலும், அம்மா - அப்பா இல்லாதபோதும் அங்கிருப்பவர்களை ‘அண்ணே...’ ‘அக்கான்னு...’ என அழைத்துக்கொண்டு தான் உண்டு வேலையுண்டுன்னு இருப்பாள். யாருக்கும் பயப்படாத ரோசக்காரி. அம்மாவைப் போலவே வீம்பு அதனால்தான். “இவன் தகிரியமான பொண்ணு” என முடிவெடுத்தான். காளியின் முகம் களையாய் இருக்கும். மட்டான் கலர் என்றாலும், கன்னம் பூவாட்டம் மெத்தன்னு பாக்க ஆசையாயிருக்கும்.

“வராமலே இருந்திருக்கலாம்” என நினைத்தபடி இவளை வீட்டில் விட்டுவிட்டு, லோடு பின்னாலேயே கூட்டாளியோடு வண்டியின் பின்னால் உக்கார்ந்து சென்றவன், அத்தனை வருத்தத்தில் இருந்தான். எப்போதும் சந்தோஷமாயிருக்கும் இவனைத் தேற்றமுடியாமல் பேசிக் கொண்டே வந்த நண்பன், ஸபீட்பிரேக்கரைக் கடக்கும் சமயத்தில் குறுக்கே வந்த நாய்மீது மோதிவிடப் போகிறோமென பிரேக் போட்டான். வண்டி, ஓரத்திலிருந்த முருங்கை மரத்தின் பின்னாலிருந்து வந்த வண்டியோடு நேருக்குநேர் மோத, வண்டி ஓட்டியவன் இடித்தவனைத் திட்டிவிட்டு பாலாவைப் பார்த்தான். கீழே விழுந்துகிடந்த பாலா பின் மண்டையைத் தேய்த்தான். தண்ணீர்வாங்கி கொடுத்துவிட்டு, பாலாவை வீட்டில் விடுவதாகச் சொன்னவனிடம் அடம்பிடித்து, ‘லோடு பாத்துட்டு வந்திடலாமென’ சென்றுவிட்டு திரும்பியதும், குடோன்பூட்டி ஓனரிடம் சாவிகொடுத்தான். வீட்டிக்கு சென்றவனுக்கு சாப்பிடப்பிடிக்கவில்லை. நம்மைப்போல அவனுக்கும் மனக்கஷ்டமென சாப்பிடக் கூப்பிட்டுப் பார்த்தவள், அவன் வராததால் ‘தூங்கி எழுந்தா மனச லேசாப்போயி டும் சொந்தபந்தம் இல்லாத நமக்கே இப்படி பீவிங் இருக்கும்போது, இவனுக்கு இன்னும் அதிகமிருக்குமென’ விட்டுவிட்டாள். அடுத்தநாள் எவ்வளவு கூப்பாடுபோட்டும் எழாதவனை அவனது நண்பர்களும் முதலாளியும் அள்ளிக்கொண்டு ஜி எச்சக்கு கூட்டிடப் போனார்கள். காளிக்கு எதுவுமே புரியவில்லை...

காளி, சூர்யாவை அமைதிப்படுத்தித் தூங்க வைத்தாள். அவன் போக்கில் அங்கிருக்கும் நோயாளிகளுடன் நடப்பது குதிப்பது என்று பெரும் சேட்டைகளை நிகழ்த்திக் கொண்டிருந்தான். அவனுக்கு கோவம் வந்து ‘உய்யயென கத்த ஆரம்பித்தால் அந்த வார்டு முழுவதும் அவனைச்

சமாதானப்படுத்த கூடிவிடும். அவன் அழக்காரணம் புரியாமல் தின ரும் சமயங்களில், மற்ற குழந்தைக்கும் அம்மாவுக்குமான பேச்சும் சிரிப் பும் இவருக்கு ஏக்கத்தை ஏற்படுத்தின. மனச்சோர்வு அதிகரித்துக் கொண்டே போன இந்த நாட்களின் பிடியிலிருந்து மீண்டுமிட நினைத்துக் டிஸ்சார்ஜ் செய்ய சொல்வோமா என எழுந்த நினைப்பை சில நொடிகளில் மாற்றிக்கொள்வாள். ‘அங்கோ போலீஸ் ஸ்டேசன் மரத்தடி நிழல் லதா இவன வெச்சிருக்கணும். அதுக்கு இதுவே பரவாயில்லை, ரோட் டோரம் தூசி கட்டுப் போட ஓபி-க்கு வரணும். இதுக்கு நிம்மதியா இங்கேயே பார்த்துக்கலாம். முதலாளி பாவப்பட்டு வெச்சிருக்கதால் முடியது. இல்லாங்கட்டி பொய்ப்பு நாறிடும். இவனப்பெத்ததுலேயிருந்து இப்படியிருக்கேனே’ தனக்குள் பேசிக்கொண்டான்.

இரவு கனவில் பாலா வந்தான், இவள் வயிற்றிலிருந்த ஐந்துமாத குழந்தையுடன் பேசினான். குழந்தையை எப்படி வளர்க்க வேண்டுமென்ற, அவனது ஆசைளைக் கூறி, அவன் அம்மாவை நினைத்துக் கலங்கினான். கலங்கிய கண்கள் அவளை பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் போதே அம்மா... என அலறிக்கொண்டே மறைந்தான், உடல் சில்லிட திடுக்கிட்டு எழுந்தாள்.

சிலமாதங்களுக்குள் அற்புதமான வாழ்க்கையொன்றை கொடுத்துப் பறித்துக்கொண்டதன் இயலாமை, அவனை அவ்வப்போது கலங்க வைத்தது. ருசியரியாத காலத்தில், சுய பச்சாதாபம் தோன்றியதே இல்லை. ருசித்த வாழ்க்கை அவ்வப்போது நியாபகத்திற்கு வந்து இடையூறு செய்தது. பாவம் பிள்ளை என சூரியாவின் வியர்வையை துடைத்து விட்டாள். “மத்த குழந்தையெல்லாம் வளர்ந்திடும் எம்புள்ள எப்பவும் எனக்கு குழந்தையா இருக்கும். யாரு, என்ன நினசு? சாநமக்கென்ன? நம்ம புள்ளை நாமே சீன்னு சொல்லிடக்கூடாது. அது எங்கே போவும்? அவனுக்கு எல்லாமே நான்தான்”. என்றபோது மனச பாரம் குறைந்து லேசாக உணரமுடிந்தது.

வராண்டாவுக்கு வந்தவள், நின்றிருந்த நர்சிடம் பையனைப் பார்த்துக் கொள்ள சொல்லிவிட்டு. ஐசியுனிட் பக்கம் போனாள். அங்கு இரண்டாம் நம்பர் பெட்டைக் கண்ணாடி வழியே எட்டிப் பார்த்தாள். அதோ அந்தப் பெட்டில்தான் பாலா கொஞ்சம் நாள் படுத்துக்கிடந்து இவருக் கென பிரத்யேகமாக எந்தவார்த்தையும் சொல்லாமல் பிரிந்தான். பாலாவின் அம்மா ஆஸ்பத்திரியிக்கு வந்து வண்டை வண்டையாகப் பேசினாள். அவன் இறந்த பிறகு “இவருக்கு உரிமையில்லைன்னு” சொல்லி அவன் உடலை கொண்டுபோய் தட்டுடலாக செலவுசெய்து போஸ்டர் ஒட்டி வழியனுப்பினாள். “அவன் செத்ததுக்கு காளிதான் காரணம்” என பார்ப்பவர்களிடமெல்லாம் சொல்லித்தீர்த்தாள். ஒருநாள் பாலா வேலை செய்த ஏறா ஷெட்டில்தான் இவன் வேலை செய்கிறாள் என்பது தெரிந்து, பேச்சோடு பேச்சாக ஷெட்டின் கவரைங்கும் துப்பி விட்டு போனாள்.

பாலா குட்டியாகி கையில் தவழ்ந்து கொண்டிருந்தான். அவனைப்பார்க்கும் போதெல்லாம் குழைந்து மென்மையாக மாறிவிட்டதாக உடலும் மனசும் இருக்கும். உறவென்று யாரையும் தெரியாமல் சுற்றியிருக்கிற சிலரை உறவுகளாக அழைக்கத்தோடங்கிய வாழ்வில் புதிதாய் முளைத் திருக்கும் உறவு. ‘காலத்துக்கும்’ நீ தனியாக இல்லை. உனக்கொரு துணையிருக்கு என பாலா கொடுத்த உறவு பிளாட்பாரத்தில் பிழைக்கிற வாழ்க்கை. நெருப்பில் நிற்பதுபோல அன்றாடம் சமாளிக்க வேண்டிய வாழ்க்கை, பாலாவைப்போல பொம்பள்ளகளை டெஸ்ட்டா பாக்கதெரி யாதவங்களுக்கு இடையில் இவ்வளவு அந்புதமான கனவாக நின்ற வாழ்க்கை, கண்கலங்கியது. டிஸ்சார்ஜ் ஆகி, இவ்வது பிளாட்பாரத்திற்கு ஆட்டோவில் வந்திறங்கினாள். ஸ்ஹபன் அவனது கொட்டகையில் படுக்கவைக்கச் சொன்னான். “இனிமே இவனை இங்க விட்டுட்டு போ. வெளியே வெயில்ல போட்டுட்டு போவாத இந்த வெயில்லயே பையன் மூளைகலங்கிடும்....” என உரிமையாகச் சொல்லிவிட்டு கையில் வைத்தி ருந்த ரஸ்னாபாக்கெட்டை கொடுத்தான். சூர்யா, அந்த பாக்கெட்டைத் தொடும் போதெல்லாம் தலையை ஆட்டி ஆட்டி சிரித்தான்!..

ச. விசயலட்சுமி

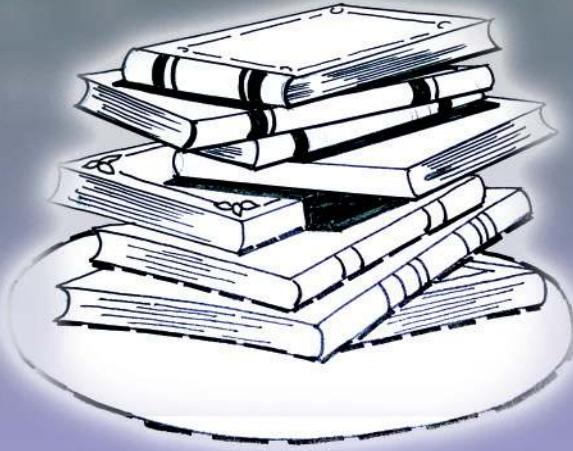
ச. விசயலட்சுமி

தமிழக அரசின் பள்ளிக் கல்வித் துறையில் முதுகலை ஆசிரியராகப் பணி யாற்றி வருகிறார், பெருவெளிப்பெண், என் வனதேவதை, எல்லா மாலைகளிலும் எரியுமொரு குடிசை, தமிழ்க் கவிதைகளில் பெண்ணூரிமை, பெண் ஜெமூத்து, களமும் அரசியலும் போன்ற நூல்களை எழுதியுள்ளார்.

செயல்பாடுகள்

- ☞ ‘காளி’ சிறுக்கையில் இடம் பெற்றுள்ள வட்டார வழக்குச் சொற்களுக்கு இணையான தூயதமிழ்ச் சொற்களைக் கண்டறியுங்கள்.
- ☞ ‘காளி’ என்ற கதாபாத்திரம் உங்களது மனதில் ஏற்படுத்திய தாக்கத்தைக் குறிப்பாக எழுதுங்கள்.
- ☞ ச. விசயலட்சுமி அவர்களின் ‘காளி’ என்ற சிறுக்கையின் பாத்திரப் படைப்பு, மொழிநடை, படைப்பாக்க உத்திகள் போன்றவற்றைக் குறித்துக் கலந்துரையாடி விமர்சனம் செய்யுங்கள்.
- ☞ உங்கள் வட்டார மொழிநடையைப் பயன்படுத்திச் சிறுக்கையொன்றினை எழுதுங்கள்.

களிநடம் புரிவாய்

கணி பேசினாள்

ஆங்கில நாட்டு சேக்ஸ்பியர், நாடகப் பெரும் புலவர். அவருக்கு இனை இதுவரை உலகில் தோன்றியதில்லை. தோன்றுவதும் அரிது. அவரெழுதி யுள்ள முப்பத்தேழு நாடகங்களும் எத்தனையோ பேராசிரியர்கள் சோதித்து வெளிவந்துள்ளன. அவற்றின் பொருளையும், நயத்தையும் அமைப்பையும் ஆராய்ந்து பெருமை பெற்றவர்களுள் அனேகர் அவர் பெயரால் சேக்ஸ்பியர் கழகம் எனும் நிலையமொன்றை நிறுவியுள்ளனர். நாடகங்களைப் பற்றிப் புதுவகை ஆராய்ச்சிகளை வெளியிட்டும், ஊக்கியும் பல நற்பணிகளை அது இன்றும் செய்து வருகின்றது. சேக்ஸ்பியரைப் பற்றிய என்னைம் உலக மாந்தர் மனதில் வளர இத்தகைய ஏற்பாடுகள் எவ்வளவோ உதவுகின்றன.

காவியப் பெரும்புலவர் கம்பர். ஆனால் அவர் பாடிய இராமாயணத்திற்குத் திருந்திய பதிப்பில்லை. அதன் பொருளையும், நயத்தையும் அமைப்பையும் நன்முறையில் ஆய்ந்து கூறுவாரும் குறைவு. காவியப் பெரும்புலவர் கம்பர், மேல்நாட்டார், சேக்ஸ்பியரின் நாடகச்சிறப்புகள் என்றுக்கும் பல சிறப்புக்களையும், தன் காவியத்திலே கொண்டுள்ளார்.

சேக்ஸ்பியர் கழகத்தின் சார்பில் நாடகாசிரியரும் நடிகரும் நாடகப் பண்பாராய்ச்சியாளருமான கிரான்வில் பார்க்கர் என்பார், சேக்ஸ்பியர்

நாடகங்களுக்கு முன்னுரை என்னும் பெயரில் தொடர்ச்சியாக ஐந்து நூற்கண வெளியிட்டிருக் கின்றார்.

வீரத்தால் மக்கள் மனதை சீசர் கவர்ந்தான். அவனது வானளாவிய புகழ், காசியஸ் என்பானை அமூக்காற்றையச் செய்கின்றது. எனவே சீசரைக் கொல்லத் திட்டமிட்டு அவ்வூரில் கண்ணிய மனிதன் என்று எல்லோரும் மதிக்கும் புருட்டஸ் எனும் நன்மகனைக் கருவியாகக் கொள்கிறான். புருட்டஸின் மனதைக் கலைத்துத் தன் திட்டத்தை ஏற்கும்படிச் செய்து, சீசர் சபைக்கு வந்ததும் அவனைக் கொலை செய்யவும் ஏற்பாடு செய்கின்றான். கொலை நடக்கின்றது. ஊரார் கூடிவிடுகின்றனர்; காரணம் காரணம் என்று கேட்கின்றனர். புருட்டஸ் காரணத்தைக் கூறுகின்றான். "என் நாட்டவர்களே, அன்பர்களே காரணத்தைக் கேளுங்கள். என் கண்ணியத்தை நம்புங்கள். அதற்கு மதிப்பு தந்து நீங்களே சீர்தூக்கி நியாயம் சொல்லுங்கள். யாரேனும் இங்கே சீசரின் மிக நெருங்கிய நன்பர்களிருப்பின் அவர்களுக்கு நான் கூறுகிறேன். நான் சீசரிடம் கொண்டிருந்த அன்பு அவர்கள் அன்பிற்குக் குறைந்ததன்று. அங்ஙமமாயின் நான் ஏன் சீசருக்கெதிராக எழுந்தேன் என அவர்கள் வினவலாம். சீசரிடம் குறைவாக அன்பு கொண்டதாலன்று. ரோமாபுரி மீது அவனை விடவும் அன்பு பூண்டிருந்தமையால். சீசர் வாழ நீங்கள் அனைவரும் அடிமைகளாக மடிய எண்ணுகிறீர்களா? அல்லது சீசர் இறக்க நீங்கள் சுதந்திர மக்களாய் வாழ விரும்புகிறீர்களா? சீசர் என்னிடம் அன்பு கொண்டிருந்தமையால் நான் வருந்துகின்றேன். அவன் வீரத்தைப் புகழ்கின்றேன். அவன் பேராசை கொண்டிருந்தமையால் அவனைக் கொன்றேன். அடிமைகளாக இறக்க விரும்பும் யாரேனும் இங்கிருக் கிறார்களா? எக்கீழ் மகனேனும் இருக்கின்றனனா? இருப்பின், வாய்திறந்து சொல்லுக. தான் ஒரு சுதந்திரநாட்டு மகன் என்று கூற விரும்பாத மடமை யாரிட மிங்கே இருக்கின்றது? இருப் பின் வாய் திறந்து சொல்லுக. இருப்பின், நான் அவர்களை வெறுக்கின்றேன். உங்கள் பதிலுக்குக் காத்து நிற்கின்றேன்" என்று முடிக்கின்றான். ஊரார் ஒருவரு மில்லை. ஒருவருமில்லை என்று பதில எிக்கின்றனர். புருட்டஸ் தன் பேச்சை வெற்றியுடன் முடிக்கிறான்.

உப்பு

பலா இலையில்
 செய்த கரண்டியில்
 தும்பைப்படு போலிருந்த
 உப்புப்பரல் எடுத்து
 ஆவி பறக்கும்
 பொடி அரிசிக் கஞ்சியில்
 இட்டபின்
 மெல்லச் சொன்னாள் பாட்டி
 உப்பிட்டாலே சுவையுண்டு
 கஞ்சியில்
 உப்புப்பரல் விழுந்து கரைந்து
 மறைந்திடுவது போல்
 உன் பாட்டியும்
 நின்ற நிலையில்
 ஒருநாள் மறைந்து போவாள்
 இருப்பினும்
 உந்தன் உப்பாயிருப்பேன்
 இந்தப் பாட்டி
 என்றும் என் கண்ணே
 உன்னை விட்டெங்கு போவேன்
 பளிங்குத் தட்டில்
 இருந்து சிரிக்கும்
 நல்ல சமையலுப்பு

இந்நிலையில் சீசரின் நண்பன் அந்தோணி கொலை கேட்டுத் துடித்துப் பதறிக் கொலைஞர்களைப் பழிவாங்க முற்படுகின்றான். ஊர் மக்களைத் தாண்டித் தன் காரியத்தை நிறைவேற்ற வருகிறான். ஊர்மக்களோ கண்ணிய மான புருட்டலின் பேச்சில் மயங்கி சீசர் கொடியோன் என்று நம்பி நிற்கின்றனர். சொல்வல்லான் அந்தோணி தன்னிலையையுணர்ந்து கவனமாகப் பேசுகிறான். நண்பர்களே, ரோமாபுரி மக்களே நன்மகன் புருட்டஸ், சீசர் பேராசை பிடித்தவன் என்றான். அது உண்மையாயின் அது பெருங்குற்றமே. அதற்குரிய தண்டனையையும் சீசர் அனுபவித்து விட்டான். புருட்டலின் அனுமதியால் இங்கே சீசரின் புதையற் சடங்கில் பேச வந்தேன். சீசர் என் நண்பன். நேர்மையும் உண்மையும் உடையவன். ஆனால் புருட்டஸ் பேராசை பிடித்தவன் என்கின்றான். புருட்டசோ நன்மகன். கண்ணியமானவன். கணக்கற்ற கைதிகளைச் சீசர் ரோமாபுரிக்குக் கொண்டு வந்தான். அவர்கள் செலுத்திய காணிக்கைகளைத் தானென்டுத்துக் கொள்ளாது. இந்த நாட்டுக் கருஷுலத்தில் சேர்த்தான். இது பேராசையா? ஏழைகள் அழுதபொழுது கடின மனமுடையவனாக அன்றே இருக்க வேண்டும். எனினும் புருட்டஸ் பேராசை பிடித்தவன் என்கிறான். அவனோ கண்ணியமானவன். நம்முர் விழாவில் நான் மும்முறை அரச முடியை அவனுக்குக் கொடுத்தேன். மூன்று முறையும் மறுத்ததை நீங்கள் காணவில்லையா? இது பேராசையா? பேராசை என்கின்றான் புருட்டஸ். அவனோ கண்ணியமானவன். அவன் பேசியதை நான் மறுக்க வரவில்லை. ஆனால் நான் கண்ட உண்மையைக் கூறவந்தேன். நீங்களானைவரும் சீசரிடம் அன்பு பூண்டிருந்தீர்கள். காரணமில்லாமலா? அங்ஙனமாயின் எக்காரணத்தால் அவன் வெட்டுன்னு கிடக்கும் இப்பொழுது கலங்காது நிற்கிறீர்கள்? நியாயமும் நேர்மையும் மனித மனதைவிட்டு

ஒடிப்போய் விட்டனவா? சீசரின் முத்திரையிட்ட உயிலொன்று அவனரையில் கண்டெடுத்தேன். இப்பொழுது அதைப்படிக்க விரும்பவில்லை. படித்தால் சீசரின் பெருந்தன்மையை யறிந்து உங்கள் மனம் கொடியவர்களைப் பொசுக்க முன்டெழும், அவர்களோ கண்ணியமானவர்கள் என்று கூறுகின்றான்.

ஊரார் உயிலை வாசிக்க வேண்டினார். அவர்கள் ஆர்வம் பெருகுகின்றது. சீசரின் குற்றமற்ற தன்மையை உணர்ந்து பாதகர்களைக் கொல்ல எழுகின்றனர். சீசரின் குருதி கொப்புளித்துக் கிடக்கும் உடலத்தை நெருங்கிக் கொடியோர் செய்த பாதகச் செயலை அடுக்கிக் கூறிவிட்டு இறுதியில் உயிலைப் படிக்கின்றான் அந்தோணி. இந்நாட்டவர் ஒவ்வொரு வருக்கும் எழுபது பொன்னை வழங்கியிருக்கிறான்.

தனக்குரிய சோலையை உங்களுக்கும் உங்கள் வழிவரும் தலைமுறைகளுக்கும், உரிமைப்படுத்திச் சென்றிருக்கிறான் என்று முடிக்கின்றான். மக்கள் வெகுண்டெழுந்து புருட்டஸ் முதலியோரைக் கொல்ல முற்படுகின்றனர். அந்தோணி நினைத்தது நிறைவேறியது. அவன் நிறைவேற்றிய காரியம் எல்லோர்க்கும் எளிதில் முடிவதன்று. அவன் பேச்சுத் திறமையும், அதனையமைத்த இயல்பும் எளிதில் அவன் நினைத்ததை முடிக்கின்றன.

புருட்டலின் கண்ணியத்தில் நம்பிக்கை வைத்து அவன் செய்ததை ஏற்று நின்ற மக்கள், அவனுக்கெதிராக எழுவதற்குக் காரணமாக இருக்கின்றது அந்தோணியின் பேச்சு. அங்ஙனமாயின் அப்பேச்சில் மனதை மாற்றவல்ல எத்திறம் இருக்கின்றது என ஆசிரியர் பார்க்கர் வினாவி ஆராய்கின்றார். புருட்டலின் பேச்சிற்கும் அந்தோணியின் பேச்சிற்குமுள்ள பெரிய மாறுபாடு யாதெனின், புருட்டலின் பேச்சு, கருத்து நுட்பமிகுந்த நூண் பொருள் நிறைந்த பேச்சாக இருக்கின்றது. ஆனால் அந்தோணின் பேச்சு செயல் திட்பமுடையதாய்ப் பருப்பொருள் நிறைந்த பேச்சாக இருக்கின்றது என்கிறார். உயர்ந்த பண்புகளாகிய சுதந்திரம், நாட்டுப் பற்று அடிமைநிலை, அன்பு, பேராசை இவற்றை வாதங்களாகக் கொண்டு புருட்டலின் பேச்சு அமைந்திருக்கின்றது. ஆனால் பாமரமக்கள் இவற்றில் உண்மைப்

உணவு மேஜைமீது

கடல் நீரிலிருந்து

சமையலுப்பு காய்ச்சவார்கள் என்ற

விஞ்ஞானப்பண்ணயோலையில் எழுதி

என் நாவுக்கு உரம் வாய்க்க செய்தேன் முன்புநான்

இன்னொருநாள் கடல்கண்டேன் நான் வெறும்

மண்ணில் கிடந்து புரஞும் காணாமல் போன

தன் குழந்தையை நினைந்து

நெஞ்சுகரக்கும் பால்

எங்கும் நிற்காது ஒடிப்பரந்து அதில்

முழுகி இறக்கும் ஒரு அம்மாவைக் கண்டேன் நான்.

ஓ.என்.வி. கருப்பு

பொருளையெங்கே உணரமுடியும். உணர்ந்து அக்கொள்கைகளுக்காக எங்கே நிலைத்து நின்று போராட முடியும். அவர்களுக்குச் சுதந்திரத்தை விடவும் சீசர் விட்டுச் சென்ற எழுபது பொன்னே பெரியதாகத் தோன்றும். பாமர மக்களின் இயல்பறியாமல் மிகப் பெரிய பண்புகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு சொற்கோபுரம் கட்டுகின்றான் புருட்டஸ். ஆனால் அதன் அடிவானம் ஆழமாக இல்லாதிருக்கவே அந்தோணியலைக்கக் கீழே விழுந்து நொறுங்குகின்றது.

அந்தோணியின் பேச்சு பாமர மக்களுக் கேற்ப அமைந்திருக்கின்றது. சீசர் இருந்ததால் வந்த பெருமையும் நன்மையும் கூறி அவன் இறந்ததால் அவர்களுக்கு வரப்போகும் இழவை யும் கூறுகின்றான். கருவுலத்தை நிறைத்தது; அடிமைகளைக் கொணர்ந்தது. அரசமுடியை மறுத்தது; இவை எல்லாவற்றிற்கும் மேலாகப் பாமர மக்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் எழுபது பொன்னைத் தந்து தன் பூஞ்சோலை யையும் அவர்களுக்கே யுரிமையாக்கும் உயில், இவற்றை அந்தோணி கூறவே, மக்கள் மனமாறி புருட்டளிற்கெதிராக எழுந்து போர் செய்ய முற்படுகின்றனர். எனவே

அந்தோணியின் பேச்சுப் பாமர மக்கட்கேற்ப அமைந்ததால் வெற்றியைத் தருகின்றது. சேக்ஸ்பியரின் சிறப்பைக் காட்ட இது ஒரு தலைசிறந்த எடுத்துக் காட்டாகும்.

கம்பருக்கு இத்தகைய வாய்ப்பு ஏற்பட்டால் எங்ஙனமமைப்பார் என்று கேட்கலாம். அவரமைத்துள்ள ஓரி தத்தை நோக்குவோம்.

மன்னனின் ஆவியன்னவளாகிய கைகேயி, மன்னனின் உயிரைப் பருகும் கூற்றமாக மாறுகின்றான். இராமாயணப் போக்கே அவள் மாற்றத்தால் மாறுகின்றது. இராமன் முடிகுடுவதை அவள் எதிர்த் திருக்காவிட்டால் இராவணவதம் நடந்திருக்காது. இராமனும் சீதையும் இலக்குவனும் வனவாசம் செய்திருக்க மாட்டார்கள். அவ்வளவு முக்கிய இடத்தை வசிக்கும் கைகேயியின் மனதை, மாற்றுகின்றவள் மந்தரை என்ற

கூனி. அடித்தொழில் செய்பவள். மனமாளிய கைகேயி பிடம் தயரதன் எவ்வளவோ வேண்டு கின்றான்; இரக்கின்றான். எனினும் பலனில்லை. தயரதன் வேண்டுகின்ற விதம் யாது? இரக்கின்ற முறை எங்ஙனம்? மந்தரை எங்ஙனம் பேசி அவள் மனதை மாற்றுகின்றாள்? அரசன் சொல்லையும் புறக்கணிக்கக் செய்த மந்தரையின் சொல்லில் என்ன நன்மையிருக்கின்றது எனச் சிந்திக்கத்தக்கது. சிந்தித்தால் புருட்டளில் பேச்சில் என்ன குறையைக் காண்கின் ரோமோ அதையே தயரதன் பேச்சிற் காண்போம். அந்தோனியின் பேச்சில் என்ன நிறையுள்ளதே அதே நிலை கூனியின் பேச்சிலிருப்பதைக் காண்போம். சேக்ஸ்பியர் கதைக்குப் படுத்துக்கொண்ட இவ்விராமாயணத் பகுதிக்கும் மாற்றமுண்டு. அங்கே முதலில் புருட்டஸ் பேசுகின்றாள் அதன் பின் அந்தோனி பேசுகின்றார்கள். இங்கோ, முதலில் மந்தரை பேசுகின்றான். அதன் பின் தயரதன் பேசுகின்றான். இறுதியில் பேசுகின்ற வார்களுக்கு நன்மை சில வண்டு. இறுதியில் பேசுகின்ற வாய்ப்பு இருந்தும் தயரதன் சொற்கள் கைகேயி பின் செவியில் நிலைக்காமற் போய்விடுகின்றன. கூனியின் பேச்சு அவவளவு ஆழமாக அவள் மனதில் தைத்துச் செயலாற்றுகின்றது.

இருவர் பேச்சையும் ஆராய்வோம். கொடுமனக் கூனி, அண்ணல் இராமனுக்கு மணிமுடி சூட்டப் போகின்றனர் எனக்கேட்டுத் துடிக்கும் நெஞ்சினளாய்க் கைகேயி உறையும் கோவிலுக்கு வருகின்றாள். பவளவல்லி போல் துயிலும் கைகேயியை யெழுப்பிப் பேரிடர் பினைக்க நன்னவும் உறங்குகின்றனனயே பேதாய் எனக் கடிகின்றாள். கைகேயிக்கு ஒன்றும் விளங்கவில்லை. எனக்கேது இடர்? இராமனைப் பெற்ற எனக்கா இடர்? என்று அம்மாசில்லாக் கைகேயி பதிலளிக்கின்றாள். மந்தரை பெண்களினியல்பை அறிவாள். ஒருவனுக்குப் பல மனைவியராயின் அம்மனைவியரின் உள்ள நிலை யெங்ஙனமிருக்குமென மிக

விடுகவி

கேள்வி :

முன்னொரு ஊரின்பேராம் முதல்எழுத்து இல்லாவிட்டால் நன்னகர் மன்னர் பேராம் நடுஎழுத்து இல்லாவிட்டால் கன்னமா மிருகத் தின்பேர் கடைஎழுத் தில்லாவிட்டால் உன்னிய தேனின் பேராம் ஊரின்பேர் விளம்புவீரே

நன்கறிவாள். சக்களத்தி வாழ்வில் பொறாமை எந்தப் பெண்ணிற்கும் உண்டு. அதனைக் கடந்த பெண்கள் மிக மிகச் சிலரே, ஏன்? இல்லை என்றே கூறலாம். மந்தரையும் கைகேயியிடம் அவள் சக்களத்தி கோசலைக்கு வாழ்வில் வரப்போகும் பெருமையைக் கூறிப் பொறாமைத் தீய்க்கு நெய்யுற்றுகின்றாள்.

வீழ்ந்தது நின்னலம் திருவும் வீழ்ந்தது என்று கூறியவள் அடுத்த வரியிலேயே வாழ்ந்தனள் கோசலை மதியினாலென்றாள். கைகேயியின் தாழ்வும் அவள் சக்களத்தி கோசலையின் வாழ்வும் கூட்டடிக் காட்டுகின்றாள். இங்ஙனம் அவள் கூறிய அச்சொற்களும் கைகேயியைக் கலக்கவில்லை. நாளை இராமன் மாழுட புனைகின்றான் எனக்கூறக் கேட்டு மகிழ்ந்து ஒரு முத்து மாலையைப் பரிசளிக்கிறாள். கூனியின் சொற்றிறும் பலிக்க வில்லை. மேலும் கூறுகிறாள். பரதன் தரையிலிருக்க, சீதை கொண்கன் அரியாசனத்திருப்பான். நின் மகனாகப் பிறந்தும் பரதன் பிறந்திலன், நீ பெற்றதால். நின் மகனுக்கும் தீங்கு செய்கின்றாய்

என்று மந்தரையடுத்துக் கூறுகின்றாள். தன் குழந் தைக்குத் தீங்கு வருவதை எந்தத்தாய் அனுமதிப்பாள்? ஒரே மகனையுடைய ஒரு தாய் அனுமதிக்கவே மாட்டாள். கைகேயி எண்ணுகின்றாள் எனினும் கூனி கூற்றிற்கு இயையில்லை. மேலும் கூனி கூறுகிறாள். முனிவரும் செல்வம் பெறின் தம் நிலை திரிவர். இராமன் அரசு பெறின் நீ கெடும் படியாக இடையூரா இன்னல் இயற்றுவன். தன் மகன் அரசனெனின் இவ்வுலகம் கோசலையின் உடமை. உனக்கும் உன் புதல்வனுக்கும் இப்பார் மேல் உரியது எது? அவள் தரும் பொருள்ளாமல் வேறு உடைமை யாது? வறுமை யென்றிரக்கின்றவர்களுக்கு ஒரு பொருள் கொடுக்க, அவனை இரப்பாயோ அல்லது வெட்கத்தால் மாண்டு போவாயோ? இறுதியில் கூனியின் பேச்சில் மயங்கி, கைகேயி மனம் மாறுகின்றாள்.

கைகேயியை மாற்றத் தயரதன் பேசுகின்றாள்.

பகாப்பதம்

கல், உண் என்னும் சொற்களைப் பிரித்தால் பொருள் தரா. இவ்வாறு பிரிக்க முடியாத சொல் அல்லது பதம் பகாப்பதம் எனப்படும். (பகாப்பதம் - பகுக்க முடியாத பதம்)

கல் - பெயர்ச்சொல்
உண் - வினைச்சொல்

பகுபதம்

பகுதி, விகுதி, இடைநிலை என்னும் மூன்று இன்றியமையாத உறுப்புகளாகும்.

கலைஞர் - பெயர்ப்பகுபதம் (கலை + ஞ் + அன்)
உண்டான் - வினைப்பகுபதம் (உண் + ட் + ஆன்)

பகுபத உறுப்புகள்

பகுதி, விகுதி, இடைநிலை என்னும் மூன்று இன்றியமையாத உறுப்புகளாகும்.

பகுதி, விகுதி, இடைநிலை, சந்தி, சாரியை, விகாரம் என்னும் ஆறு உறுப்புகளைக் கொண்டது பகுபதம். இவற்றுள் ஒன்றோ பலவோ குறைந்தும் வரலாம்.. ஆனால் பகுதியும் விகுதியும் கட்டாயமாக வரும்.

அவன் பேச்சு, எங்ஙனம் மைந்திருக்கின்றது எனக் காண்போம்.

தலைவிரிகோலமாகக் கீழே கிடக்கும் கைகேயியை மானையெடுக்கும் ஆனைபோல் எடுக்கின்றான். அவளைத் தேற்றி அவன் வருத்தத்தை விளைவுகின்றான். கைகேயிதன்கு முன்னரளித்த இரண்டு வரங்களையும் நினைவுறுத்தி ஒரு வரத்தால் தன் மகன் பரதன் அரசாள்வதும், மற்றொன்றால் இராமன் வனமாள்வதும் வேண்டுகின்றாள். பாம்பு கடித்த வேழும் போல தயரதன் சாப்கின்றான். ஆவி பதைக்க உயிர்க்கின்றான். யார் செய்த குழ்ச்சி? எவர் செய்த வஞ்சம்? கூறுவாய் எனக் கேட்கின்றான். வஞ்சனையில்லை; நான் கேட்ட வரங்களைத் தருக என்று இரக்கமில்லாமற் பதிலளிக்கின்றாள் கைகேயி. மன்னனிதைக் கேட்டு வீழ்ந்து புலம்புகின்றான். கொடியவளே! என் ஆவிபோயினும், பெண் பழிவரினும் உன்னைக் கொல்வேன் எனப் பொங்கும் கை புடைக்க, வாய் கடிக்க, கைகேயி கேட்ட வரமிரண்டால் மதிமயங்கித் தயரதன் செய்யாததையும் செய்யத் தொடங்குகின்றான். அவன் காலின் மேல் விழுந்து வணங்குகின்றான்.

தன் மனைவியேயாயினும் இச்சந்தரப் பத்தில் அவளால் தன் கருத்தை நிறைவேற்ற வேண்டுமென நினைக்கின்ற அவளைப் பழிப்பதும் அவன் மகனைத் தாழ்த்திக் கூறுவதும், தயரதனுக்குத் துணை செய்யாது. பெண்ணியல்பறியாது. அவன் மனதில் எவை பதியும், எவை பதியா என்பதையுமியாது, பட்டத்தை இராமனேற் காது பரதனே ஏற்கினும் அவளுக்கு வரும் தீங்கு யாதென்பதையும் தெளிவாகக் கூறாது. பண்புச் சொற்களால் தன் கூற்றை முடிக் கிறான். அக்கூற்று கைகேயின் மனதை மாற்றவில்லை. கணவன் கூறுகிறான் என்பதையும் அவன் மறந்து விடுகிறான். அடிமைத்தொழில் செய்ப்பவளின் கூற்று வெற்றி பெறுகிறது. கண்ணிய முள்ள புருட்டளின் பேச்சு தோல்வியற்று அந்தோணியின் கூற்று வெற்றி பெறுவதைப் போல் கூணியின்

விடுகவி

பதில் :

பிட்டுக்கு மன் சுமந்து பேணி விறகு பெற்று தொட்டிலுக்குள் காட்டு நரிக் கூட்டத்தை விட்டமைத்து பித்தளைன்றுபேர் வாங்கி பெண்ணும் தீயும் சுமந்து அத்தனுறை மாமதுரை ஆம்

பகுதி

முதலில் நிற்கும் உறுப்பு. இது ஏவல் பொருளில் வரும்.

எ.கா. நடந்தான், நட என்பது பகுதி :
வந்தான், வா என்பது பகுதி

விகுதி

பகுபதத்தின் இறுதியில் நிற்கும் உறுப்பு

எ.கா. நடந்தான், ஆன் என்பது விகுதி
வந்தான், ஆன் என்பது விகுதி

இடைநிலை

பகுதிக்கும் விகுதிக்கும் இடை யில் நிற்கும் உறுப்பு இடைநிலை எனப்படும். இவை மூன்று வகைப்பட்டும்.

இறந்தகால இடைநிலைகள் (த், ட், ந், இன்)

செய்தார் = செய் + த் + ஆர் ;

கண்டார் = கண் + ட் + ஆர்

வென்றார் = வெல் + ற் + ஆர்

பாடினான் = பாடு + இன் + ஆன்

நிகழ்கால இடைநிலைகள் (கூறு, கின்று, ஆநின்று)

படிக்கிறான்,

படிக்கின்றான்,

படியானின்றான்

எதிர்கால இடைநிலைகள் (ப், வ்)

காண்பான்

வருவான்

கூற்று வெற்றி பெறுகிறது. இருவரது கூற்றையும் கம்பர் நயம்பட அமைத்து நம்முள்ளத்தைக் கவருகிறார்.

சேக்ஸ்பியரின் நாடகங்களுக்கு எழுந்துள்ள திறனாய்வுகளைப் படித்தின்பூறுபவர்களுக்குக் கம்பரின் சிறப்பு பல இடங்களில் மேலும் புலப்படும். அவர் புலமையின் மேன்மையையும் நாம் உணர முடியும்.

முனைவர் வி.ஐ. சுப்பிரமணியம்

வி.ஐ. சுப்பிரமணியம்

தமிழ் அறிஞர். சிறந்த ஆய்வாளர். கேரளத்தில் மொழியியல் துறையை வளர்த்தவர். தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தின் முதல் துணைவேந்தர். திருவனந்தபுரத்தில் சர்வதேச திராவிட மொழிக் கழகத்தை நிறுவியவர்.

செயல்பாடுகள்

- ☞ அந்தோணி, கூனி ஆகிய கதாபாத்திரங்களின் பேச்சாற்றலை ஓப்பீடு செய்து எழுதுங்கள்.
- ☞ பாடப்பகுதியில் இடம் பெற்றுள்ள மந்தரை, கைகேயியின் உரையாடலை நாடகமாக மாற்றி எழுதுங்கள்.
- ☞ பள்ளிக் கலைவிழா நிகழ்ச்சிநிரவைத் தொகுத்து வழங்குவதற்குத் தேவையான குறிப்புகளைத் தயார் செய்யுங்கள்.
- ☞ பள்ளி இலக்கிய மன்றத்தின் சார்பாகக் கவியரங்கம் நடைபெறவுள்ளது. அதில் பலவேறு விருது பெற்ற கவிஞர்கள் கவிதை வாசிப்பார்கள். தொடர்ந்து மாணவர்களின் கலை நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறவுள்ளன. இந்நிகழ்ச்சிக்கு நீங்கள் தொகுப்பாளராக இருந்து தொகுத்து வழங்குவதற்கான குறிப்புகளைத் தயார்செய்யுங்கள்.
- ☞ தமிழுக்குத் தொண்டு ஆற்றிய பிறநாட்டு அறிஞர்களின் புகைப்படங்களையும் அவர்களைப் பற்றிய குறிப்புகளையும் சேகரியுங்கள்.

அலகு 3 ஆலமரம்

இயல்பான எண்ணங்களும் சிறந்த சிந்தனைகளும் கலந்த வாழ்க்கையின் அனுபவ விளக்கங்களே நாட்டுப்புற இலக்கியங்கள். அவை வாழ்க்கையை வளப்படுத்திப் புதியனவற்றைச் சிந்திக்கத் தூண்டுகின்றன. நாட்டார் வழக்காறுகள் மக்களின் பண்பாட்டுக் கூறுகளை வெளிப்படுத்துகின்றன. நாட்டுப்புறப் பாடல்களின் உள்ளடக்கமும் மொழியும் யதார்த்தமானது. பண்டைய வரலாற்றின் ஆவணங்களாக இவை அமைந்துள்ளன. பட்டறிவால் ஏழுந்த இவ்வாய்மொழி இலக்கியங்கள் மாணவர்களின் படிப்பறிவினை ஊக்குவிக்கும் என்ற நோக்கத்துடன் இவ்வலகு அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

களங்கமில்லா விளக்கம்

பொய்க்கால் குதிரை

தமிழக நாட்டுப்புறக் கலைகளில் முக்கியமான ஒன்று பொய்க்கால் குதிரை. கோயில் விழாக்களில் இவ் ஆட்டம் தவறாமல் இடம்பெற்ற காலம் இருந்தது. தற்போது பொய்க்கால் குதிரை ஆட்டம் தன் பெருமையை இழந்து வருகின்றது. இந்நிலையில் இக்கலையில் சிறந்து விளங்கும் ராணுபாய் அவர்களிடம் நடத்திய பேட்டி இங்குப் பாடமாக வந்துள்ளது.

- ◆ இப்பவெல்லாம் ஜனங்களுக்குப் பொய்க்கால் குதிரை புடிக்காமப் போச்சே ஏன்?

யாரு சொன்னா ஜனங்களுக்குப் புடிக்கல்லென்னுட்டு? இப்பவும் இந்த ஆட்டம் ஜனங்களுக்குப் புடிச்சதாங்க இருக்கு. பொருட்காட்சி, சினிமா, சர்க்கல்ஸ்னு தஞ்சாவூர்ல் எதுனாச்சும் புதுசா வந்தா விளம்பரத்துக்கு எங்களத் தாங்க கூப்டுவாங்க. மந்திரிங்க மாநாடு. அரசியல் பொதுக்கூட்டத்துக்கும் நாங்க ரோடுரோடா ஆடிகிட்டே நோட்டீசே கொடுத்துருக்கோம். வெளிநாட்லேருந்து கலாச்சாரத் தூது கோவ்டி வந்தா தனியா ஆடக் கூப்டுவாங்க. ஜந்தாண்டுத் திட்டம், கொளந்த தடுப்புசி, குடும்பக் கட்டுப்பாடு, வெண்மப்புரட்சி, பசுமைப்புரட்சீன்னு அரங்சாங்க ஊக்க விழா, வளர்ச்சி விளாவுலை எல்லாம் ஆடப்போகும்போது எங்கள் இப்பேயே ரோடல் வச்சே

கூத்துடிக்கிறாங்களேன்னு தோனுமுங்க. ஆனாலும் ஜனங்கள் ரொம்ப ரசிச்சுப் பாப்பாங்க, பொய்க்கால் குதுரெ ஆட்டமிருக்கே, இது வகையே தனி. யாராருந்தாலும் சரி ரொம்ப நேரம் ஆட்டட்டே இருக்க முடியாது. தரை ஆட்டறதில்லை இது. கட்டமேலே பெருவெரல்ல ஊனி ஆகாயத்துவ ஆட்டறது. ரொம்ப நேரம் தாக்குப்பிடிக்க முடியாது. பாக்ரதுக்கு ரொம்ப அலங்காரமா சொகம்மா சொலபமா இருக்கும். ராத்ரீஸ் கியால்லைட்டல மண்ணுத் தரைலேதான் இந்த ஆட்டம் சொகம். கட்டாந்தரை, சிமிண்டுத்தரை மேடையில எல்லாம் இந்த ஆட்டம் ஆட முடியாது. நாகுக்குப் பண்ண முடியாது. கரணந்தப்புனா மரணம். சுத்திச் சுத்தி வரணும். காலு பின்னினாப் போச்சு. ஜனங்க வெச்ச கண்ணு வாங்காம இப்பவும் பாத்து ரசிக்கறாங்கன்னா இதுதான் காரணம்.

♦ இந்த ஆட்டம் பிரபல்யம் ஆகாமப் போய்ட்ட்ருக்கே ஏன்?

புதுசா யாரும் கத்துக்கத் தயாரா இல்லீங்க. கட்டெட மேலே ஆட்றது வித்தென்னு நெனக்கறாங்க. குப்புற விழுந்தா முஞ்சி போய்டும். மல்லாந்து விழுந்தா புட்டம் போச்சு. காலங்காலமா இருந்த ஆட்டம் இனிமே இருக்காது. தஞ்சாவூர்ல நானும், எந் தம்பீ நாடிராவும்தான் பாக்கி. எங்களுக்குப் பின்னாடி யாருமில்ல. கத்துக்கிறதுக்கு யாரும் வர்றதுமில்ல. அவுங்களுக்கும் எப்படி ஸார் பிடிக்கும்? நாடகம்லாம் இப்ப யாரு பாக்கறாங்க? சினிமா வந்தப்றமா யாரு நாடகம் எங்கப்பா, பெரியப்பா, பொங்களூர் சந்தரமூர்த்தி மாமா இவுங்கதான்.

♦ உங்க பேரு?

எம் பேரு ராணுபாய்

♦ இந்த பொய்க்கால் குதிரை ஆட்டம் தஞ்சாவூர்ல தான் தோணிச்சா? எப்போ தெரியுமா?

நாங்க மராட்டிய ஜாதியே சேர்ந்தவங்க. தஞ்சாவூருக்கு மராட்டிய ராஜாவெல்லாம் வந்தப்போ நாங்களும் ராஜாவுக்கு சேவை பண்றது, பூஜை பண்றது, டான்ஸ் ஆட்றது இதெல்லாம் பண்ணிட்டிருந்தவங்க. எங்களுக்கு பூர்வீகம் கோலாப்பூர் ஷதாரா. ஆனா எங்க பாட்டன் பூட்டன் காலத்லியே நாங்க தஞ்சாவூருக்கு வந்துட்டோம். எங்க குல தெய்வம் பவானியம்மன். பவானி பூஜை செய்யறதுதான் எங்க குலத் தொழிலுங்க. எங்க ஜாதி குந்தளா ஜாதி. குந்தளாங்கிறது ஒரு தாள வாத்தியமுங்க. ரெண்டு தப்லா மாதிரி வச்சிகிட்டு ஒரு வெரல் மட்டும் உபயோகிச்ச வாசிக்கிற வாத்யம் அது. அதுக்குப்

புரவியாட்டம்

குதிரை வடிவிலான கூடு அணிந்து. அதன் மேல் சவாரி செய்வதுபோல் பாங்கு செய்து முன்னுக்கும் பின்னுக்கும் தூக்கி ஆடப்படும் ஆட்டம் பொய்க்கால் குதிரை ஆட்டம் என அறியப்படுகிறது. ஆண்களும் பெண் களும் ராஜா ராணி வேடம் புனைந்து கொண்டு ஆடுவர். காலில் மரக் காலைக் கட்டியிருப்பர். புரவியாட்டம், புரவி நாட்டியம், பொய்க்குதிரை ஆட்டம் என வேறு பெயர்களிலும் இவ் ஆட்டம் அறியப்படுகின்றது. இந்த ஆட்டம் தஞ்சாவூரில் தோன்றியதாகக் கூறப்படுகின்றது. கேரளத்தில் குதிரைக்களி என்று அழைக்கப்படுகின்றது. இக்கலை கோயிலும் சமூகமும் சார்ந்த கலையாகும். இந்த ஆட்டத்திற்கு முன்பு கொந்தளாம் என்ற இசைக் கருவியைப் பயன்படுத்தினர். தற்போது நெயாண்டி மேளத்திற்கேற்ப ஆடுகின்றனர். இக்கலை தமிழகத்தில் பரவலாக உள்ளது.

பேரு குந்தளாம். குந்தளாம் வாசிக்ற எங்களென குந்தளக்காரங்கள்னு தான் சொல்வாங்க. எங்கதெரு பேரு கூட குந்தளக்காரத் தெருதான். எங்க தாத்தாவோட அப்பா காலத்துலதான் அது ஒரு ஆட்டமா வந்தது ஜனங்க நடுவுல. திருவையாறுல கோவில் வாகனத்துக் கெல்லாம் அலங்காரம், பண்ணிட்டிருந்த ராமகிருஷ்ணன் நாயுடுன்னு ஒருத்தர். அவர் தெருக் கூத்தாடுவர்.

வெளிச்சம் படாத நிகழ்கலைப் படைப்பாளிகள்

சேலம் ஏர்வாடியில் உள்ள களரி தொல்கலைகள் மற்றும் கலைஞர்கள் மேம்பாட்டு மையம் சார்பில் தோல்பாவை, பொம்மலாட்டம் மற்றும் தெருக்கூத்துக் கலைஞர் அம்மாபேட்டை கணேசன் பற்றி விழைத்தவசம் என்ற ஒரு ஆவணப் படத்தை எடுத்துள்ளனர்.

இந்தக் களரி அமைப்பின் சார்பில் ஆண்டுதோறும் டிசம்பர் மாதம் ஒரு செறிவான நாட்டுப்புறக் கலைவிழா ஏர்வாடி கிராமத்தில் நடத்தப்பட்டு வருகிறது. அப்போது ஏர்வாடியைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளில் சிறப்பான தொன்மை நிகழ்கலை முயற்சிகளை மேற்கொண்டு வரும் நாட்டுப்புறக் கலைஞர்கள் கௌரவிக்கப்படுவதோடு, தோல் பாவை, பொம்மலாட்டம் மற்றும் கூத்து நிகழ்வுகளிலிருப் பூமுவதும்

நடைபெறுகின்றன. சுற்றுப்புற மக்கள் மிகவும் ஈடுபாட்டுடன் விடிய விடிய அவற்றை மிகவும் லித்துப் பார்ப்பதை நான் நேரில் பார்த்திருக்கிறேன்.

சிறுவயதிலிருந்தே தந்தையின் ஆதரவுடன் இக்கலைகளை

அவரு பேருதான் ராமகிருஷ்ண நாயுடும்பாங்களே தவிர அவரு நாயுடு இல்ல. அவரு ஆசாரி. அவரு எங்க தாத்தா கிட்டக் கடன் வாங்குவாராம்.

தெருக்கூத்து, டிராமாவுக்கெல்லாம் புஜக் கட்டை, கிரீடம் எல்லாம் - ராஜா வேஷத்துக்குச் செய்து கொடுத்திட்டிருந்தவரு இந்த ராமகிருஷ்ண நாயுடு. எங்க தாத்தா ரொம்ப நல்லாப் பாடுவாரு. நாடகத்துக் கெல்லாம் போவாரு. ராமகிருஷ்ண நாயுடுவும் ரொம்ப நல்ல மனுஷனாம். எங்க தாத்தாகிட்ட ராமகிருஷ்ண நாயுடு தான் செஞ்சு வெச்ச பொய்க்கால் குதுரெ கால்ரெண்டையும் எடுத்துக் காட்டினாராம். இது என்னயியா புதுசா இருக்கேன்னு தாத்தா கேட்டாராம். இராமகிருஷ்ணன் பொய்க்கால் கட்டை ரெண்டையும் தன் காலில் கட்டிகிட்டு, புஜக்கட்டை, கிரீடம் எல்லாம் கட்டிகிட்டு குதிரை வேசம் போட்டுக்கிட்டு லேசா ஆடிக்காட்டியிருக்காரு. தாத்தா அப்படியே அசந்து போயிட்டாராம். என்ன ஆட்டம் டான்னு, ரெண்டு பேருமா குந்தளம் கட்டி வாசிச்சு, ஆடிப்பாத்து, மெதுவா கொஞ்சம் கொஞ்சமா திருவிழா, கூத்து, கலியாணம், சாமி பொறப்பாடுன்னு எல்லாத்திலியும் ஆட ஆரமிச்சுட்டாங்க. ராமகிருஷ்ண நாயுடுக்குக் குடும்பம் கெடாது. கூத்துக்குப் போனதுனால் நாயுடுன்னு பேரு வச்சுக்கிட்டாராம். இந்த ராமகிருட்னன் தான் மொத் தான் மொதல்ல பொய்க்கால் குதுரெ டான்ஸைக் கண்டுபிடிச்சவரு.

இந்த ஆட்டத்துக்கு பெரிய எலக்கணம், ஜதிசரம் ஒரு மண்ணுங்கிடையாது. தாளத்துக்கு ஆட வேண்டியதுதான். இதுக்கு முந்திப் பொய்க்கால் குதுரெ ஆட்டம்னு ஒண்ணு தமிழ்நாட்டு கெடையாதுன்னு

தாத்தா சொல்வாங்க. மூன்று தலைமுறையா எங்க குடும்பத்தில் எல்லாரும் பொண்ணுங்க உன்பட எங்க தாத்தா எங்க எல்லாரையும் தயார் செஞ்சாங்க. பம்பரம் மாதிரி கழன்டு சொழன்டு ஆடுவாங்க பாருங்க. ஆச்சியமா இருக்கும். வீட்டல் இருக்கும்போது எப்போதும் ஆடி ஆடிப் பழகிகிட்டே இருப்போம். எங்க அப்பாவும் இத ரொம்ப அழகோட செய்வாரு. பாக்கவே ரொம்ப அம்சமா இருப்பாரு. ஏதோ நீங்க கேட்டங்க. எனக்குத் தெரின்சத சொல்றேங்க. எங்க ஜாதி வழக்கப்படி பொண்ணுங்க வெளியே வரப்படாது. ஆனா எங்க தாத்தா தெரியமா மராட்டிப் பொண்ணுங்களை ஆடப்பழக்கி முக்காட்டை எடுத்துட்டு தெர்யம் குடுத்து டான்ஸாட வெளியில கொண்டு வந்து பழக்கிட்டாரு.

◆ ராஜாக்கள், ஜமீன்தார், இது ஒரு கலை இல்ல- பரதநாட்டியம் மாதிரி தரம் கிடையாது - அடின்னு சொல்றாங்களே?

பரதநாட்டியம் - சங்கீதம் - தாளம் அடிப்படையா வச்சு ஆடுற கலைங்க. கேள்விப்பட்டிருக்கேன். எங்களுக்கு தெரியாதுங்க. யாரும் கத்துக் கொடுக்கவும் இல்லை. எங்க தாத்தா வேற புதுசா ஜனங்களோட நின்னுகிட்டு உற்சவத்துல கோவில்ல- ஜனங்களோடு கவனத்துக்கு ஏத்த ஏதோ ஒரு ஆட்டத்தப் பண்ணிக்காட்டானாரு ஆனா இன்னிக்கு அதெ சந்தரமூர்த்தி மாமா அற்புதமா அலங்காரமாப் பண்ணுது. நாங்க எங்களுக்குக் குடுத்த பாடம் மாதிரியே செஞ்சிக்கிட்டு இருக்கோம். தெருக்கூத்து மாதிரி, பொம்மலாட்டம் மாதிரி, பக்தியோட செஞ்சிக்கிட்டு தான் இருந்தோம். எனக்கப்பறும் என் மகன், மகள் எல்லாம் ஆடப் பழக்கி விட்டேன். நானே ஆறு வயசிலே கால்லெல கட்டெயக் கட்டி கஜ்ஜெஜையக் கட்டி ஆட வந்தேன். எங்க வீட்டுக்காரரும் நானும் இருபது வருஷத்துக்கு மேலே ஆடியிருக்கோம். இந்தியா பூரா - மெற்றாஸ், டெல்லி, சிலோன், சிங்கப்பூர் எல்லாம் போய் ஏராளமாக ஆடியிருக்கோம். மெடலெல்லாம் வாங்கியிருக்கோம்.

நேருஜி, ராஜேந்திரபிரசாது எல்லாம் பாராட்டிப் பத்திரமே கொடுத்திருக்காங்க. ஆனா இப்ப எம் மகன் ஆடமாட்டேன்னு சொல்லிட்டு மார்க்கட்ல காய்கறி யாபாரம் பண்ணப் போய்ட்டான். எம் மருமவ ஆடும் - இன்னும் நான் ஆட்றேன். இன்னும் ஒரு வருஷம் ரெண்டு வருஷந்தான் நான் ஆடலாம். அப்பறும் நெனைச்சக்கூடப் பாக்க முடியாது.

நன்கு பயின்றவரும் அதன் நூட்பதிட்பங்கள் நன்கு பழகிக் கலை அறிவும், தொழில் திறமையும் மிக்கவருமான அம்மா பேட்டை கணேசனை வெளி உலகுக்கு அறிமுகப் படுத்தும் விதமாகக் கூத்துக் குடும்பத்தின் ஆசிரி யரான ஹரிகிருஷ்ணன் பல பொருளாதாரச் சிரமங்களை மேற்கொண்டு தயாரித்த ஆவணப் படம் இந்த விதைத்தவசம்.

தமிழ்நாடு அரசின் கலைமாமணி விருது பெற்றதால் அம்மாபேட்டை கணேசனின் கலை மதிப்பும் மாதம் கிடைக்கும் உதவித்தொகை மூலம் அவருடைய பொருளாதார நலனும் மேம்படும் என்ற நோக்கில் அவரைப் பற்றிய குறிப்புகளுடன் அரசின் கலை பண்பாட்டுத் துறையை அணுகியபோது கலைஞர்களைத் தாமாகவே முன்வந்து கொரவிக்கும்.

அவர்கள் கத்தி சலிக்கிறார்கள். சாப்பாட்டுக்கு ஆறு ரூசி சதிருக்கு ஒன்பது ரூசி என்பது போல அதில் கிடைக்கும் ரூசிகளே அவர்களுடைய கலைக்கான வெகுமதி. சனம் குந்திப் பார்க்க எல்லாம் செய்யனும்னுதான் ரத்தம் சன்றா வரைக்கும் ஆடுறோம் என்கிறார். அதற்கான வலிமையை அவர்கள் பெறுவது சுற்றியுள்ள பாராட்டிலிருந்துதான். தோல்பாவை மற்றும் கட்ட பொம்மலாட்டத்திலிருந்து அவர்கள் கூத்துக்கு மாறியதுகூட கூத்தில் வெளிப்படும் பலவித முகபாவங்கள், வண்ணங்கள், வெளிச்சம் மற்றும் நேரடி பாராட்டு இவை கருதித்தான்.

குழுதம் - தீராநதி

◆ ஏம் முடியாது?

பாருங்க ஸார். இந்த ஆட்டமே - ஒரு வித்தெ மாதிரின்னு சொன்னேன். இதுல அழகே வேகந்தான். வித்வத் ஒண்ணும் கிடையாது. அதோட சர்க்கல் பண்ணனும்.

◆ வருமானமெல்லாம் எப்படி, வாழ்க்கை எப்படி?

இருபது முப்பது வருஷத்துக்கு முந்தி இந்தத் தொழிலுக்கு இருந்த மரியாதெ இப்ப இல்லே. வருமானமும் அப்படித்தாங்க இருக்கு. ஆடறதுன்னு பொறப்புட்டா நாங்க ஆடறவங்க மட்டும் போதாது. தாளம் வாசிக்கிறவங்க - வாத்தியக்காரங்க எடையில் கரகம் குறவன் குறத்தி டான்ஸ் ஆடறவங்க எல்லாரும்தான் போயாகணும். ஒரு ராத்திரி முழுசும் ஆடனும்னு பேரு. இப்ப இதுக்கு ஏரனாறு முன்னாரு ரூபா தர்ராங்க. வருஷம் பூரா - ஆடக் கூப்பிடமாட்டாங்க. முன்னுமாசம் - அறுவடை ஆகி - கோவில் உற்சவம் திருவிழா நடக்கிற காலம் - (ஏப்ரல், மே, ஜூன், ஜூலை) மட்டும்தான் ஆடக் கூப்பிடுவாங்க. அதுவும் இப்பவெல்லாம் ஜாஸ்த்தியா கோவில் உற்சவங்களையே காணும் நாங்களும் காட்டுறோம்.

இந்த ஏரனாறு முந்நாறு ரொம்பக் கொறச்சல்தான். வேற வழியில்லீங்க. வேற தொழில் தெரியாதுங்க. எங்க தொழில் செஞ்சவங்க முப்பது நாற்பது குடும்பம் இருந்ததுங்க. இப்ப ரெண்டே குடும்பந்தாங்க? மைகுர்ல சுந்தரமூர்த்தி மாமா கொஞ்சம் பேரெ தயார் பண்றாங்க. எங்க குடும்பங்கள் எல்லாம் இந்தத் தொழிலெலச் செய்ய முடியாம வெவ்வேற தொழில் பண்ணப் போய்ட்டாங்க. நாசமாப்போன குடும்பங்களுண்டு. எங்க குடும்பங்கள் மட்டுமில்லீங்க? எங்க தொழிலுக்குத் துணையா இருந்த குந்தளம் வாசிக்கிறங்களும் இப்ப ஆம்படவே மாட்டேங்கறாங்க. குந்தளம் வாசிக்கக்கூட ஆளில்லை. பத்து வருஷம் மிந்தியே இந்த நிலைமெ. நாங்க இப்ப பேண்டு வாசிக்கிறவங்க. நாதகரம் வாசிக்கிறவங்க, டோலக், மிருதங்கம் வாசிக்கிறவங்க - எல்லாரையும் யாரோட வேணும்னாலும் போய் ஆடுறோங்க. என்ன பண்ண முடியும்? கொஞ்சம் பேரு இது ஒரு கலைங்கிறாங்க. கவண்மெண்டுலேந்து எங்களுக்கு எந்த உதவியும் கெட்டையாதுங்க. எங்க பேரெச் சொல்லி ரொம்பபேரு சாப்பிட்றாங்க. தஞ்சாவூருக்கு வர்ற எந்த வெளிநாட்டானுங்க கிட்டையும் எங்களை அலங்காரம் பண்ணிக் கொண்டு போயி நிறுத்தீடுவாங்க. ஒரு நாள் ஒன்றே ஒரு ஆட்டம். காப்பி, விருந்து, போட்டோ எல்லாம் குடுப்பாங்க அதோட சரி, மந்திரி பங்கள், கட்சிப் பிரச்சார ஊர்வலம், அரசியல் தலைவர் பிறந்தநாள் விழான்னு கூப்பிட்டாக்கூட அந்தக் காலத்து கோயில் உண்டக் கட்டி வாங்கிச் சாப்பிட்டு ஆடினப்போ இருந்த திருப்தியில்லீங்க.

மண்ணின் அடையாளங்கள்

நாட்டுப்புறக் கலைகளைத் தமிழர்களின் நாடித்துடிப்ப என்றே கூறலாம். ஆனால் ஒரு காலத்தில் மிகச் சிறப்புறை செல்வாக் குடனும் விளங்கிய அக்கலைகள் மெல்ல மெல்ல மறைந்து வருகின்றன. கிராமங்களிலும் கோயில் திருவிழாக்களிலும் கட்டாயமாக நிகழ்த்தப்பட்டு வந்த கரகாட்டம், காவடியாட்டம், புரவியாட்டம் போன்ற ஆட்டக் கலைகள் இன்றைய மக்கள் மத்தியில் மங்கிப் போயின. சினிமா ஆடல் பாடல் நிகழ்ச்சிகள் அவற்றின் இடத்தைப் பிடித்துக்கொண்டன. கலைகள் மறைந்து போனால் மண்ணின் அடையாளங்களும் மறைந்து போகும் என்பதை நினைவில் கொள்வோம்.

மகன் காய்கறித் தொழில் மற்றும் இன்னொருவர் பளாஸ்டிக் கம்பெனியில் கும்பகோணத்திலும் வேலை பார்க்கப் போயிருந்தாலும் அழைப்பு வந்தால் ராணுபாடுன் ராணுபாயின் புதல்வர்கள் மருமகள்களும் போய் ஆடுவார்களாம். பொய்க்கால் குதிரை கலைஞர்கள் இன்று தஞ்சையில் இவர்களைத் தவிர யாருமில்லை. மராட்டிய அரசவைகளிலும், நாயக்க அவைகளிலும், சென்ற ஒரு நூற்றாண்டாய் கோவில்களின் சாமி புறப்பாடுகளிலும், இன்றைய அரசின் விளம்பரங்களிலும் பொய்க்கால் குதிரை பயன்பட்டு வருகிறது. திரைப்படங்களும், உபயோகித்துக் கொண்டுள்ளன.

பொய்க்கால் குதிரை நடனம் ஒரு நடனமேயல்ல. கலையேயல்ல என்று வாதிப்பவர்களும் சரி, பொய்க்கால் குதிரை ஒரு கிராமிய மக்கள் கலை என்று வாதிக்கும் மக்களன்பர்களும் சரி, இக்கலைக்கோ எக்கலைக்குமோ ஏதும் பயன் செய்துவிடவில்லை. வறுமையில் உழவும் ராணுபாய் நாடிராவ் குடும்பங்களை மறுமலர்ச்சியில் பூத்த எந்தச் சிந்தனைகளும் வளம் தந்து விடாது. இக்கலை மட்டுமல்ல, கலையே அதன் பிரயோகப் பிரயோஜனங்களைத் தேடிக்கொண்டிருக்கும் காலம் இன்று நம் கண்முன்னே எளிந்து கொண்டிருக்கிறது. பொய்க்கால் குதிரையை அண்டிய கலைத் தொழில்களும் இன்றைய வியாபார வாழ்வில் நகங்கி ஒழிந்து கொண்டிருக்கின்றன. யாருக்கு லாபம்? யாருக்கு மிச்சம்? அந்த சோகத்தைச் சொல்லிக் கொள்ளத்தான் யார் இருக்கிறார்கள்?

அழிந்து கொண்டிருக்கும் தஞ்சைக் கலைகள் இதுபோல் இன்னும் பல உள்ளன.

பேட்டியாளர் பிரகாஷ்

செயல்பாடுகள்

- ☞ நாட்டுப்புறக் கலைகளின் பெயர்களைப் பட்டியலிடுங்கள்.
- ☞ பொய்க்கால் குதிரை ஆட்டக்காரர் ராணுபாய் அவர்களின் வாழ்க்கைக் குறிப்பைத் திரட்டுங்கள்.
- ☞ தமிழக அரசின் கலைமாமணி விருது பெற்ற அம்மாபேட்டை கணேசனைப் பாராட்டி உரை தயாரியுங்கள்.
- ☞ ஆடினார், ஓடினார் இச் சொற்களின் பகுதி, விகுதிகளைக் கண்டறிந்து எழுதுங்கள்.

கரகாட்டம்

கரகாட்டம் -தன்மைகள்

இதனை ஆடல், விளையாட்டு என இருவகைப்படுத்தலாம், மரபு வழி ஆட்டம், புதிய நிலை ஆட்டம் என்றும் பகுக்கலாம், ஓர் ஆட்டத்தைத் தொடக்கம், வேகம், அதிவேகம் என்னும் மூன்று நிலைகளில் பகுக்கலாம் என்பார் கே. ஏ. குணசேகரன். தொடக்கத்தில் நையாண்டி மேளத்திற்கு ஏற்ப ஆட்க்காரர் ஆடத் தயாராவார். இரண்டாவது நிலையில் நையாண்டி மேளக் காரர் முழுமூராக இயங்க ஆட்க்காரரும் தமிழை மறந்து ஆடுவார். மூன் றாவதான அதிவேக ஆட்டத்தில் வலதுபழுமாகச் சூழன்று ஆடுவார். சிறிது ஓய்வான இடைவெளியில் கோமாளி பாடி ஆடி பேசி நடிப்பார்.

மரபு வழியில் நாடகப்பாணியும், தெம்மாங்குப் பாட்டும் இருக்கும், கரகாட்டத்துடன் பல துணை ஆட்டங்களும் நிகழும், இது கரகாட்டக்காரர்களும் ஓய்வெடுக்கவும், ஓரே நிகழ்ச்சி போரடிக்காமல் இருப்பதற்கும் இது உதவுகிறது.

கரகாட்டத்திற்கு நையாண்டி மேள இசைக்கருவிகளே இசைக்கப்படுகின்றன. பறை, பெரிய உடுக்கு, சிறிய உடுக்கு, சந்தக் குழல், சென்னை ஆகியவையும் இசைக்கப்படும் என்பார் விண்சென்ட் பெ வில்சன்

கரகத்தின் தொன்மை

இது தெய்வாம்சம் பொருந்திய கலை, வேத காலத்திலிருந்தே புகழ் பெற்ற யஜோர் வேதம் அபிந்யாங்களைப் பற்றிக் கூறுகிறது. இக் கரகக் கலை 6 காலைகள் பிரிக்கப்படுகிறது. ராசமும், தாளமும் தான் கரகக் கலைக்கு முக்கியம் என்றாலும் பல நிலைகளில் பாவமும் செய்து காட்ட வேண்டும். உள்ளத்து உணர்ச்சிகளை முகத்திலும் செய்கையின் மூலமாகவும் காட்டக் கூடியது கரகக் கலை.

வரலாறு

மாதவி ஆடிய குடக்கத்து பற்றி சிலப்பதிகாரக் குறிப்பு கரகாட்டம் பற்றிய தொன்மையான குறிப்பு.

கும்பாட்டம் ஆடும் பெண்ணைப் பற்றி வராஷோப நிஷக் என்னும் நூலில் (கி. பி. 2.5) குறிப்புள்ளது.

கண்ணன் குடக்கத்து ஆடியதாக செய்திகள் புராணங்களில் உள்ளன.

பெரியவாச்சான் பிள்ளையின் உரையில் தலையில் அடுக்குக் குடம், இரண்டு தோள்களிலும் குடங்கள், இரண்டு கைகளிலும் குடங்கள் என வைத்து ஆகாசத்தில் எழுந்தாடுவது பற்றி எழுதியுள்ளார்.

புனித நீர் வைக்கப்படும் கரகம், சக்தி கரகம் என்று அழைக்கப் பட்டது. முதை உண்ணியினி மாகாளி அம்மன் கோவில் விழாவில் சக்திக் கரகம் எடுக்கப்படுகிறது.

ஆற்றில் ஏழு ஊற்றுகளைத் தோண்டி கிணறு அல்லது குளத்திலோ நீரெடுத்து கரகச் செம்பில் முக்கால் பகுதிக்கு நிரப்புவர், செம்பின் வாயைத் தேங்காபால் மூடி, கட்டி அரளிப் பூவைப் கோபுரம் போல் கீழிலிருந்து மேல் நோக்கிச் சுற்றுவார், உச்சியில் எலுமிச்சம் பழத்தைச் செருகி, காதோலையும், கருக மனியும் சூட்டுவார். அதன் மேல் தக்கைக் கிளியைச் செருகி அரளிப் பூவின் இடையிடையே தென்னங்குருத்தையும் செருகுவார்.

பொதுவாக அம்மன் தெய்வங்களுக்குக் கரகம் எடுப்பது வழக்கம். கரகம் பற்றிய நம்பிக்கைகளும் வாய்மொழிக் கதைகளும் பல திரெள்பதி யைச் சுற்றியே உள்ளன. கதையில் குருஷேஷ்திரப் போர் முடிந்ததும், இறுதி யில் பாஞ்சாலியும் பாண்டவர்களும் சொர்க்கத்துக்குச் செல்லும் போது பாஞ்சாலி மயங்கி விழுந்து எழுந்த போது பாண்டவர்களைக் காணவில்லை. அப் போது திமிராசூரன் அவனது அழகில் மயங்கி அவனைத் தூக்கிச் செல்ல முயல்கிறான், அவள் வீரவடிவம் கொண்டு தலையில் கரகத்துடன் தோன்றி அவனைக் கொன்றாள். அதனால் அவனது கோயிலில் கரகம் எடுக்கப்படுகிறது என்பார்.

வன்னி/ அக்னியிலிருந்து தோன்றியதாகக் கூறப்படும் வன்னிய குல சத்திரியர்கள் அக்னியில் தோன்றிய பாஞ்சாலிக்குக் கரகம் எடுத்து ஆடி வருகின்றனர் என்பார்.

கரகம் அம்மனின் அம்சமாகக் கருதப்படும். கரகத்தைப் பூவால் அலங்கரித்தால் பூங்கரகம் என்றும், வேப்பிவையால் அலங்கரிக்கப்பட்டால் வேப்பிலைக் கரகம் என்றும் அழைக்கப்படும். கரகம் தவறி விழுந்தால் ஊருக்கு தீமை வரும் என்பது பொதுவான நம்பிக்கை. எனவே கரகத்தைக் கவனமாகக் எடுத்துச் செல்வார்.

கரகநீர் மழைநீரின் குறியீடு, அதை வணங்கி ஆற்றில் விடுவதன் மூலம் ஆற்றில் நீர் பெருகும் என்பது நம்பிக்கை.

முளைப்பாரியை ஊர்வலமாக எடுத்துச் செல்லும் போது கரகத்தையும் கொண்டு சென்று துணியால் திரையிட்டு மூடுவதுண்டு.

இலங்கையில் மாரியம்மன் கண்ணகி வழிபாடுகளில் கரகம் எடுக்கும் வழக்கமுண்டு. உடுக்கு இசைக்கு ஏற்ப ஆடுவார். கரகத்தில் நீருடன், வெற்றிலை, பாக்கு, சந்தனக் குழம்பு ஆகிய வற்றை இட்டு வேப்பிவையால் அலங்காரம் செய்வார் மைசூரில் குன்னக் கண்ணாடி என்று அழைப்பார். இக்கரகத்தில் உச்சியில் கண்ணாடி வைத்திருப்பதனால் இப்பெயர் வந்தது. பெங்களுரில் பாஞ்சாலிக்குத் திகளார்களால் துமிழ் வன்னியர் எடுக்கப்படும் கரகத்தைப் பச்சைக் கரகம் என்பார்.

சந்தி

பகுதியடன் இடைநிலை அல்லது சாரியை அல்லது விகுதி சந்தி குமிடத்தில் தோன்றுவது சந்தி ஆகும். பெரும்பாலும் பகுதிக்கும் விகுதிக்கும் இடையில் சந்தி வரும்.

நடந்தனன் = நட + ந(த)+ த + அன+ ஆன்

சாரியை

இடைநிலையும் விகுதியும் சார்ந்து வருவது சாரியை சாரியைகள் அ, உ, அன், கு

நடந்தது = நட + த(ந்) த + அ + து
சொல்லுக = சொல் + ல + உ + க
அனிந்தனர் = அனி + த(ந்) + த + அன் + அர்
பெயர்க்குவேன் = பெயர் + க + கு
+ வ் + ஏன்

கரகாட்டம்

குடக்கூத்து, கும்பக்கூத்தாகிப் பின்னர் கும்பாட்டமாகி இன்று கரகாட்டம் ஆகியுள்ளது. இதில் 35 வகையான மரபுவழி ஆட்டங்கள் இணைக்கப்பட இப்பொழுது 10 வகை ஆட்டங்களே ஆட்பட்டுகின்றன, குமரி மாவட்டத்தில் குட்டத்து ஆட்டம் என்றும் அழைப்பார்.

மன், செம்பு, பித்தளை முதலானவற்றால் ஆன கரகத்தைத் (பாளை) தலையில் வைத்துக்கொண்டு கீழே விழுந்துவிடாமல் இசைக்கேற்ப ஆடும் ஆட்டம் கரகாட்டம் என்று அழைக்கப்படுகிறது.

ஆட்டக்கரகம்

அலங்கரிக்கப்பட்டச் செம்பு அல்லது பித்தளைக் குடத்தைத் தலையில் வைத்துக்கொண்டு நெயாண்டி இசைக்கு ஏற்ப ஆடுவது கரகாட்டம் ஆகும். கரகம் என்றால் கமண்டலம். பூக்குடம் கும்பம், செம்பு, நீர்க்குடம் எனப் பல அர்த்தங்கள். 3 கிலோ எடையுள்ள செம்பினுள் 3 அல்லது 2 கிலோ மன் அல்லது அரிசி, 1 ரூபாய் நாணயத்தை இட்டு வாய்ப்பகுதி யைத் தேங்காயால் மூடி கட்டை வைத்து அதன் மேல் டோப்பா எனும் அலங்காரத்தாள் குடையைப் பொருத்துவர், முன்பு அரளிப்பூ, தென்னம்பூ போன்றவற்றால் அலங்கரித்து செம்புப் பகுதியில் பரிவட்டம் கட்டுவர், டோப்பா கூட்டின் மேல் கிளி, அன்னம், புறா போன்ற பொழுதைகளைச் சமூலம்படி அமைத்துஇருப்பார்.

தஞ்சை, கிழக்கு இராமநாதபுரம் பகுதிகளில் கரகச் செம்பு என்றும், மதுரை, நெல்லைப்பகுதிகளில் கரகாட்டம் என்றும் குமரி பகுதியில் கும்பாட்டம், குட்டத்து ஆட்டம் என்றும் இதனைக் குறிப்பிடுவார்.

மழை தெய்வமான மாரி, நீர் தெய்வமான கங்கை போன்ற வழிபாட்டு டன் இக்கலை தொடர்புடையது. பஞ்சம், கொள்ளள நோய், மழை, அறு வடை மகிழ்ச்சி போன்ற காரணங்களால் கரகம் எடுத்தனர். இதுவே பின்னர் தொழில்முறைக் காரமாக ஆயிற்று. வழிபாட்டுக் காரகம், சக்திக் காரகம் என்றும் தொழில்முறை கரகத்தை ஆட்டக் கரகம் என்றும் இது தோண்டி செம்பு என இருவகைப்படும். மன் கரகத்துடன் ஆடுவதைத் தோண்டிக் கரகம் என்றும் செம்பு அல்லது பித்தளையால் ஆன கரகத்தை அலங்கரித்து ஆடுவதைச் செம்புக் கரகம் என்றும் அழைப்பார். பொதுவாக சக்திக் கரகத்தின் துணை ஆட்டமாகவும், கோவில் விழாக்களில் பொழுதுபோக்குக் கலையாகவும் இது நிகழ்த்தப்படுகிறது. கால வளர்ச்சிபில் இந்த ஆட்டம் இசைக்கருவி, ஒட்டனை ஆகிய நிலைகளில் வளர்ச்சியடைந்தது.

இது தமிழகத்தை இனங்காட்டும் கலை. ஆன்கள் மட்டுமே ஆடிய ஆட்டத்தை இன்றும் பெண்களும் ஆடுகின்றனர்.

பெண்களே அதிகளாவில் இடம்பெறும் ஆட்டக்கலை அம்மன்கோவில் திருவிழா (கொடை) ஊர்வலத்தில் கரகாட்டம் மிகுதியாக நிகழ்த்தப்படு

கிறது. சித்திரை முதல் ஆவணி வரை இந்த ஆட்டம் மிகுதியாக இருக்கும், சில குடும்ப வாழ்வியல் சடங்குகள், அரசியல் பிரச்சாரம், வரவேற்று ஊவலங்கள், விளாம் பர ஊவலங்கள், அரசு விழாக்கள், கல்வி நிறுவனம் மற்றும் காவல்துறை விழாக்கள் போன்றவற்றில் கரகாட்டம் நடைபெறும்.

பிற மாநிலங்களிலும் நாடுகளிலும் கரகாட்டம் மரபு வழிக் கலையாக பண்பாட்டுச் சின்னமாக அடையாளம் காட்டு வதற்கும் மாணவர்களின் கலைத்திறனை வெளிப்படுத்தவும் பயணபடுத்தப்படுகின்றன. கரகக் கலைஞர்களை உற்சாகப்படுத்தி அரசு அமைப்புகள் சில (தமிழ்நாடு இயல், இசை, நாடக மன்றம், தென்னிந்திய பண்பாட்டு மையம்) ஏற்பாடு செய்கின்றனர். தொலைக்காட்சி நிறுவனங்களும் ஆதாவு தருகின்றன.

ஆட்ட விளக்கங்கள்

ஆட்கள் வரையறை இல்லை. ஒர் ஆண் ஒரு பெண், இரு பெண்கள், பல ஆண்கள், பல பெண்கள் எனப் பங்கு பெறுவர். இது வசதியையும் அவசியத்தையும் பொறுத்தது. ஆட்டக்காரர்களுக்கு வயது வரம்பில்லை. எனினும் இளம் பெண்களையே பொதுமக்கள் பெரிதும் ரசிக்கின்றனர்.

கரகாட்க்காரர்களோடு மயிலாட்டம், மாடாட்டம், கரடியாட்டம், குதிரையாட்டம், குறவன் குறத்தியாட்டம், ராஜா ராணியாட்டம், செட்டியார் செட்டிச்சியாட்டமும் சேர்ந்து கொள்ளும்.

கரக ஒப்பனை

கரகம் தோண்டிக்கரகம், செம்புக் கரகம், அடுக்குக் கரகம் என மூன்று வகைப்படும். தோண்டி மண்ணால் செய்யப்படுவது. மற்றவை செம்பு போன்ற உலோகங்களால் ஆனவை.

தோண்டி கரகத்தில் தேவையான அளவு அரிசியை நிரப்பி செடி எனப்படும் காகிதப் பூச்சரங்களை வாயில் தொங்க விடுவர். கரகத்தின் உச்சியில் தக்கைக் கிளியைச் செருகுவர். தோண்டி முட்டை வடி வில் சிரமம் தருவதாக, விழுந்தால் உடைந்து விடுவதாக இருக்கும். பெரும் பயிற்சி தேவைப்படுவதால் இக்கரகம் குறைந்து வருகிறது.

செம்பு, எவர்சில்வர் போன்ற வற்றால் ஆன கரகத்தை தஞ்சாவூர் கரகம் மதுரைக்கரகம், திருநெல்வேலிக்கரகம் எனப் பகுப்பர். செம்பின் மேல் கண்ணாடிக் கூடு தனியாகச் சுற்றுவது போல் அமைக்கப்பட்டு மூன்றரை கிலோ எடை உள்ளதாக இருப்பது தஞ்சைக் கரகம். செம்பில் ஈரமான நிரப்பி ஒரு வேப்பிலைக் கொத்தை நுழைத்து கழுத்துப் பகுதி

யில் வாழை இலையை மடித்துச் சுற்றிக் கட்டுவர். உச்சியில் காதோலை கருக மனியிடன் இணைந்த தக்கைக் கிளியைச் செருகி 2 கிலோ எடையுள் எதாக இருப்பது மதுரைக் கரகம். செம்பின் கழுத்துப் பகுதியில் இருந்து உச்சி வரைக்கும் கூம்பு போல் தோன்றுமாறு அரளிப் பூவைச் சுற்றிக் கட்டு வார்கள். அரளிப் பூவில் இடையிடையே தென்னங் குருத்துக்களைச் செருகி கழுத்துப் பகுதியில் காப்பு கட்டுவார்கள். சிலர் கோயில் பரிவட்டமும் கட்டுவர்.

பிற்காலத்தில் செம்பின் வாய்ப்பறத்தில் தேங்காயின் அடிப்பகுதியை வைத்து அசையாதவாறு நால் கயிற்றால் கட்டி தேங்காய் குடுமியில் காதோலை கருகுமனியிடன் இணைந்த தக்கைக் கிளியைச் செருகுவர். செம்பின் கழுத்துப் பகுதியில் வாழை இலையை மடித்துச் சுற்றிக் கட்டி சுற்றிக் கிளிகளை அமைப்பர்.

தற்காலத்தில் தேங்காய்க்குப் பதில் ஆல விழுதால் ஆன கட்டை யைச் செம்பில் செருகிக் கட்டுவர். அரளிப்பூவிற்குப் பதிலாக டோப்பா எனப் படும் அலங்காரக் கூடையைச் செருகுவர். வேப்பிலை, கருகுமனி, காதோலை, அரளிப்பூ, தென்னங் குருத்தோலை, காப்பு, பரிவட்டம் போன்ற வழி பாட்டுப் பொருட்கள் போய் வெறும் அலங்காரப் பொருட்கள் மட்டுமே இடம் பெற்று வருகின்றன.

கரகக் கலைஞர்களின் ஒப்பனை

கரகக் கலைஞர்கள் தாங்களே சுய ஒப்பனை செய்து கொள்வர். பெண்கள் முகப்புச்சுடன் மைதீட்டி, புருவம் எழுதி, புருவத்திற்கு மேல் வண்ணப்புள்ளிகளிட்டு, பொட்டிட்டு, உட்டுச் சாயம் பூசி, தலையில் இரட்டைச் சடையோ, கொண்டையோ போட்டு கனகாம்பரம், மல்லிகை போன்ற சரங்களைச் சூடிக் கொள்வர். வெண்ணிற இறகுகளைக் கொண்டையின் பின்புறம் அரை வட்டமாகக் கட்டிக்கொள்வர்.

அடவுகள்

1. கால் மாற்றி நடந்து செல்லல்.
2. கால் தூக்கிப் போட்டு ஆடுதல்.
3. வட்டத்தில் கால் கைகளை உள்ளும் புறமும் போட்டு ஆடுதல்.

கரகாட்டத்துக்கான இசை

நெயாண்டி மேளமே கரக ஆட்டத்துக்கான இசையை அமைத்துள்ளது. 2 நாதசுரம் 2 தவுல் 2 பம்பை 1 தமுக்கு ஆகிய கருவிகள் சேரும். தென்பகுதியில் இதுவே மிகுதி. தஞ்சைப் பகுதியில் கொந்தளம் சேர்ந்தும் தஞ்சாவூர் மேளம் என்றே அழைக்கப்படும். ஆரம்ப காலத்தில் உறுமி மேளத்துக்கு ஏற்பவும் கரகம் ஆடியுள்ளதாக தெரிய வருகின்றது. இதனை இன்றும் கும்பகோணம் பகுதியில் காணமுடியும்.

பேரா. சு. சண்முகசுந்தரம்

ச. சண்முகசுந்தரம் (காவ்யா சண்முகசுந்தரம்)

திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் கால்க்கரை எனும் கிராமத்தில் பிறந்தார். சிறுக்கைதகள், நாவல், ஆய்வுநால்கள் என்று பல்வேறு படைப்புகளை எழுதியுள்ளார். இவரது ஆய்வு நால்களை உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனம், சாகித்ய அக்காதமி போன்றவை வெளியிட்டுள்ளன. ‘காவ்யா’ எனும் இலக்கியக் காலாண்டிதழை நடத்தி வருகிறார்.

செயல்பாடுகள்

- ☞ ஊர்த் திருவிழாவில் கண்டுமகிழ்ந்த கரகாட்டத்தைப் பற்றியச் செய்திகளை அனுபவக் குறிப்பாக எழுதுங்கள்.
- ☞ கரகாட்டக் கலைகளின் வகைகளைப் பட்டியலிடுங்கள்.
- ☞ கரகக் கலைஞர்களின் ஒப்பனை முறைகளை விளக்குக.
- ☞ கரகாட்டக் கலையின் இன்றையநிலை குறித்துத் தலையங்கம் தயார் செய்யுங்கள்.
- ☞ நமது வட்டார நாட்டுப்புறக் கலைகளை வரிசைப்படுத்துங்கள்; நிகழ்த்துங்கள்.

சுவடுகள்

புதிய படைப்பாளிகளுக்கு

இன்று கவிதை எழுத நினைக்கும் இளைஞர்கள் முதலில் பாரதியார், நாமக்கல்லார், கவிமணி தேசிக விநாயகனார், கண்ணதாசன், அத்தோடு இன்றைய பிரபல புதுக்கவிதை படைக்கும் கவிஞர்களின் நால்களையும் திருக்குறள், முத்தொள்ளாயிரம் முதலான நால்களையும் ஆழ்ந்து படிக்க வேண்டும்.

அனைத்துப் பொருள்களிலும் கவிதா சக்தியின் ஆழ்ந்த பொருள் பொதிந்துள்ளது. அதை உணர்ந்து கவிதை எழுதத் தொடங்கலாம்.

முதலில் நாம் நாட்டுப்புற இலக்கியம் பற்றிச் சிறிது பார்ப்போம். நமது மூதாதையர்கள் வயலுக்குத் தண்ணீர் பாய்ச்சும்போதும், களை எடுக்கும்போதும், வண்டி ஓட்டும்போதும் இன்னபிற வேலைகளைச் செய்யும்போதும் கடின உழைப்பின் துயர்களை மற்பதற்குத் தாமே இட்டுக்கட்டிச் சொந்தமாகப் பாடல்களைப் பாடுவார்கள்.

அந்த மக்களின் மன ஆழத்திலிருந்து எழும் ஏக்கம், வேதனை, விரக்தி, எக்களிப்பு, மகிழ்ச்சி, மருட்சி, வேட்கை, வெறுப்பு ஆகிய பல்வேறு உணர்ச்சிகள் இந்தப் பாடல்களில் பிரதிபலிக்கின்றன. இந்தப் பாடல்களில் எதுகை, மோனை, ஒசைந்யம், உவமைகள் கவித்வம் ஆகிய முறையான யாப்பிலக்கணத்திற்கு வேண்டிய யாவும் பொதிந்து கிடக்கின்றன. இத்தனைக்கும் அவர்கள் படிக்காதவர்கள்.

கவிதை என்றால் என்ன? இலக்கியம் என்றால் என்ன? யாப்பிலக்கணம் என்றால் என்ன என்பதைப் பற்றி ஏதும் அறியாதவர்கள்.

இதையே நாட்டுப்புறத்துப் பாடகார் பாடுவதைக் கேளுங்களேன்.

பாடறியேன் படிப்பறியேன், பள்ளிக்கூடம் நானறியேன் ஏற்றியேன், எழுத்தறியேன், எழுத்துவகை நானறியேன். ஏட்டிலே எழுதவில்லை எழுதி வைத்துப் படிக்கவில்லை வாயிலே வந்தபடி வகையுடனே நான் படிப்பேன்.

மனதிலுள்ள உண்மையை எப்படி வெளிக்காட்டுகிறார் என்று பாருங்கள். இவர்களைப் போன்று நாமும் கவிதை பாடலாம். உள்ளத்துள்ளது கவிதை இன்ப ஊற்றெடுப்பது கவிதை என்று பாடுவார் கவிமணி தேசிக விநாயகனார். அதிகாலையில் எழுந்து ஏரினைத் தோளில் தூக்கிக் கொண்டு வயலுக்குப் போகும் கிராமத்து விவசாயத் தொழிலாளி சூரிய உதயத்தைக் கண்டதும்.

ஆகா, என்ன அழகாயிருக்கு என அதிசயித்து இரசிக்கிறார். அழகினைக் கண்டு இரசிக்கத் தெரிந்த அனைவரும் கவிதை உள்ளம் படைத்தவர்களே.

தங்கள் மனதில் மலரும் இனிய எண்ணாங்களைப் பாட்டாகப் பாட முயன்றால் நிச்சயமாக அதுவே கவிதையாகப் பரிணமித்துவிடும்.

பாட்டிலே எவ்வாறெல்லாம் உணர்ச்சிகளை வெளிக்காட்ட முடியும் என்பதற்கு ஒரு தாலாட்டுப் பாடலைப் பார்ப்போம்.

ஆராரோ ஆரிரோ, ஆராரோ ஆரிவரோ
யாரடிச்சா நீயமுதாய் ஆராரோ ஆரிவரோ
அடிச்சாரை சொல்லியழு ஆக்கினைகள் செய்திடலாம்
மாமன் அடிச்சாரோ மல்லிகைப் பூ செண்டாலே
அத்தை அடிச்சாளோ அரளிப் பூ செண்டாலே

தன்னோடு உடன் பிறந்தவனான மாமனுக்கு ஒரு மரியாதையும், தன் கணவனோடு உடன் பிறந்தவளான அத்தை மீது ஒரு அலட்சிய மனோ பாவமும் இந்தக் கிராமத்துப் பெண்ணின் பாடலில் அருமையாக இழையோடுகிறது.

படிக்காத பாமரப்பெண்ணாலும் உணர்வுடூர்வமான பாடல் இயற்ற முடிகிறதல்லவா?

தன் கணவன் வியாபாரத்திற்காக அடிக்கடி வெளியூர் போய் விடுகிறான். நீண்ட நாட்கள் கழித்தே வீடு திரும்புறான். ஒரே குழந்தை பெற்ற இளம் பெண். கணவன் அருகிலிருந்து அன்பு வார்த்தை பேசி ஆதரவு காட்ட முடியாமல் வியாபாரத்திற்காக அலைந்து கொண்டிருக்கிறாரே என்ற ஆதங்கம் அவள் மனதில்.

ஒரு நாள் அவன் வருகிறான். அன்றே மீண்டும் போக வேண்டும் என்றுவேறு கூறுகின்றான். குழந்தை அழுகிறது. அவள் தாலாட்டு கிறான். அவள் ஏன் குழந்தை அழுகிறது எனக் கேட்கின்றான். அவள் எண்ணத்தைப் பாடல் மூலம் மறைமுக நுட்பமாக உணர்த்துகிறாள்.

முளைப்பாரி

தானானே தானானே
தானானே தானானே
வேளாரு கிட்டச் சொல்லி
கோளாறா ஓடொடாச்சு
வட்ட வட்ட ஓடொடாச்சு
குட்டமுள்ள முளைப்பயறு
ஆட்டாந்தொழு தெறந்து
ஆட்டெட்ருவு அள்ளிவந்து
மாட்டெட்ருவு அள்ளிவந்து
கடுகுலயுஞ் சிறுபயறு
காரா மணிப்பயறு
மிளகுளயுஞ் சிறுபயறு
முத்தான மணிப்பயறு
மொள போட்ட ஒண்ணா நாளு
ஓரெலையாம் முளைப்பாரி
ஓரெலைக்கும் காப்புகட்டி
ஒரு பானை பொங்கலிட்டு
முளைப்பாரி போடுங்கம்மா
முத்தாலம்மனைப் பாடுங்கம்மா
தானானே போடுங்கம்மா
தையலரே ஒரு குலவை

யாரும் அடிக்கவில்லை. அஞ்சவிரல் தீண்டவில்லை.

தானே அழுகின்றான் தம்பித்துரை வேணுமுன்னு

இவ்வாறெல்லாம் கிராமத்துப் பெண்ணால் கவிதை பாட முடிகிறதல்லவா?

நாம் மலைகளைச் சார்ந்த வனங்களைப் பார்த்து இருக்கிறோம். மனிதர்கள் நடமாட முடியாத அடர்ந்த காடுகளும் உண்டு. மரங்களின் கிளைகள் அடர்ந்த காடுகளும் உண்டு. மரங்களின் கிளைகள் ஒன்றொடொன்று நெருக்கமாக இருப்பதால் அந்த மரங்களில் மந்திக் குரங்குகள் கூடத் தாவி ஓட முடியாது என்று அடர்ந்த வனத்தின் சிறப்பை.

‘மந்தியும் அறியா மரன்பயில் அடுக்கம்’ என்று பாடுவார் நக்கீரர், திருமுருகாற்றுப்படை என்ற சங்க இலக்கிய நாலிலே. அடர்வனத்தின் நெருக்கத்தை இதனினும் அழகாக ஒரு நாட்டுப்புற கவிஞர் பாடுவதைப் பாருங்கள்.

நீ தானோ?

தெள்ளுதமிழ் வளர்த்த
தென்னவராம் பாண்டியர்க்குப்
பிள்ளைக்கலி தீர்த்த
பெருமானும் நீதானோ?

மாம்பழத்தைக் கீறி
வயலுக்கு உரம் போட்டுத்
தேன்பாய்ந்து நெல்வினையும்
செல்வமுளார் புத்திரனோ?

வெள்ளித் தேர்பூட்டி
மேகம்போல் மாடுகட்டி
அள்ளிப் படியளக்கும்
அதிட்டமுள்ளார் புத்திரனோ?

வாரிப் படியளக்கும்
மகிமையோர் புத்திரனோ?
சேற்றிலொரு செங்கழுநீர்
திங்களொரு பூப்புக்கும்
நூற்றிலொரு பூவெடுத்து
முடிப்பார் மகனாரோ?

மதுரை இருகாதம்
வாழ்மதுரை முக்காதம்
ஜம்பத்தாறு தேசம்
ஆள வந்த சீமானோ?
பாட்டனார் ஆண்ட
பதினெட்டு ராச்சியமும்
நாட்டமுடன் ஆளவந்த
ராசகுல நாயகமோ?

- நாட்டுப்புறப்பாடல்

எப்புகுந்தால் இறகொடியும்

இண்ட முள்ளுக்காடு

கொச்சுப்புகுந்தால் இறகொடியும்

குறிஞ்சி மலைக்காடு

ஒரு பெரும் புலவருக்கு இணையாக ஒரு நாட்டுப்புறத்து ஆள் பாட முடியும் என்றால் நாமும் ஏன் அழகாகக் கவிதை எழுத முடியாது?

மோப்பக் குழையும் அனிச்சம் முகந்திரிந்து
நோக்கக் குழையும் விருந்து

என்று திருக்குறளில் வரும் உவமையில் அனிச்சம்பூ எடுத்து முகர்ந்து பார்த்தால் வாடிப் போய் விடும் என்பார் திருவள்ளுவர்.

கையாலே பூ எடுத்தால் காம்பழுகி போகு முன்னு
விரலாலே பூ எடுத்தால் வேரமுகிப் போகு முன்னு
பொன்னுசி கொண்டு பூத்த மலரெடுத்து
வெள்ளுசி கொண்டு வெளுத்த மலரெடுத்து

எடுத்து முகர்ந்து பார்த்தால் வாடிவிடும் என்பதைவிடக் கையால் எடுத்தாலே அழுகி விடும் என்பது இன்னும் அழகாக இருக்கிறதல்லவா.

இதைப் பாடியவர் ஒரு சாதாரண கவிக்காரர்தான். ‘மழை பேஞ்சும் கெடுக்கும் பேயாமெயும் கெடுக்கும்’ என்பது பழமொழி. ‘கெடுப்பதூம் கெட்டார்க்குச் சார்வாய் மற்றாங்கே எடுப்பதூம் எல்லாம் மழை’ என்பார் திருவள்ளுவர். மழையின் இயல்புகள் பற்றி ஒரு நாட்டுப்புறத்துக் கவிஞர்கள் பாடலைப் பார்ப்போமா?

கோடைமழை பெய்யாதோ

குறும்பரடு சாகாதோ

மாசிமழை பெய்யாதோ
 மலையில் வெள்ளம் சாயாதோ
 எத்துமீனு ஏறாதோ
 எங்க பஞ்சம் தீராதோ

அன்பு, பக்தி, மரியாதை உடையவர்களை அடிக்கடி பார்க்க முடியாதபோது
 படங்களை வைத்துப் பார்த்துக் கொள்வது நமக்கு இயல்பு.

கண்ணன் முகம் மறந்து போனால் - இந்த
 கண்கள் இருந்து பயனுண்டோ?
 வண்ணப் படமும் இல்லை கண்டால் - இனி
 வாழும் வகை என்னடி தோழி -

இது மகாகவி பாரதியின் பாடல்.

ஓரு நாள் ஓரு பொழுதும்
 உங்கமுகம் பாராமே
 ஓடைக்கரை மன்னெண்டுத்து
 உருவமும் செஞ்சுபாத்தேன் -

இது ஒரு பட்டிக்காட்டுப் பெண்ணின் பாடல்.

பெருங்கவிஞர்களுக்கு இணையாகக் கிராமத்துப் படிக்காத
 பாமரர்களாலும் பாட முடியும் என்றால் நம்மாலும் பாட
 முடியுமல்லவா?

ஓரு பஞ்சாலையில் பணிபுரிகிறாள் ஓரு பெண். உற்பத்தியாகின்ற
 நூல் விலையாகி ஊதியமும் வருகிறது. ஆனால் வருமானம்
 போதாமல் வரதத்சினை கொடுக்க இயலாமல் தன் மகளைத்
 திருமணம் செய்து வைக்க இயலவில்லை. அவள் இதனை மனதில்
 புதியுமாறு உருக்கமாகப் பாடுகிறாள்.

நாறு அடியாப் கோபுரமாம்
 நாலு நாக்கும் மில்லாவுசு
 நாலு விலை ஆயிட்டாலும்
 குமரி விலை ஆகவில்லையே

நாமும் இது போன்றே குழ்நிலைகளை மையமாக வைத்துக் கவிதை
 எழுதலாம். சிலர் என்ன தலைப்பில் எழுதுவது என்று தான்
 புரியவில்லை என்கிறார்கள். தெலுங்கு மொழியில் மகாகவி ஸ்ரீ ஸ்ரீ
 கஹுவார்:

அக்கிபுல்ல, குக்கயில்ல, சப்புபில்ல
 தீப்பெட்டி, நாய்க்குட்டி, சோப்புக் கட்டி
 ஆந்றலார் கவிதை எது பொருளில்லை
 ஆகா எல்லாம் அற்புதுப் படைப்பே
 உலகம் என்பது பதும விழுகம்
 கவிதை என்பது தீராத்தாகம்

பழுமொழிகள்

அகல இருந்தால் நிகள உறவு
 கிட்ட வந்தால் முட்டப்பகை

அரிசி ஆழாக்கானாலும்
 அடுப்புக்கட்டி மூன்று வேண்டும்.

ஆறு போவதே போக்கு
 அரசன் சொல்வதே தீர்ப்பு

இரவற் சீலையை நம்பி
 இடுப்புக் கந்தையை எறியாதே

உண்ட உடம்பிற்கு உறுதி
 உழுத புலத்தில் நெல்லு

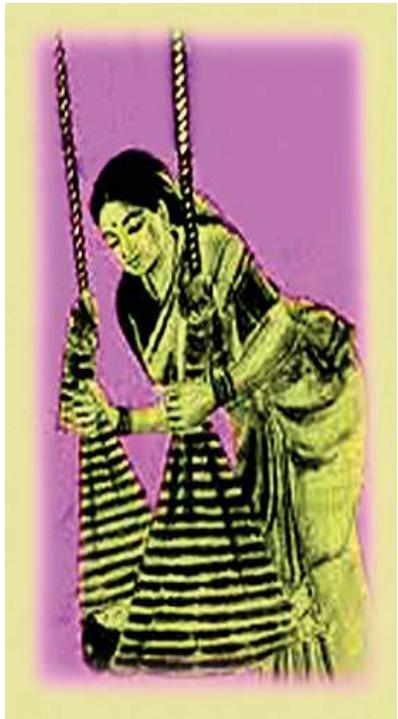
ஊசியைக் காந்தம் இழுக்கும்
 உத்தமனை அன்பு இழுக்கும்

எலிவளை ஆனாலும்
 தனிவளை வேண்டும்

ஒசை பெறும் வெண்கலம்
 ஒசை பெறா மட்கலம்

காலம் போகும் வார்த்தை நிற்கும்
 கப்பல் போகும் துறை நிற்கும்

செருப்பின் அருமை வெயிலில் தெரியும்
 நெருப்பின் அருமை குளிரில் தெரியும்

ஆகவே எதைப் பற்றி வேண்டுமானாலும் கவிதை எழுதலாம். அதில் தீராத தாக உணர்வு வேண்டும். பாரதி பாடுவார்:

எழுதுகோல் தெய்வம்
எழுத்து தெய்வம்

இந்தக் கருத்தினை வைத்து எழுத்து என்கிற புனிதமான காரியத்தை ஆர்வலர்களாகிய நீங்கள் உடனே தொடங்கலாம்.

மனிதன் முயன்றால் முடியாதது ஏதும் இல்லை.
சந்திரனை தொட்டதின்று மனித சக்தி
சரித்திரத்தை மாற்றியது மனித சக்தி
என்று பாடுவார் பட்டுக்கோட்டையார்.

ஆகவே நமது சக்தியைப் புதிய எழுத்துப் பணிக்கு அர்ப்பணித்து ஏற்றத் தாழ்வில்லா, மதபேதமில்லா, வன்முறையில்லா, அமைதியான புதிய வாழ்க்கை வாழ புதிய சமுதாயத்தை உருவாக்க எழுதுவோம். செயலாக்கு வோம்.

உழுது விதைத்து விடு
என்றேனும் செடி முளைக்கும்
எழுதத் தொடங்கி விடு
என்றேனும் கவி பிறக்கும்.

கொ.மா. கோதண்டம்

கொ.மா. கோதண்டம்

நூலகத் தொழிலாளியாகப் பணியாற்றி ஓய்வு பெற்றவர். 100-க்கும் மேற்பட்ட நூற்களை எழுதி யுள்ளார். ஆரண்ய காண்டம் என்ற இவரது சிறுக்கைத் தொகுதிக்கு இந்திய குடியரசுத் தலைவர் இலக்கிய விருது கிடைத்துள்ளது. மலேசியா பல்கலைக்கழகம் இவருக்கு முனைவர் பட்டம் வழங்கியுள்ளது. இவருடைய படைப்புக்கள் இயற்கை, விலங்குகள் பற்றியே மையமிட்டு அமைந்திருப்பவை.

செயல்பாடுகள்

- ☞ அனிச்ச மலரின் இயல்பினைக் குறித்துக் குறிப்பு தயாரியுங்கள்.
- ☞ பழம் பாடல்களுடன் நாட்டுப்புறப் பாடலை ஒப்பீடு செய்து எழுதுங்கள்.
- ☞ “காலம் போகும் வார்த்தை நிற்கும்
கப்பல் போகும் துறை நிற்கும்” -பழமொழிக்கு விளக்கம் எழுதுங்கள்.
- ☞ “நூறு அடியாய் கோபுரமாம்
நாலு நாக்கும் மில்லாவுக்கு
நாலு விலை ஆயிட்டாலும்
குமரி விலை ஆகவில்லையே”
- பாடல் வரிகளை விமர்சனம் செய்து குறிப்பாக எழுதுங்கள்.
- ☞ உங்களுக்குத் தெரிந்த தாலாட்டுப் பாடல்களைச் சேகரியுங்கள்.

மைல் கற்கள்

கதைப்பாடல்கள்

கதையடங்கிய நாட்டுப் பாடல்கள் தமிழ்நாட்டில் ஏராளமாக இருக்கின்றன. இவையாவும் கிராமத்திலுள்ள உழைக்கும் மக்களிடையே இன்னும் செல்வாக்கு பெற்றிருக்கின்றன. இவைகளில் சில வகைப் பாடல்கள் பாடகர்களால் விழாக்காலங்களில் பாடப்படுகின்றன. திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலும், குமரி மாவட்டத்திலும் கோவில் கொடைகளின்போது வில்லுப்பாட்டுகள் பாடப்படுகின்றன. அறுவடைக்காலங்களில், திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலும் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலும் கட்டபொம்மன் கதைப்பாடல்களைக் கூத்தாக நடிக்கிறார்கள். தென்னாற்காடு செங்கற்பட்டு மாவட்டங்களில் தேசிங்குராஜன் கதை பாட்டாகப் பாடப்படுகிறது. கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் கள்ளழகர் அம்மானை பாடப்படுகிறது. நாட்டுப்பாடலாக முதலில் தோன்றிய நல்லதங்காள் கதை, பாட்டாகப் பாடப்பட்டதுமன்றி நாடகமாகவும் நடிக்கப்பட்டது.

இப்பாடல்கள் அம்மானை சிந்து, கும்மி, லாவணி, வில்லுப்பாட்டு, ஏசல் முதலிய பல உருவங்களில் இன்னும் நிலைபெற்றிருக்கின்றன. ஆனால் கிராம வாழ்க்கையோடு தொடர்பற்றுப்போன படிப்பாளிகளுக்கு இவற்றைப்

பற்றி எதுவுமே தெரியாது. இப் பாடல்களை இழிவானவை எனவும் என்னுகிறார்கள். தமிழ்நாட்டில் பெரும்பகுதியான மக்கள் கிராமங்களில் வாழ்கிறார்கள். கிராம மக்களில் பெரும்பாலோர் உழைப்பாளிகள். உழவு,

தேசிங்குராஜன் கதை

இராஜபுத்திர பரம்பரையில் தோன்றித் தமிழ்நாட்டிலுள்ள செஞ்சியில் கோட்டை கட்டி மக்களின் மதிப்பை ஈட்டி மாவீரனாக விளங்கி வெம்போரில் வீரமரணம் எத்தி அழியாப் புகழைப் பெற்ற தேசிங்கு ராஜனின் சிறப்புமிக்க

வரலாறு கதைப் பாடலாக மலர்ந்துள்ளது. பெல்லி பாதுஷாஹே புகழ்ந்து பாராட்டிய மாவீரனாகத் தேசிங்குராஜன் விளங்கினான். முரட்டுக் குதிரையின் பிடரியைப் பிடித்து அடக்கி யாரும் ஆணமை மிக்கவன். தன்னைச் சமந்து தன் எண்ணம் அறிந்து விரையும் பெருஞ்செயல் களைச் சாதனையாக்கிக் காட்டிய நிகரற் வீரனாகத் திகழ்ந்தவன்.

தேசிங்குராஜன் திருவரங்க நாதரை நினைத்து வணங்கும் இறைப் பற்றாளன். செஞ்சிக் கோட்டையில் அரங்கநாதனின் கோயிலை அமைத்துத் தினம் தினம் வணங்கி வந்தவன்.

தேசிங்கு ராஜனின் தோற்றமும் சீற்றமும் அனைவரையும் அச்சத்துடன் அலற வைக்கும். களம் புகுந்தால் எதிரிகள் யானைக் கூட்டங்களாகி விடுவார். தேசிங்கு சிங்க ஏறாகி அவர்களைத் தாக்கும் தனிப்பெரும் வீரனாகி விடுவான்.

நெசவு, விறகு வெட்டுதல், ஆடுமாடுகள் மேய்த்தல், மண்பாண்டம் செய்தல், பாய்முடைதல் முதலிய தொழில்களில் அவர்கள் ஈடுபட்டிருக்கிறார் கள். கிராம வாழ்க்கைக்கு ஆதாரமான உழைக்கும் மக்கள் இப்பாடல்களைப் பாடுகிறார்கள். எனவே உழைக்கும் மக்களின் பண்பாட்டை அறிந்து கொள்ள விரும்புவோர், இப்பாடல்களைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

இப்பாடல்களைப் புராணக் கதைப்பாடல்கள், வரலாற்றுக் கதைப் பாடல்கள், சமூகக் கதைப்பாடல்கள் என்று மூவகையாகப் பிரிக் கலாம். அல்லியரசாணிகதை, பவளக் கொடிக்கதை, புவனேந்திரன் களவு மாலை, பார்வதி தட்சராஜன் சரித்திரம் முதலியன புராணக் கதைகளைத் தழுவியவை. ஆனால் இக்கதைகள் முற்றிலும் புராணக் கதைப் போக்கைத் தழுவியவை அல்ல. இரண்டொரு சம்பவங்களைப் புராணக் கதைகளிலிருந்து தேர்ந் தெடுத்துக்கொண்டு தமிழ்நாட்டு உழைக்கும் மக்களின் கண்ணோட்டத்தில் கற்பனையை ஓடவிட்டுப் பின்னப் பட்டிருக்கும் கதைகளே இவை.

மகாபாராதத்தில் அர்ச்சனன், சித்ராங்கதை என்னும் குமாரியை மனந்து கொண்டான் என்று வரும் சம்பவத்தை, கற்பனை வளத்தால் அல்லி அரசாணி மாலையாக எவரோ ஒரு கவி புனைந்துவிட்டார். அதைத் தொடர்ந்து தமிழ்க் கலாச்சாரத்திற்கும் வடநாட்டுக் கலாச்சாரத்திற்கும் இணைப்பு ஏற்படுத்தும் முறையில் பல கதைகள் தோன்றின. இவ்வாறு தோன்றிய கதைகளுள் ஒன்று ஏனியேற்றம் என்பது. இக்கதைக்கு ஆதாரம் எதுவும் மகாபாரதத்தில் இல்லை. ஆனால் இக்கதையில் வரும் பாத்திரங்களைல்லாம் மகாபாரதத்தில் வரும் பாத்திரங்கள். பாண்டவர்கள் நாடு கடத்தப்பட்டிருக்கும்போது சுபத்திரை

தனியாக இருந்தாள். அவளைத் துரியோதனன், தன்னிச்சைக்கு இசையும்படிக் கேட்டான். அவள் அர்ச்சனனது மற்றொரு மனைவியான அல்லி இருக்கும் மதுரை வந்து சேருகிறாள். துரியோதனன் அவளைத் தேடிக்கொண்டு வருகிறான். அவளை அவமானப்படுத்துவதற்காக

அல்லி ஒரு தந்திரம் செய்கிறாள். ஒரு இயந்திர ஏணி செய்யச் சொல்லி அதன்மீது படுத்துக்கொண்டால் சுபத்திரையிடம் அனுப்பிவிடுவதாகச் சொல்லுகிறாள். அந்த ஏணியில் அவன் படுத்தும் அது

பலவிடங்களுக்கு அவனைக் கொண்டு செல்கிறது. போகிற இடங்களிலெல்லாம் பெண்கள் அவனை அடிக்கிறார்கள். கடைசியில் அவன் மனைவியிடமே அது அவனைக் கொண்டு தள்ளிவிடுகிறது. இப்படி ஒரு கற்பனைக் கதையைப் புராண கதாபாத்திரங்களை வைத்து உருவாக்கி இருக்கிறார்கள். புராணக் கதைகளைக் கேளி செய்யும் முறையிலும் சில நாடோடிப் பாடல்கள் இருக்கின்றன. பார்வதி கலியானம் இவ்வகையைச் சார்ந்தது. தட்சராஜன் கதையும் அநேகமாக அப்படித்தான். இக்கதைகளில் புராணக் கண்ணோட்டத்திற்கு நேர எதிரான கருத்து களைக் காணலாம். ஆகையால் புராணக் கதைகள் என்று சொல்லும்பொழுது, நாடோடிப் பாடல்களின் கதை மாறுதலில்லாமல் புராணத்தில் உள்ளதுபோல் இருக்கும் என்று கருத வேண்டியது இல்லை. புராணக் கதைகளை உழைப்பாளி மக்கள் எவ்வகையில் புரிந்து கொள்கிறார்களோ அம்முறையில் இக்கதைகள் மாற்றப் பட்டிருக்கும்.

இரண்டாவது வகையான கதைகள் சரித்திரக் கதைகள். இவற்றில் முக்கியமானவை தேசிங்குராஜன் கதை, கட்டபொம்மன் கதை, மருதுபாண்டியர் கதை, கான்சாகிப் சண்டை, பூலித்தேவர் சிந்து முதலியவை. இவ்வரலாற்று வீரர்களின் சரித்திரங்கள் பலவகையான உருவங்களில் நாட்டுக் கதைப்பாடல்களாக வழங்கி வருகின்றன. இக்கதைகளில் சரித்திரத்தை நாம் உழைக்கும் கிராம மக்களின் கண்ணோட்டத்தில் காண்கிறோம். இச்சரித்திர வீரர்களின் சிறந்த பண்புகளை இக்கதைகள் போற்றிப் புகழ்கின்றன. கட்டப்பொம்மன், மருது சகோதரர்கள், பூலித்தேவர் முதலிய வெள்ளையரை எதிர்த்த வீரர்களின் வரலாறு வழிவழியாக இக்கதைப்பாடல்கள் மூலம் நமக்குக் கிடைத்து இருக்கின்றன. உண்மை வரலாற்றை மறைத்துவிட ஆங்கிலச் சரித்திர ஆசிரியர்கள் செய்த முயற்சிகளை இப்பாடல்கள் முறியடித்து விட்டன. வெள்ளையர்கள் மறைத்து விட்ட பல நிகழ்ச்சிகளையும் இப்பாடல்கள் நமக்கு வெளிப்படுத்துகின்றன.

தேசிங்கு ராஜன் செஞ்சியை ஆண்டபோது அதனைச் சுற்றி நூற்று எழுபத்திரண்டு பாளையப் பட்டுகள் இருந்ததாகக் கதைப்பாடல் குறிப்பு தருகிறது. அவற்றுள் மிகச்சிறந்த ஆர்க்காடு பாளையப்பட்டு. நவாபு சைதுல்லா வின் கையில் இருந்தது. இரங்கநாத பிள்ளை அவனுடைய கணக்குப்பிள்ளையாக இருந்தார். மேலும் சேத்துப்பட்டுத் தாவுத்தான், திருவண்ணா மலை சுபங்கித்துவரை, கள்ளக் குறிச்சி, தானுசாயபு, மதுரைசீமை பாளையத் தான், மலையாளத்தான், திண்டுக்கல்லு கொலு முகத்தான், திமிரிக் கோட்டை ஷேக் முகம்மது ஆசியோரும் சிறந்து விளங்கினர். பாளையங்களின் ஒரு காலத்து வரலாற்று ஓரளவு கண்டறிய இந்தக் கதைப்பாடல் உதவுகிறது.

ஆர்க்காட்டு நவாபு தேசிங்க ராஜனை எதிர்க்கத் துணிகிறான். அதை அறிந்த தேசிங்கு வீர முழக்கம் செய்கிறான்.

என்கையில் பலமிருந்தால் ஆற்காடு என்னது உன் கையில் பலமிருந்தால் செஞ்சிக்கோட்டை உன்னது

வீரப்போர் நடக்கிறது. இசுலாமியப் படை பலமாகத் தாக்குகிறது. தன்னால் இயன்ற மட்டும் முயன்று போராடிய தேசிங்குராஜன் முடியாத நிலையில் தன் வாளை மேலே வீசி மார்பில் தாங்கி வீரமரணம் அடைகிறான்.

பூஞ்சாங்கா என்று சொல்லி கீழே விழுந்தானாம் ராஜா விழுந்ததைக் கண்ணாலே கண்டான் நவாபு சைதுல்லா.

தேசிங்குராஜன் தோற்று எதிரியின் கையில் பட்டு மானமிழப்பதை விரும்பாமல் தானே வாளை வீசி மாண்டு மடிந்ததை வியப்பாகப் பாராட்டிய ஆர்க்காட்டு நவாபு சைதுல்லா அவனை நல்லடக்கம் செய்து வீரமரியாதை செய்த பெருமையைப் பெறுகிறான்.

இப்பாடல்களைக் கொண்டு மட்டும் சரித்திர நிகழ்ச்சிகளை நாம் உறுதியாக அறிந்து கொள்ள முடியாது. இவற்றை ஒதுக்கித் தள்ளி விட்டு, உன்மையான நிகழ்ச்சிகளை அறிந்து கொள்ளவும் முடியாது. கிடைக்கும்

சரித்திரச் சான்றுகளையும், நாட்டுப் பாடல்களையும் உற்றுநோக்கி உன்மைகளைச் சலித்துப் பார்த்து முடிவுக்கு வரவேண்டும்.

மூன்றாவது, சமூகக் கதைப்பாடல்கள். இவை வில்லுப் பாட்டாகவும், அம்மானையாகவும் வழங்கி வருகின்றன. வில்லுப்பாட்டுகளில் பெரிய பணக்காரரின் பேராசைக்கு ஏழை உழைப்பாளிகள் பலியாவதும், ஜாதிக் கட்டுப்பாட்டுகளை மீறி மணம் செய்து கொள்பவர்கள் ஜாதிக் கொடுரங்களுக்கு உள்ளாவதும், சொத்து உரிமை இல்லாத பெண்கள், கூட்டுக்குடும்பத்தில் படும் துன்பங்களும், கதைப் பொருளாக அமைந்துள்ளன. இவை தவிர, ஊராரின் நன்மைக்காகப் பயிர்களைக் கொள்ள போகாமல் பாதுகாத்த வீரர்களின் கதைகளும் கிராமத்தின் செல்வமாகிய ஆடுமாடுகளைக் கொள்ள கொண்டு செல்பவர்களை எதிர்த்துப் போராடி உயிர் நீத்தவர்களது கதைகளும் பாடல்களாக வழங்குகின்றன. உயர்ந்த நல்ல நோக்கங் களுக்காக உயிர் விட்டவர்கள் கதைப்பாடல் களில் வீரர்களாகப் போற்றப்படுகிறார்கள்.

கிராமப்புற உழைப்பாளி மக்களின் பண்பாட்டை அறிந்து கொள்வதற்கு இக்கதைப்பாடல்கள் மிகச் சிறந்த சாதனம்.

கட்டபொம்மனைப் பற்றிய பல பாடல்கள் கோவில்பட்டித் தாலுகாவில் கிராமங்களில் வழங்கி வருகின்றன. சில கிராமங்களில் அறுவடை சமயங்களில் கூத்தாடும் குழுவினர் எட்டுநாள், பத்துநாள் கிராமங்களில் தங்கிக் கட்டபொம்மன் கதைப் பாட்டுப் பாடிக் கூத்தாக நடிப்பார்கள்.

சில குழுக்கள் முழுவதும் தமிழ்ப் பாடல்களாகவே பாடுவார்கள்.

வேறு சிலர், தெலுங்கும் தமிழும் கலந்த பாட்டுக்களைப் பாடுவார்கள். பொதுவாகப் பெண் கதாபாத்திரங்களின் கூற்றுக்களைத் தெலுங்குப் பாடல்களாகவும், ஆண் கதாபாத்திரங்களின் பேச்சுக்களைத் தமிழ்ப்பாடல்களாகவும் பாடுவார்கள்.

நாட்டுக் கதைப் பாடல்களைத் தேடிக் கண்டுபிடித்து வெளியிட வேண்டும்.

நா. வானமாமலை

நா. வானமாமலை

நாட்டுப்புறவியல் என்றாலே முதலில் நினைவுக்கு வருபவர் நா. வானமாமலை அவர்கள். அந்த அளவுக்கு நாட்டுப்புறவியலில் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டவர். வாய்மொழியாக வழங்கி வந்த பாடல்களையும் கதைகளையும் தொகுத்து எழுத்து வடிவில் கொண்டு வந்தவர்களில் முக்கியமானவர். தமிழ்நாட்டுப் பாமரர் பாடல்கள், தமிழர் நாட்டுப்பாடல்கள் போன்றவை இவரது முக்கிய தொகுப்புகள். ஆராய்ச்சி என்னும் இதழையும் நடத்தி வந்தார்.

செயல்பாடுகள்

- ☞ “கதைப் பாடல்களின் சிறப்புக்கள்” எனும் தலைப்பில் உரையாற்ற சொற்பொழிவுக் குறிப்பு தயாரியுங்கள்.
- ☞ உங்கள் வட்டாரத்தில் உள்ள நாட்டுப்புறக் கலைஞர் ஒருவரைப் பேட்டி காண்பதற்கான வினாநிரல் தயார் செய்யுங்கள்.
- ☞ நாட்டுப்புறப் பதிப்பாளர் நா. வானமாமலை குறித்த செய்திகளைச் சேகரித்து அவரது வாழ்க்கைக் குறிப்பைத் தயாரியுங்கள்.
- ☞ தேசிங்கு ராஜன் பற்றி சிறுகுறிப்பு எழுதுங்கள்.

வீரபாண்டிய கட்டபொம்மன் கதைப்பாடல்

தமிழ்ப் புராணங்கள் மற்றும் காவியக் கதைகளைப் படித்தாலோ வீரம் பற்றி பேசினாலோ, சட்டென்று நினைவுக்கு வருபவர்களுள் குறிப்பிடத்தக்க ஒருவராகக் கருதப்படுபவர் வீரபாண்டிய கட்டபொம்மன். ‘வீரபாண்டியன்’ என்றும், ‘கட்டபொம்மன்’ என்றும் ‘வீரபாண்டிய கட்டபொம்மன்’ என்றும், ‘கட்டபொம்ம நாயக்கர்’ என்றும் அழைக்கப்படும் இவர் இந்திய சுதந்திரப் போராட்டத்திற்கு ஆறு தசாப்தங்கள் முன்பே மண்ணில் ஆங்கிலேயர் களைத் துணிச்சலாக எதிர்த்தவர். ஆங்கிலேயக் கிழக்கிந்தியக் கம்பெனி யின் ஆட்சித் தலைமை உரிமையை ஏற்க மறுத்து, தனது இறுதி மூச்ச வரை, ஆங்கிலேயர்களை அசாதாரண தைரியத்தால், வீறுகொண்டு எதிர்த்த வீரபாண்டிய கட்டபொம்மனின் வீர வாழ்க்கை வரலாறு மற்றும் சாதனைகள் வியக்கத்தக்கள். வெள்ளையனை எதிர்த்துப் போராடத் தயாராகின்றான் கட்டபொம்மன். அதற்கு முந்தியநாள் இரவு, காணக்கூடாத பல தீய களைவுகளைக் காண்கிறாள் அவனுகு மனைவி. அவை

யாவும் வரப்போகும் ஒரு பெரிய ஆபத்துக்கான அறிகுறிகள் என்றால்ந்த அவள், அக்கனவுகளை யும் தீய சகுனங்களையும் எடுத்துச்சொல்லிக் கணவனைத் தடுப்பதாக வருகிறது இப்பாடப்பகுதி.

பரதேசிகள்

பரதேசிகளுக்குப் பசியமர்த்தாமல் தான் சாப்பிடுகிறதில்லை என்று விரதம் பூண்டிருந் தார் ஒரு சம்சாரி. தினமும் பரதேசிகள் சாப்பிட வருகிறார்கள். சில நாட்களில் சொல்லி வச்ச மாதிரி பரதேசிகளே கண்ணுக்குத் தட்டுப்பட மாட்டார்கள். தேடு தேடு என்று தட்டுத் தட்டாய் தேடி அலைவார் பாவம். அன்று ஒரு பரதேசி கூட அகப்படலை என்றால் அவரும் பட்டினி தான். அவருடைய சம்சாரமும் பட்டினிதான்.

எப்பவாவது அழூர்வமாக அந்த ஊருக்குப் பரதேசிகள் வருவார்கள். அப்படி வந்தாலும் எங்காவது கிடைத்த இடத்தில் சாப்பிட்டதும் கிளம்பிப் போய் விடுவார்கள். சில பரதேசிகள் வந்து ஊர்மடத்தில் படுத்திருப்பார்கள். போய் அவர்களைச் சாப்பிடக் கூப்பிட்டால் இப்போ பசியில்லையே என்பார்கள்.

ரொம்பத் தாங்கித் தடுக்கிக் கூப்பிட்டால் இலையில் தட்சிணையாக எவ்வளவு பணம் வைப்பாய் என்று கேட்பார்கள். ஏதோ என்னால் ஏண்டது ஒரு பணம் கொடுக்கிறேன் என்பார் இவர். ஒத்தப் பணத்துக்காக யாரண்ணா சாப்பிட வருவார்கள். அதெல்லாம் அந்தக் காலம் என்பார்கள். இவருக்கு, சாப்பிட்டு ரெண்டு. முனு நான் கூட ஆகி இருக்கும். பெரியவர்கள் அப்படியெல்லாம் சொல்லக் கூடாது. ஏதோ கெஞ்சுவார். நான் என்னால் முடிந்ததைத் தருகிறேன். தயவு செய்து வர வேண்டும் என்று கெஞ்சுவார். பரதேசிகளின் காலைப் பிடிக்காத குறைதான். சில சமயம் காவில் விழுந்தது கூட உண்டு.

பல நாட்களில் அவர் பசியோடு பரதேசிகளைத் தேடி அலைவதைப் பார்க்கப் பாவமாய் இருக்கும் அந்த ஊர்க்காரர்களுக்கு. ஏன் இவர் இப்படி பரதேசி கிறுக்கு

உள்ளாயுதங் கையில் தானெடுத்தான் சபை உச்சிதமாக நடக்கலுற்றான் கச்சை இறுக்கியே கட்டுகிறான் இடைக் கட்டுகிறான் தொடை தட்டுகிறான். கெற்சிதஞ் செய்து புறப்பட்டான் வெள்ளையன் கில்லிலி என்று குலவை யிட்டான். காட்டாத காளை புறப்படவே எதிர் கண்டபேர் நெஞ்சந் திடுக்கிடவே மெட்டுள்ள காலை புறப்படவே வெள்ளை மீசை படப்படவென்று ஆடிடவே காவல்காரன் வெள்ளை புறப்படவே அப்போ காகமுங் கட்டிக் குறுக்கிடவே கூவென்று பல்லி குழறு தென்றாள் தண்ணீர் குடித்த செம்பு தவறு தென்றாள் பாவி யொருகுரல் தானேயழுகிறாள் பராசக்தி தேவி தானறிய காவல்காரன் மகன் வெள்ளையன் பெண் சாதி ஆவிபடப்படன்று ஆடினாளாம் வண்டனி பூங்குழல் மாதரசி அவள் கண்ட சகுன விநோதங்களை சண்டைக்குப் போகவுங் கூடாதென்றாள் நான் கண்ட சகுனம் பொல்லாதென்றாள் இன்றைக்கு உன்னை இழந்தே னென்றாள் இனி என்றைக்குக் காண்பேனோ வென்றழுதாள் என்றவள் கையை நெறித்தனளாம் மங்கை நின்று நெடுமூச்சுக் கொண்டனளாம் வல்லன் வெள்ளையன் பெண்சாதி மனம் மருகிச் செய்திகள் ஏதுரைப்பாள் பொல்லாத சொப்பனங்கண்டே னென்றாள் இப்போ போகாதே யென்று பின் தொடர்ந்தாள். வழக்குஞ் சொல்ல மனந்துணிந்தாள் மன

வாளன் மடியைப் பிடித்திழுத்தாள்.

குளிக்க மஞ்சளாரைத் தேனென்றாளது
கொம்பன் கரியாகப் போச்ச தென்றாள்
கறிக்கு மஞ்சளாரைத் தேனென்றாளது
கொம்பன் கரியாகப் போச்ச தென்றாள்
நரிக்கொம்பு போலிருக்கு தென்றாள் வெகு
சுருக்குடனே யிப்போ போகாதே.

வாழையுந் தோப்பு மழியக் கண்டேன்
அய்யோ மல்லிகைப் பூவுங் கருகக்
கண்டேன்.

ஆந்தை அலறிவிழுக்க கண்டேன் ஒரு
அநியாயக் கூகை குழறக் கண்டேன்.
கோட்டை சிதறவும் கொம்மை தகரவும்
கொத்தாளம் நெட்டு இடிந்திடவும்
நாட்டிலே மன்மாரி பெய்யக் கண்டேன்
பாஞ்சை

நாடுவிட்டோர் பெண்ணும் போகக்
கண்டேன்.

கீழுக்கோட்டை வாசலிலே அரைக்
கீரப்பாத்தியான தோட்டத்திலே
வேளையிலே குண்டு தைக்கக் கண்டேன்
அங்கே வீணாக உன் தலை போகக்
கண்டேன்

நயமுள்ள நம்ம தானாபதியையும்
நாகலாதபுரத்தில் தூக்கக் கண்டேன்
கயத்தாத்திலே கட்டப் புளியிலே
கருத்தையா தலை தூங்கக் கண்டேன்
பட்டத்தானை பட்டுப் போயிடவும் இந்த
பாஞ்சை நகர மழிந்திடவும்
புட்டுக்கு மண் சுமந்தாரறிய நானும்
பொல்லாத சொப்பனங்க கண்டேன்றாள்
காகங்க கதறுதே என் கணவா கருங்
குருவி கட்டுதே என் கணவா
போகாதே போகாதே என்கணவா நானும்
பொல்லாத சொப்பனங்க கண்டேன்றாள்

பிடித்து அலைகிறார் என்று விளங்கவில்லை. பசி
மயக்கம் தாங்க முடியாமல் ஒருநாள் மயக்கம் போட்டு
விழுந்தார். அன்று அவருக்கு நிலைமை ஆச்சி போச்சி
என்று ஆகிவிட்டது.

பெரியவர்களெல்லாம் கூடிச் சண்டை பிடித்த பிறகு
ஒரு ஏற்பாட்டுக்கு ஒப்புக் கொண்டார். அதன்படி
இனிமேல் பசித்தால் சாப்பிட்டுக் கொள்ள வேண்டியது.
அதன் பிறகு வழக்கம் போல் தட்டுப்படுகிற
பரதேசிகளை அழைத்து வந்து அன்னதானம் கொடுக்க
வேண்டியது. அவருடைய மனைவிக்கு
ஆரம்பத்திலிருந்தே அவருடைய இந்தப் பரதேசி
கிறுக்கு பிடிக்க வில்லைதான். ஆனாலும் ஓரளவுக்குக்
கணவனை அனுசரித்துப் போய்க்கொண்டிருந்தாள்.

காட்டில் அவர் உழுதுகொண்டிருப்பார். அந்த வழியே
யாராவது பரதேசிகள் தூரத்தில் தட்டுப்பட்டால்
அப்படியே ஏரை நிறுத்திவிட்டு ஓரே ஓட்டமாக ஓடி
அவர்களிடம் போய், சாப்பிட்டாச்சா என்று கேட்பார்.
இல்லை என்று அவர்கள் சொல்லிவிட்டால், நேராக
அவர்களை வீட்டுக்குக் கூட்டிக்கொண்டுபோய்ச்
சமையல் ஆனதும் முதல் காரியம் இவர்களுக்குச்
சாப்பாடு போட்டு அனுப்பு என்று சொல்லி,
திண்ணையில் அவர்களை உட்கார வைத்துவிட்டு.
திரும்பவும் காட்டுக்குப் போய் பாக்கி உழவை உழவார்.
வேளை கெட்ட வேளைகளினெல்லாம் இப்படி ஆண்டி
பரதேசிகளைக் கூட்டிக் கொண்டு வந்து சமையல் செய்.
சாப்பாடு போடு என்று அவர் சொல்வதைக் கேட்டால்
வீட்டம்மாவுக்கு எரிச்சல் எரிச்சலாய் வரும்.

ஒருநாள் மத்தியானம், அப்போதுதான் சாப்பிட்டு
முடித்து, கொஞ்சம் தலை சாய்ப்போம் என்று
நினைத்திருந்த வேளை எங்கிருந்தோ நாலு
பரதேசிகளை ரொம்ப சந்தோஷமாய் கிடைத்தது

என்றந்தக் கன்னியூரத்திடவே அய்யோ
என்றவன் கையை நெறித்திடவே
இன்றைக்கு உன்னை இழந்தே னென்றாளப்போ

கிடைத்தது என்று கூப்பிட்டுக்கொண்டு வந்து ஏய் சமையல் செய் இவர்களுக்குச் சாப்பாடு போடனும். ரொம்பப் பசியோடு இருக்கிறார்கள் என்று உத்தரவு போட்டார்.

சாப்பாடு இருக்கு, நீங்க தோட்டத்துக்குப் போயி நாலு வாழை இலை அறுத்துக்கொண்டு வரனும் என்று சொன்னான்.

சரி என்று சொல்லி, அவர்களைத் தின்னையில் உட்காரச் சொல்லிவிட்டு இலைக் கத்தியை எடுத்துக் கொண்டு வாழைத்தோட்டத்துக்குக் கிளம்பினார்.

அவருடைய தலை மறைந்ததும் அந்த அம்மாள் ஒரு உலக்கையை எடுத்து, அதுக்குக் காப்புக்கட்டி, நாமத்தைக் குழைத்துச் சாத்தினாள். பார்த்துக் கொண்டிருந்த பரதேசிகள் பயங்கொண்டு ஓட்டம் பிடித்தனர்.

கி. ராஜநாராயணன்

ஏது சொல்வான் பாதர் வெள்ளையனும் என் புத்தி கேட்பாரே கோடி லட்சம், நானும் பெண்புத்தி கேட்பேனோ பாதர் வெள்ளை அன்புடன் அன்னங்க கொடுத்தவர்க்கு இப்போ

ஆபத்து வேளைக் குதவுதற்கு
போக வேண்டாமென்று சொன்னதி

னாவிருந்த

லோகத்துக் கேற்குமோ பெண்ணரசே
ஆகாக் காலங்கள் வந்தக்கால் இப்போ
சாகாமல் தப்பவும் கூடாது
சுத்த வீரனென்று பேரெடுத்து நம்மள்
கர்த்தனைக் காட்டிக் கொடுக்கலாமா?
யுத்தகளத்துக்குப் போகாவிட்டால் நமக்கு
சுத்த வீரனென்று பேரேது?
போடி நீ அப்புறம் போடி யென்றான் வந்த
பொல்லாங்குக்கோ பயமில்லை என்றான்
கோடிக்கொம்பு போல் நின்றாடினான் வலு

கொடிய வேங்கை போல் சீரினான்.

நல்லவள் சொல்வார்த்தை கேளாமல் அவளை
நில்லென்று சொல்லி நடந்தானே.

கட்ட பொம்மு கதைப்பாடல்கள்

செயல்பாடுகள்

- ☞ வீரபாண்டிய கட்டபொம்மன் கதையில் வரும் நாட்டுப்புற நம்பிக்கைகளை எழுதுங்கள்.
- ☞ ‘பரதேசிகள்’ கதையின் மையக் கருத்தை எழுதுங்கள்.
- ☞ வீரபாண்டிய கட்டபொம்மன் கதைப்பாடலை நாடக வடிவில் எழுதுங்கள். நடியுங்கள்.
- ☞ நாட்டுப்புறக் கலைகளை அழியாமல் பாதுகாக்கும் வழிமுறைகளைத் தொகுத்தெழுதுங்கள்.
- ☞ ‘பழந்தமிழ்க் கலைகளின் சிறப்பும் இன்றைய நிலையும்’ என்ற தலைப்பில் கட்டுரை தயார் செய்யுங்கள்..

சொல்லகராதி

அகல்	- விளக்குத் தகழி, பெரும் மரம்	கழை	- மூங்கில், கடும்பு
அகாலம்	- காலம் அல்லாக் காலம்	களன்	- களம்
அசாத்தியம்	- இயலாதது	களிறு	- ஆண்யானை
அடுக்கம்	- பக்கமலை	காணி	- நில அளவு
அல்லல்	- துன்பம்	காலன்	- எமன்
அவுரி	- நீலிப்பூண்டு	குரம்பை	- பறவைக்கூடு, சிறுகுடில்
அழக்காறு	- பொறாமை	குளறும்படி	- குழப்பம்
அன்னம்	- அன்னப்பறவை, சோறு	குறுக்கம்	- சுருக்கம், குறுகிய தன்மை
ஆ	- பசு	கூற்று	- எமன்
ஆசினி	- ஆசினிப் பலாமரம்	கேளிக்கை	- களியாட்டம்
ஆம்பி	- குடைக் காளான்	கொண்கன்	- கணவன்
ஆர்கவி	- கடல், பேரொலி	கொத்தளம்	- அரண், கோட்டை மதில்
ஆர்வலர்	- அன்புடையோர்	கொம்மை	- இளமை, திரட்சி
ஆவி	- உயிர், நீராவி	கொழுமடல்	- பற்றுக்கோடு
இங்கிதம்	- இனிமை, நயமான பழக்கம்	கோடல்	- கொள்ளல்
இட்டுக்கட்டி	- கற்பித்து கூறுதல்	கோலோச்சுதல்	- ஆட்சிபுரிதல்
இடையரா	- இடையில் அறுந்து போகாத, தொடர்ச்சியான	சஞ்சிகை	- புத்தகம், இதழ்
இணர்	- பூங்கொத்து	சதுக்கம்	- சந்திப்பு
இயற்றுதல்	- செய்தல்	சால்	- உழவுசால், நீர்ச்சால்
இழைகள்	- ஆபரணம், நூலிழை	சீர்	- சிறப்பு, ஒழுங்கு
இறையிலி	- வரி இல்லாத	குத்திரம்	- இலக்கணம், சூத்திரம்
ஈதல்	- கொடுத்தல்	குன்யம்	- வெற்றிடம், பூஜ்யம்
உடைமை	- உரிமை, சொத்து	செவ்வி	- அழுகு
உயில்	- மரண சாசனம், ஆவனம்	சேமம்	- இன்பம், காவல்
உறையுள்	- வீடு, தங்குமிடம்	தசாப்தம்	- பத்து
எக்களிப்பு	- மிக்க மகிழ்ச்சி	தணிக்கையர்	- கணக்கு சரிபார்ப்பவர்
ஓழுங்கீனம்	- ஓழுக்கமின்மை	தணியா	- அடங்கா
ஓம்புதல்	- காத்தல்	தருணம்	- நேரம்
கட்டாந்தரை	- கடினமான தரை	தனம்	- செல்வம்
கணம்	- கூட்டம்	தாட்டியம்	- செருக்கு, பெருமை
கணிகையர்	- பொதுமகள்	திண்ணம்	- உறுதி
கந்து	- கட்டுத்தறி	திரிவர்	- அவைவர்
கம்பலை	- ஓலி, துன்பம்	திரு	- செல்வம்
கம்மியம்	- தொழில்நுட்பம்	துஞ்சாத	- உறங்காத
கலி	- வறுமை	துருவி	- நுணுகி ஆராய்ந்து
கவுள்	- கண்ணம்	தெவ்வம்	- பகை
கழனி	- வயல்	தெள்ளிதின்	- தெளிவாக

தொழுவர்	- வணங்குவர்	பேதாய்	- பேதையே, பெண்ணே
நட்டம்	- நஷ்டம், இழப்பு	பேரிடர்	- பெருந்துன்பம்
நன்னுதல்	- அனுகுதல், அடைதல்	பொதியில்	- பொதிகைமலை
நலிய	- மெலிய	மகசுல்	- விளைச்சல்
நிவாரணி	- ஒழிப்பது, விடுவிப்பது	மடந்தை	- பெண்
நீர்மை	- ஒழுக்கம், நீர்த்தன்மை	மடமை	- அறியாமை
நுண்ணோட்டம்- நுட்பம்		மதி	- அறிவு, சந்திரன்
நுதி	- நுனி, முனை	மருட்சி	- மயக்கம்
நேத்திரம்	- கண்	மல்க	- பெருக, நிறைய
நேயம்	- விருப்பம், ஆட்வம்	மலைப்பு	- திகைப்பு
பகடு	- எருது	மனை	- வீடு
பட்சி	- பறவை	மாச்ற	- குற்றமற்ற
பட்டம்	- பருவம்	மாரி	- மழை
பதுமவியூகம்	- போர் அணிவகுப்பு	மாவடு	- மாம்பிஞ்சு, ஊறுகாய்
பனிப்ப	- நடுங்க, குளிர	முசண்டை	- ஒருவகைச் செடி
பாடு	- துன்பம்	முண்டகம்	- தாமரை
பஞ்சம்	- வறுமை	மூர்க்கம்	- கடுமை
பாதகம்	- துரோகம்	வஞ்சம்	- வஞ்சனை
பித்தன்	- புத்தி சுவாதீனம் இல்லாதவன்	வறியர்	- வறியவர், ஏழை
பிரயோகம்	- செலுத்திப்பார்த்தல், பொருத்திப்பார்த்தல்	வள்மம்	- கடினம்
பிரயோஜனம்	- பயன்	வியல்	- அகலம், பரப்பு
பீடித்தல்	- துன்புறுத்தல்	விருட்சம்	- மரம்
புக்கு	- புகுந்து	வில்லங்கம்	- வழக்கு, தடை, துன்பம்
புடைக்கும்	- வீங்கும்	விவாதம்	- தர்க்கம், சொற்போர்
புரை	- குற்றம், வீடு	விழைவது	- விரும்புவது
புலத்தல்	- ஊடுதல், பினாங்குதல்	வினிம்பு	- ஓரம், கரை
புனல்	- நீர்	வீர்யம்	- வலிமை
புனைதல்	- அழுகு செய்தல்	வெறியர்	- வெறிபிடித்தவர்
புஜுக்கட்டை	- தோள் கட்டை	வேதியன்	- வேத நெறியினன்
பெயல்	- பெய்தல், மழை	வேழம்	- யானை
		ஜீவிகள்	- உயிரிகள்
		ஜெகம்	- உலகம்

